

ידיעות אחרונות

מדריך לכל השבוע

סרטים חדשים

„ז'אן דה־פלורט"

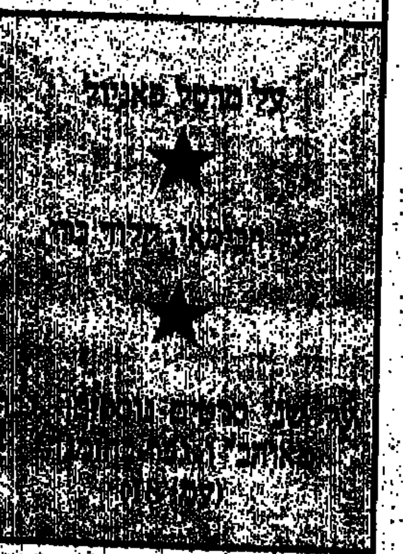
שני איכרים בכפר בפרובאנס, צרפת, חומדים את אדמת שכנם, הורגים אותו, סותמים את המעיין ומניחים ליורש התמים להרוג עצמו במאבק על המים. אחרי מותו, יוכלו לקנות את החווה בפרוטות. הבת הקטנה, הרואה הכל, תנקום בסרט הבא.

נחמן אינגבר על הסרט, המגיע אלינו, אחת ההצלחות הגדולות של הקולנוע הצרפתי בתקופה האחרונה: „סרט ים־תיכוני, אולי גם ישראלי. סיפור על חטא ועונשו, על רוע ליבם הטבעי של בני־אדם, על הגדולה שבאנושיות ועל הקשר שבין האדם לבין נוף מולדתו".

לצד מונטאן ודפארדייה, מתגלה שחקן בלתי ידוע: דניאל אוטיי.

ארנסטין מהורידה, הבת, הרואה הכל

בוב דילן, 1974 איור: קים וויטסיידס

עדיין נישא ברוח

ן אלמגור ודני בלושטיין על בוב דילן, לקראת בואו – ג'ינג'י עם גיטרה ומפוחית כ„חימום" להופעת ג'ואן
טאז, נביא־המחאה של שנות ה־60, סיגנונות משתנים, השפעות, וודי גאטרי ופיט סיגר ● מדוע נטש את
ש היהודי, נצרות, לובאביץ', ביקור ב„איש חסיד היה", טום פטי ושוברי הלבבות, כל התקליטים ● עמ' 12

טלוויזיה, רדיו, סרטים, מדריכים | השבוע שלך

עידית תל-אביב-יפו

נוער 87
עיר הנוער חוזרת!

20-29 באוגוסט
מ-7 בערב
בגני יהושע - פארק הירקון

טכס הפתיחה החגיגי
יערך מחר בבימה המרכזית
בשעה 9.30 בערב במעמד:
מר שלמה להט - ראש עיריית תל-אביב-יפו
מר ארנון מוזס - מנכ"ל "ידיעות אחרונות"

- "החורשה": תצוגת תנועות ואירגוני הנוער
- "לרקוד ביחד" - רקודי עם - מישאל ברזלי וגד ביטון.
- חידון פופ יומי
- "דיסקו-בלון"
- "לא לנערות בלבד" - תצוגות אפנה של "דן קסדי" ויעוץ יופי של "סטייג'לייט"
- סדנת מחשבים (בהפעלת טלקוד מחשבים "סופרמינטר")
- חובבי רדיו
- תרגילי מילוט - צופי אש
- להטוטים וליצנים באגם
- "הקליפ" - וידאוקליפס בהקרנת בכורה על מסך ענק. C.B.S - זה הקול.
- ועוד עשרות ארועים והתרחשויות.
- "יצא הקליפ "נוער 87" - "יורופריד'ס" בשתוף C.B.S.

במות ותפאורה: חייק במות

בשיתוף
ידיעות אחרונות
אמפיתאטרון וואהל
גני יהושע - פארק הירקון
גלי צה"ל

מחר מוצ"ש ב"נוער 87" מ-8 בערב:
במה מרכזית מ-9.30 בערב (לאחר טכס הפתיחה)
להקת משינה בפארק
להקת צופי תל-אביב (ניהול מוסיקלי: אורי קריב, בימוי וכוראוגרפיה: שוקי וגנר)
מנחה: משה טימור.

במת רוק צעיר: "הרמוניקס מונדי", "זרם מקומי", "טראנס", "החברים של נטשה", מופע אורח: גדעון כהן.

במת הכשרונות הצעירים: (בחסות "קסיו") התטיבה הצעירה של האגודה לקדום אמנות הקסמים בישראל. "דוצים במה" מופע כשרונות "נוער 87"
מנחה: מאיר סוויסה.

"הבימה הצעירה": (בחסות "סימוד") להקת הג'אז בית ברבור, מחול - בית בארבור.
מנחה: שלמה (ג'ינג'י) גולדברג. 23:30 ג'אז לתוך הלילה עם אוגמנטד.

דיסקו-נוער: (בחסות "פרי גת") אילן בן שחר מארח את: מנחם פרי.

"החומורת": צלילי אביב בניצוחו של אדי לב.

הייד פארק: ח"כ מאיר וילנר

לא לנערות בלבד" - קפה - אפנה (בחסות "דן קסדי" ובחסות "סטייג'לייט") תצוגת אפנה, איפור ויעוץ יופי, מיון מועמדות לתחרות "נערת נוער 87" בשיתוף "מולה סנטר"

יאסורה הכנסתם של כלי נשק ומשקאות אלכוהוליים בהוראת המשטרה. אוטובוסים: 21, 28, 47, 48, וקו מיוחד 99 מהתחנה המרכזית לאירוע.

ענק הסטריאו
עכשיו במבצע מהמם!

ויזה יותר טוב מכסף

עד 12 תשלומים שקליים שווים ללא ריבית והצמדה.

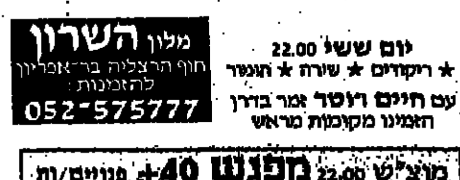

טרקלין חשמל חיפה - הנביאים 25, צ'ק פוסט - שד' ההסתדרות (ליד ההיפרכל)
ת"א - רב מכר - צומת גלילות שפרעם - פדיל עבוד (השוק הישן) נצרת - שאוקי מזבר (ליד המעיין)
טרקלין חשמל, ברשת היפר שוק תנובה; - טבריה - עכו - פתח-תקוה - רחובות (ברנר) - אשדוד - אשקלון -

ברב-מכר - תל-אביב ובצ'ק-פוסט - חיפה פתוחים גם במוצ"ש

יום ששי 22.00
★ ריקודים ★ שירה ★ הומור
עם חיים רוטר זמר בדרן
הזמינו מקומות מראש
מוצ"ש 22.00 מפגש 40+ פנויים/ות
ריקודים בהנחיית גלי והזמר חיים רוטר
יום ראשון 22.00 - פנויים/יות

במשביר לצרכן

23.8-28.8.87

30% הנחה
מכנסי קיץ לנשים
חצאיות לנשים
בגדים לנשים
סנדלים לנשים
חולצות טריקו פולו לגברים "מרקס אנד ספנסר"
מבחר תיקי בד ועור

40% הנחה
מכנסי קיץ ארוכים לגברים
סריגי קיץ לנשים
חולצות טריקו פולו לגברים
מבחר שמלות קיץ לנשים
בגדים ביקיני לנשים
קבקבי "הקבקב" לנשים

50% הנחה
הצעות מיוחדות - עודפי קיץ
מבחר
מכנסיים ארוכים לנשים
שמלות
סנדלים לגברים
נעלי בד לנשים וילדות

קניית השבוע
כסא נמוך לים | כסא פיקניק
רק 19.95 ש"ח

חוזרים לבית-הספר
מכשירי כתיבה
מבחר ילקוטי בית ספר
מכנסיים וחצאיות ג'ינס
מבחר חולצות T חלקות
נעלי ספורט
גרבי ספורט
מכנסי התעמלות
מבחר מוצרי ספורט

הגרלה
100 תבילות שי
בין הקונים מעל 30 ש"ח יוגרלו:
מעמדים לשולחן מחשבים
סטים של עטים
עטים כדוריים
דבק וטיפקס
מכונות חיבור
(שווי כל חבילה 60 ש"ח)
מתנת
דבק UHU
עטו ZEBRA

20% הנחה

AVIA אויה שמע יצחן
- מצעי מיטה
- מגבות
- שמיכות פיקה
- כיסויי מיטה

25% הנחה

טוסו עם אויה לאירופה
בין הקונים מוצרי אויה יוגרל כרטיס טיסה זוגי לאירופה (פריס או לונדון) כולל מסים
ועוד 60 מפות טרילין (2.40x1.40)

תוי קניה של המשביר לצרכן - מתנה שכדאי לתת - מתנה שכדאי לקבל

שישי
21.8.87

09.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
09.05 שעת בישור.
09.15 רחוב מוסכום. אבא של קיפי נטע וקיפי מחליט שצריך לפזר לאמא, אלא שלא תמיד יש לו חשק לכך.
09.45 חלבו הזמנה חולה. (פרק 44).

10.10 האיש בעל מסכת הברזל. עיבוד קולנועי לספרו של אלכסנדר דיומא. פיליפ, אחיו ותאום של המלך הצרפתי לואי ה־14, הנחשב למת, וחובש לראשו מסכת־ברזל. הוא זומם לתפוס את מקום אחיו המושחת, המבזבז את כספי העם. ריצ'ארד צ'מברליין כלואי ה־14. בימאי: מייק ניאל. 100 דקות. חינוכית.

11.45 קשר משפחתי. [illegible]
[illegible]

17.30 שנות הסכנה. סרט מצרי מ־1986, המציג את בעיות הנוער המתבגר בחברה העירונית. פער־דורות, בעיות פנאי, מעמדות. שאב השראתו מאירוע שהתרחש בתחילת 86 בקהיר, כשצעיר בן 20 ירה למוות בהוריו הקאריירים־טים. האב עו"ד חשוב, האם סגנית־עורך בעיתון נפוץ. הילדים מידרדרים. חבן: סחיבת מכוניות, סרטי־פורנו וסמים. הבת הופכת לרקדנית־בטן. הפיתרון – ברוח האיסלאם. שחקנים: שוויקאר, סמאח אנוואר וגמיל ראתב.

19.29 על המרקע. סקירה לתוכניות הטלוויזיה [illegible]
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 שבת שלום. [illegible]
20.15 יומן.
21.15 [illegible]

22.05 המישחק המכור. כוכב פוטבול (ברט ריינולדס), שנשפט לתקופת מאסר ממושכת בגין עבירת־תנועה חמורה, מסרב לאמן את קבוצת הכדורגל של הסוהרים ונקלע לעימות אלים עם הסוהר הראשי (אדי אלברט). אלים במיוחד. לא לילדים. עוד משתתפים: מייקל קונרד והארי קיסר. לפי הרומן של אלברט רודי. בימאי: רוברט אולדריץ'. 1974. 121 דקות.

24.00 [illegible]

ערוץ 2

19.00 קונצרט טיילת. קונצרט של שומן לצ'לו. מיכאל מאייסקי, בליווי התזמורת הסימפונית של קלן. מנצח: הנס וורנר הנץ. 60 ד'. ערוץ 2.

[illegible]

שבת
22.8.87

16.00 [illegible]
16.50 [illegible]
17.00 [illegible]
18.20 [illegible]

19.00 אלביס. מישדר מיוחד, במלאת עשר שנים למות מלך הרוקנ'רול. ראיונות, הופעות חיות, הקלטות נדירות של הזמר, שמכר אחרי מותו למעלה ממיליארד תקליטים (יותר מהחיפושיות). מפיקה: שלומית גולן. 30 דקות.

19.30 חדשות (ערבית).
20.00 [illegible]
20.25 [illegible]
21.00 מבט לחדשות.
21.30 [illegible]
21.45 [illegible]
22.05 [illegible]

23.10 ימי המיוזיק־הול שחלפו. פרק ראשון, חלק שני. שיחזור ימי המיוזיק־הולס, מחזות מוסיקאליים שבידרו מיליוני אנגלים לפני מלח"ע 1. מבט נוסטאלגי, חמוץ־מתוק, מזווית אישית מאוד, של הסופר הבריטי ג'.ב. פריסטלי. גיבור הסידרה, ריצ'ארד (קולין פירט), מתוודע, באמצעות דודו (ג'ון קסטל) שהוא קוסם בלהקת נודדת, לעולם הקסום של הבוהמה. הוא מתאהב בננסי, רקדנית יפהפיה בלהקה, המופיעה בצפון אנגליה. הסידרה צולמה באולמות המקוריים של התקופה הוויקטוריאנית והאדוארדית. גרנאדה. 50 דקות.

ערוץ 2
[illegible]

ראשון
23.8.87

09.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
09.05 שעת בישור.
09.15 [illegible]
09.40 [illegible]
[illegible]

18.32 עם הכוכבים. להקת "יו 2", אירלנד. שירי מחאה פוליטית־חברתית, בהשראת בוב דילן. מפיקה: שלומית גולן. 13 דקות.

18.40 [illegible]
19.00 [illegible]
20.00 כותרות ממש.
20.02 [illegible]
20.30 [illegible]
21.00 מבט לחדשות.
21.30 [illegible]
21.35 [illegible]
21.45 [illegible]
22.40 [illegible]
23.30 [illegible]
00.00 [illegible]

ערוץ 2

19.30 נשים בג'אז. פרק שלישי. סידרה בריטית. נשים בג'אז, בימים שאחרי מלח"ע 2. סיגנונות, כוכבות, אימפרוביזציות. מגישה: מריאן מקפרטלנד. 30 דקות. ערוץ 2.

קופסה כחולה
עדנה אדטו

"המישחק המכור". הסוהרים והאסירים – חיות־אדם

פולחן האלימות

הערב בטלוויזיה: "המישחק המכור". סרט מאוחר של אולדריץ'. סוהרים ואסירים יחסלו חשבונות ביניהם בזירת הכדורגל. הזעם והאלימות פינו מקום לבידור

בימאי מרושע, אלים, ברוטלי, רוברט אולדריץ'. לא כל־כך מעוניין במה שנמצא מעל הצוואר. אוהב לספר, לעומת זאת, על כל מה שבא מהבטן, מהמעיים, מהביצים. ומה שבא משם לא תמיד נעים כל־כך. לפעמים יש לו טעם חריף וניחוח באוש.

גולדה מאיר ז"ל לא היתה אוהבת את הדרך שבה גיבוריו, "הדפוקים", "המורדים", "הלא נחמדים", מנהלים את מאבקיהם הקשוחים נגד המימסד. היא גם לא היתה אוהבת את הדרך בה מציג אולדריץ' את המימסד. כל מימסד: הצבא, המדינה, שירותי הריגול, הוליווד, שירות בתי־הסוהר, הנהלת הרכבות. אם להאמין לו, יש צורך בוועדת חקירה מתמשכת שתבדוק כל מימסד באורח שוטף, וגם אז לא תגלה אלא חלק זוטר מהשחיתות המצויה בו, מהקטנוניות, מההתעללות, מהזלזול בחוקים.

כזה היה אולדריץ' וכזאת היתה השקפת עולמו. קודם־כל מחאה, הזעקה, וזעקה, בעיקר בראשית דרכו, ואחר־כך, ככל שהסתכין עם המצב, פולחן של אלימות. לעיתים, אלימות לשמה. זוכרים את סרטו המצליח ביותר, "12 הנועזים", על חבורת הרוצחים המתועבים, צמאי־הדם, האנסים המעוותים, המוצאת מבתי־הסוהר הצבאיים ומתבקשת לבצע פעולה נועזת מאחורי קווי האוייב? זהו אולדריץ' בתמציתו. המימסד הצבאי בלתי אנושי, ציני, חסר־רחמים, והמורדים בו אוסף של סוטים ומסוכנים. אופן הביטוי הוא שיחרור חסר בקרה של יצרי אלימות קמאיים בצורות מתוחכמות.

"המישחק המכור" הוא סרט מאוחר יחסית שלו. הזעם וההתלהבות מפנים מקומם לנוסחה מקובלת של בידור, יש כבר הרבה הומור, הצופה יודע שזה לא "על אמת".

הזירה: בית־סוהר. הסוהרים הם חיות־אדם. האסירים יכולים בהחלט להתמודד אתם על תואר זה. המנהל – קריקטורה גרוטסקית וגסה של הרשע האנושי, ואילו מנהיג האסירים הוא הדימוי השיגרתי של הגיבור האמריקני. הכל עבר מפסי מחאה אמיתית לפסי בידור. והמערכת שנבחרה היא מישחק הכדורגל האמריקני, שאין כמוהו, אומרים, לשיחרור מבוקר של יצרי אלימות נסתרים. הסוהרים והאסירים ייפגשו בזירת הקרב של הכדורגל ויחסלו שם את החשבונות ביניהם.

אולדריץ' שוחה בחומר ככריש בים סוער, נהנה מכל רגע. הוא מוכיח שוב את הכושר המופלא שלו לברוך קהל, את הדינמיות המאפיינת את סיגנון הבימוי שלו, את יכולתו המקצועית. גם ברט ריינולדס, כוכב הסרט, נהנה מכל רגע.

■ *נחמן אינגבר*

מרתון של "6/6"

סוד הפופולאריות: פתחו את המסך בפני הצופים

לאה לייבה, מפיקת הלהיט "רואים 6/6" של החינוכית מרוצה. המאגזין הטלוויזיוני, שתוכנן במקור כמיבצע קיץ (9 תוכניות בלבד, ביולי־אוגוסט) יוקרן, לבקשת הקהל, באופן קבוע, גם בחורף.

בתוכנית האחרונה הקיץ, ביום רביעי הקרוב, יוקרן מרתון "רואים 6/6". 375 דקות. התוכנית הארוכה ביותר ששודרה אי־פעם בחינוכית. באולפן, לצד קובי מידן וד"ר מינה צמח, ינתחו חברי המערכת את בחירות הצופים. יואב קוטנר ינתח את הבחירה בפופ לועזי ובשירים עבריים, יורם שימרון על רגעי ספורט, גידי אורשר על רגעי קולנוע, והותי ברוורמן על סרטי־תעודה. במהלך השידור יוגשו מיבזקי החדשות של גל"צ.

למעלה ממאה־אלף גלויות הגיעו ליוצרי הסידרה ביולי־אוגוסט. ניסן לב־רון מי.ב.מ. ניתח למעלה מ־70 אלף גלויות, ששוגרו בעיקר על־ידי בני־נוער עד גיל 18. אבל, היו גם מבוגרים. עירוניים שלחו הרבה יותר מקיבוצניקים וממושבניקים.

ד"ר מינה צמח: "התוכנית הפכה ללהיט בגלל הצורך של בני־הנוער להשפיע. פתחנו את המסך לצופים. בני נוער ומבוגרים הרגישו שהם יכולים לקבל מה שהם רוצים. נערים שלחו הרבה יותר גלויות מנערות. אני סבורה, שנערים הרבה יותר אקטיביים. אף תוכנית לא נבחרה לשידור ברוב קולות. זה מוכיח, שלציבור הישראלי אין טעם אחיד".

לאה לייבה, המפיקה: "הטלוויזיה היתה עד כה מדיום חד־סטרי, קר ומנוכר. אם אתה פותח את המסך לצופים, אתה קונה את עולמך".

"רואים 6/6" יוצאת לפגרה. היא תחזור לשידור בדצמבר.

טלוויזיית המזה"ת: אלה סרטי השבוע

מומלצים: תרגילים בהתבגרות, סברינה, מוזס ווין – בלש פרטי

■ **יום ו', 15.00: "האיש שלנו פלינט"** (Our Man Flint). 1965. סוכן־חשאי (ג'יימס קובורן) נשלח למגר את כוחות־הרשע, שמנסים לשלוט בעולם באמצעות מזג־האוויר. דניאל מאן ביים חיקוי של ג'יימס בונד. 108 דקות.

■ **מוצ"ש, 21.00: "תרגילים בהתבגרות"** (Breaking Away). 1979. ארבעה בוגרי תיכון מאינדיאנה מגלים בחופשת־הקיץ את עולם המבוגרים. ביים: פיטר ייטס. יפה, רגיש ומשעשע. 101 דקות.

■ **יום א', 21.00: "בו ג'סט"** (Beau Geste). 1966. עיבוד שלישי מתוך ארבעה לסיפורו של וורן. שלושה אחים בריטים מתגייסים ללגיון־הזרים הצרפתי. הם סובלים מאכזריותו של סמל סאדיסט (טלי סבאלאס), ונלחמים בערבים, במידבר סהרה. ביים: דוגלאס הייס. 105 דקות.

■ **יום ב', 15.00: "ערבסק"** (Arabesque). 1966. פרופסור מאוניברסיטת אוקספורד מתבקש ע"י איל־נפט לפענח הירוגליפיכו ומגלה, שמתכוונים להתנקש בחייו. מככבים: גרגורי פק וסופיה לורן. ביים: סטנלי דונן. 118 דקות.

■ **יום ב', 21.00: "סברינה"** (Sabrina). 1954. שני אחים מיליונרים מחזרים אחר בתו של נהג המישפחה, ששבה מפאריז. בילי ווילדר ביים קומדיה מקסימה. מככבים: האמפרי בוגארט, וויליאם הולדן ואודרי הפבורן. 113 דקות.

■ **יום ג', 15.00: "ברלין אקספרס"** (Berlin Express). 1948. כוחות בנות־הברית מנסים לסכל את מזימותיה של מחתרת נאצית לשבש את תוכניות האיחוד והשיקום של גרמניה, שלאחר מילחמת־העולם השנייה. ז'אק טורנר הפייטן ביים סרט־מתח אפל. מככבים: מרל אוברון ורוברט ריאן. 87 דקות.

■ **יום ד', 15.00: "14 שעות"** (Fourteen Hours). 1951. בחור צעיר, שסובל מבעיות נפשיות, מאיים לקפוץ מבניין גבוה. ביים: הנרי התאווי. מככבים: ברברה בל־גאדס ("דאלאס"), פול דוגלאס וגרייס קלי. 92 דקות.

■ **יום ה', 15.00: "מוזס ווין, בלש פרטי"** (The Big Fix). 1978. בלש פרטי (ריצ'ארד דרייפוס) נקלע לחקירה מסועפת של רצח ושחיתות פוליטית. ביים: ג'רמי פול קאגאן. כדאי לראות. 108 דקות.

■ **יום ה', 21.00: "מישהו עוקב אחרי"** (Someone is Watching Me). 1977. פסיכופט מנסה להטריף את דעתה של בימאית־טלוויזיה יפהפיה. בתפקיד הראשי דוגמנית־הצמרת לורן האטון ("הג'יגולו האמריקאי"). ג'ון קארפנטר המיקצוען ביים סרט־טלוויזיה עוכר־שלווה ועשוי היטב.

■ *אמיר קמינר*

טירוף מערכות

ביום ד', סרטו של קובריק "נתיבי תהילה". הזוועה שבמילחמה. הפיקוד כמערכת עיוורת. לא להחמיץ

קירק דוגלאס ב"נתיבי תהילה". הקצין האנושי היחיד שמתקומם נגד גזר־הדין

בימאי הקולנוע האמריקני, היושב באנגליה, סטנלי קובריק ("2001", "התפוז המכני"), עושה לעצמו מינהג קבוע מדי כמה שנים הוא מגיח ממאורתו, עושה סרט חדש, מרעיש את עולם הקולנוע בטיבו של הסרט, בחידושים שבו, בסיגנונו המיוחד, וחוזר לישון את שנת־החורף. השנה יצא עם סרט חדש על מילחמת וייטנאם, שהביקורת האמריקנית מלאה תהילתו, ושיוקרן אצלנו בקרוב. לרגל האירוע, תקרין הטלוויזיה שלנו, ביום ד' הקרוב, את סרטו הקלאסי, עטור התהילה, "נתיבי תהילה".

זהו אחד מסרטיו הראשונים (1957) והוא עוסק בטירוף הנורא שבמילחמה, נושא שקובריק חוזר אליו מדי פעם. הפעם זה במילח"ע 1, המילחמה הנוראה שהיתה צריכה לגמול אותנו מכל המילחמות ולא עשתה כן. זוהי חוויית הצרפתית, והאירוע המתואר בסרט מבוסס על כמה התרחשויות שקרו באמת בצבא הצרפתי במילחמה. יחידה צבאית שקיבלה פקודה בלתי־אפשרית בעליל, אינה מסוגלת לבצע את המשימה. כדי לכסות על מחדליו, מחליט מפקדה להוציא להורג שלושה חיילים, באשמת פחדנות בשדה־הקרב. רק קצין אנושי אחד (קירק דוגלס) מתקומם נגד ההחלטה ופועל כנגדה.

הסרט מתאר את הטירוף, הגיהנום, הזוועה שבמילחמה. הוא ממחיש את התנאים הנוראים בחפירות, כפי ששום סרט אחר לא עשה. אולם, כל אלה מעניינים את קובריק הרבה פחות מאשר השחיתות, הטיפשות, העיוורון והטירוף של הפיקוד העליון. הוא מתאר את הפיקוד הזה כמערכת שהשתבשה עליה דעתה. הוא מעצב אותו כמעמד אריסטוקרטי, הצועד בטוחות לקראת ניוון, התאכדות ואובדן. הוא חוגג את הטקסים המנופחים, גינוני הכבוד, הטירות המפוארות, הנשפים, הסעודות. קובריק, פרפקציוניסט ללא תקנה, הקפיד לצלם בטירות אמיתיות, למרות תנאי ההסרטה הקשים.

הסרט מרשים גם היום, במלאות לו 30 שנה. לא איבד מטעמו, אלא השביח עם הזמן. הצילומים המהוססים, חוש העיצוב של קובריק, העריכה הנפלאה, השחור/לבן – מרהימים גם היום. המישחק חזק, וגוהר מצויין. אפילו דוגלס טוב. סרט שאסור להחמיץ.

■ *נחמן אינגבר*

שני
24.8.87

09.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
09.05 [illegible]
09.15 [illegible]
[illegible]
10.05 בתוכנית (פרק 2). מר ויטקר מקבל [illegible] בילי [illegible] לאקדמיה [illegible]
10.30 [illegible] (פרק 3). פאול נמשך לגאלאריה, שחותה בראש את הבלות תלמידיו ה"עצלנים". [illegible] וסיפור היחסים בין השלושה מלווה כמבכי התלמידים [illegible] לבסוף, נודעת לו האמת על יחסה של גאלאריה לפאול, והוא מאוכזב מאוד.

11.20 הסערה. באלט, לפי שקספיר. מוסיקה: צ'ייקובסקי. כוריאוגרפיה: נוראייב. ביצוע: להקת האופרה של פאריז. בתפקיד הראשי: נוראייב. 50 דקות. חינוכית.

14.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
14.00 [illegible]
14.30 [illegible]
[illegible]

20.02 המצודה. פרק אחרון. אנדרו ממשיך לטוות תוכניות, חרף אבלו על מות אשתו. הוא מואשם ע"י המועצה הכללית לרפואה בפגיעה באתיקה המיקצועית. בנאום מרשים הוא שוטח את האני־מאמין המיקצועי שלו – ומזוכה מכל אשמה. הוא עולה על קבר אשתו ומתכוון להמשיך לקראת חיים חדשים. בשבוע הבא בשעה זו – הפרק הראשון בסידרה "צפון דרום" (ראה עמ' 7)

שלישי
25.8.87

09.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
09.05 שעת בישור.
09.15 [illegible]
[illegible]
10.35 חדשות (ש.ת.)
11.15 קשר משפחתי.
13.00 אתגול במשפט דמיאניק.
14.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.

14.05 המפקח הכללי. עיבוד חופשי ל"הרוויזור" של גוגול. דני קיי שר ורוקד. נווד תמים נקלע בטעות לעיירה, שתושביה משוכנעים כי הוא המפקח הכללי לו הם מצפים. הם זוממים להרגו. נערת הפונדק היפה מצילה אותו. 1949. ארה"ב. בימאי: הנרי קוסטר. 95 דקות. חינוכית.

15.40 מלטקסט: דפי מידע.
15.45 שעת בישור.
16.00 [illegible] (פרק 36).
16.25 [illegible]
17.00 ערב חדש. [illegible]
17.30 שלוש, ארבע, חמש וחצי. [illegible]
[illegible]

21.40 מבט שני. בי.בי.סי. "חלביאי" של הבריטים. הסיפור האמיתי על המטוס הבריטי "נמרוד", שהושקע בו הון־עתק אולם הוא לא המריא מעולם. גם סיפור מערכות ראדאר מתוחכמות, שפותחו בבריטניה אחרי מלח"ע 2. הממשלה השקיעה בהם מיליארדי ליש, אולם, הן מעולם לא פעלו. מפיק ומנחה: מיכאל קרפין. 40 דקות.

רביעי
26.8.87

09.00 מלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
09.05 שעת בישור.
09.15 [illegible]
09.25 [illegible]
09.30 [illegible]
09.55 [illegible] להמשיך בלימודי תחליל באקדמיה בזלצבורג, או לשוב לאנגליה עם חברתו, הרוצה לחיות עמו. כתוצאה מקשריו עם חברתו בילי מזניח את לימודיו, ויש סכנה שיאבד את המילגה שהוענקה לו. מר ויטקר, אפוטרופסו של בילי, מגיע לזלצבורג כדי להבין את המתרחש.

10.30 רואים 6/6. מרתון. תוכנית אחרונה בקיץ. שידור חי. חברי המערכת: יואב קוטנר (פופ לועזי ושיר עברי), יורם שימרון (ספורט), גידי אורשר (קולנוע) ורותי ברוורמן (תעודה) ינתחו את בחירות הצופים. בימאי: משה ארבל. מפיקה: לאה לייבה. 375 דקות. חינוכית.

17.00 ערב חדש. [illegible]
17.30 [illegible] בפרק זה יוספר כיצד לחם לשעבר במלחמת וייטנאם יוצא לחפש חיים של שלווה הרחק מן הציוויליזציה, ביערות עד, שבאזור נידח בקנדה. הוא מוצא את עצמו מטורב באימוץ של 3 ילדים שנותרו בלא אם ובעזרה לתושבים האינדיאנים שבמקום, הנלחמים על שטח המחיה שלהם.
[illegible]
20.02 [illegible]
20.30 [illegible]
21.00 [illegible]
21.30 [illegible]
21.35 [illegible]

22.05 נתיבי תהילה. מילחמה ומחאה. נאסר להקרנה בצרפת ע"י ממשלת דה־גול. מבוסס על סיפור אמיתי. בספטמבר 1916 הורה גנראל צרפתי לחייליו לצאת למיתקפה אבודה־מראש נגד הגרמנים בחזית המערבית. את אשמת התבוסה גולל אחר־כך על חייליו. במישפט תפור־מראש דן למוות שלושה מהם, על תיפקוד לקוי בשדה־הקרב. קירק דוגלאס ומנג' מקרדי. בימאי: סטנלי קובריק. 1957. 86 דקות.

20.00 התעמלות ותנועה. תרגילי התעמלות אמנותית, בביצוע "בנות בולגריה". לקראת שידור אליפות העולם השנייה באתלטיקה קלה, שתתקיים בסוף החודש ברומא. בי.בי.סי. 30 דקות.

חמישי 27.8.87

שישי 28.8.87

10.10 נוכלים ושודדים. בהשראת מרק טווין. הרפתקאות טום סוייר והאקלברי פין. שני החברים מגלים מזימה של חבורת נוכלים לשדוד את הבנק המקומי. הם נרדפים, רודפים, מצטרפים לקרקס נודד, מצילים משרתת שחורה, מחזירים את הכסף הגנוב. שחקנים: פטריק קרידון ואנתוני מייקל. בימאי: דיק לורי. 90 דקות. חינוכית.

14.30 פאביאן ממחוז הדרום. סידרה דרמאטית חדשה, 7 פרקים. צרפת של המאה ה־19. מרד היעקובינים שבק חיים. אנרכיה מוחלטת. כנופיות שודדים. טירור. פביאן, אסיר נמלט, מנסה להחזיר את הסדר על כנו. משתתפים: ז'אן פרנסואה גארו, ברנרד פרזין, פייר וורניר, פרנסואז דורנר. בימאי: מישל ויין. 48 דקות. חינוכית.

22.00 הישרדות. פרק אחרון. לאחר שואה גרעינית. בניגוד לדיעה הרווחת, ששואה גרעינית תשמיד את כל אוכלוסיית העולם, מעלים יוצרי הסידרה סברה, שיוותרו ניצולים. כתב, צילם וביים: ניק דוני. הפקת ערוץ 4 הבריטי. 50 דקות.

21.15 הסנדק. המאפיה האיטלקית באמריקה. בהשראת רב־המכר של מאריו פוזו. קורות משפחת דון קורליאונה. משתתפים: מרלון בראנדו (דון קורליאונה), ג'יימס קאן, ג'ון קאזאלה ואל פאצ'ינו (בניו), טליה שייר (בתו), סטרלינג היידן (בלש המשטרה המושחת), רוברט דובאל (יועץ המשפחה לענייני מס), דיאן קיטון (ארוסת הצעיר במשפחה). מוסיקה: נינו רוטה. 1972. בימאי: פרנסיס פורד קופולה. 180 דקות.

20.00 מחול 2. סיגנונות בעידן הרומאנטי, לפני המהפכה התעשייתית. משתתפות: אליסיה אלונסו מהבאלט הלאומי של קובה (ריקוד בשניים מתוך "רוברט השטן"), קרלה פרצי מלה־סקאלה מילאנו (קטע מ"לה פרי" של קורלי), ג'יזלין ססטר מלהקת האופרה בפאריז (קטע מ"נטלי נערת החלבן השווייצרית"), אוה אוודוקימובה מלהקת האופרה בברלין (קטע מ"אזמרלדה"). אי.בי.סי, ארה"ב. בימאי: מריל ברוקווי. 1987. 87 דקות.

יוון, חזרתי אלייך שנית

פוליקר צילם 8 וידאו־קליפס של להיטיו, ב־5 אתרים ביוון ● "הוא התרגש מאוד"

תוכנית בידור מיוחדת, בת חצי שעה, עם השירים היווניים של יהודה פוליקר, צולמה ביוון ע"י אולפני "טלעד", עבור הטלוויזיה הישראלית. בתוכנית, שמונה וידאו־קליפס ("עיניים שלי", "כפיים", "בוקר יום א'", "אל הלילה" ואחרים), שצולמו באתונה, בדלפי, באגינה, בהידרה ובפורוס ביוון. מנהל הטלוויזיה, חיים יבין, צפה בתוכנית ואישר אותה להקרנה. תשובץ לשידור בחודש הקרוב.

אולפני "טלעד" שיגרו ליוון צוות הפקה מצומצם, שכלל את הבימאי ערן ריקליס, הצלם מוני שם־טוב, הזמר יהודה פוליקר ואמרגנו יעקב גלעד. את כרטיסי־הטיסה ליוון מימנה חברת־התעופה היוונית "אולימפיק".

ערן ריקליס ("ביום בהיר רואים את דמשק") ביים למעלה ממאה סרטי פירסומת לקולנוע ועשרות תשדירי־שירות לטלוויזיה (אשכוליות או לא להיות).

ריקליס: "טסנו ליוון. היינו מאוד לחוצים בזמן. אישרו לנו רק תשעה ימי צילום. הייתי חייב להספיק לצלם שמונה שירים, באתרים שונים. מאחר ולא היה מימון לקדם־הפקה ביוון, נאלצתי לקבל הרבה החלטות ספונטאניות. פוליקר, אדם סגור מטבעו, התרגש מאוד. זה היה מסע שהחזיר אותו לשורשים. לא היה לו קל.

"ביום הראשון נחתנו באתונה. בלי תוכנית מוגדרת. עם הרבה רעיונות. בערב הלכתי לטברנה, במרכז העיר. ביקשתי מבעל המועדון לצלם את פוליקר במקום. הוא הסכים מייד. למחרת, העמדנו את פוליקר על הבימה. הוא התחיל לשיר את 'כפיים'. להקת רקדנים יוונית, שהיתה במיקרה במקום, נדלקה, עלתה באמצע הצילומים על הבימה והתחילה לפזז. אבל, הנגנים המקומיים, שמשמיעים בדרך־כלל נעימות של סינאטרה לתיירים, לא הצליחו לנגן את עיבוד הרוקנ'רול של פוליקר לשיר היווני המקורי. יושבי המועדון נדלקו. הם האכילו והשקו אותנו כל הערב.

"למחרת, נסענו לאי אגינה. פגשנו שם נגן בוזוקי בן 80, שפרש לגימלאות. בימיו הטובים, ליווה את מיטב הזמרים הגדולים. הוא הסכים ללוות את פוליקר בשירו "בגלמס", שבוצע ביוונית.

"למרות שמישרד התיירות היווני סייע לנו, אני לא חושב שעשיתי תשדיר־שירות ליוון. אני סבור, שהצלחתי להעביר תחושה אמיתית של יוון. צילמנו הרבה מאוד טיפוסים ברחוב. הם שיתפו פעולה, בכיף, בלי פוזות".

זה מתבשל

בלש פרטי. "מטלוק", סידרת־מתח אמריקנית חדשה בת 13 פרקים, תוקרן ב־1 באוקטובר, בתום שידור הסידרה "פרקליטי אל.איי". סיפורו של מישרד־חקירות פרטי, ברמה של חמישה כוכבים. מנהלים אותו חוקר ותיק ומנוסה ובתו, עורכת־דין צעירה ונמרצת. מסייע להם איש־עסקים מצליח, רודף־הרפתקאות. בכותרת משתתפים מנסים אנשי הצוות לפתור תעלומות־רצח מסובכות. משתתפים: אנדי גריפית, לינדה פורל וקני הולידיי. הפקה: "ויאקום".

עוד קומדיה. "איזי סטריט", סידרה קומית חדשה (13 פרקים), תחליף את "בני היל", החל מה־9 בספטמבר. גיבורת הסידרה, השחקנית לני אנדרסון, בלונדינית חטובה, מככבת ברמות נערת־שעשועים לשעבר מלאס־וגאס, המתאלמנת מבעלה המולטי־מיליונר. קומדיה של מצבים, המתרחשת בווילה המפוארת שהותיר לה בעלה בבברלי־הילס, לוס־אנג'לס. משתתפים: ג'ק אלאם, לי וובר, דנה לוי וג'יימס קרומוול. בימאי: האג ווילסון. הפקה: "ויאקום".

שידור חוזר. "ספורטאים על כפיים", סרט־תעודה ארוך במיוחד (80 דקות) של ירון קימור ואורן נהרי, על רצח הספורטאים הישראלים בעת המישחקים האולימפיים במינכן 72', ע"י שמונה טירוריסטים חברי הארגון הפלשתינאי "ספטמבר השחור", יוקרן ב־3 בספטמבר בשידור חוזר. הוקרן לראשונה ב־83', במלאת 12 שנה לרצח הספורטאים הישראלים. הסיפור האמיתי המלא של הטירוריסטים ומחדלי כוחות הביטחון במינכן. כולל ראיונות עם שמעון פרס, עם גולדה מאיר ועם אבא אבן.

הסוכנות משקיעה. לראשונה בתולדותיה החליטה הסוכנות היהודית להשקיע 20 אלף דולאר ב־6 תשדירי שירות. המטרה לטענת דובר הסוכנות, צבי איילו: "שיפור תדמית הסוכנות ויצירת דעת־קהל אוהדת, לקראת הקונגרס הציוני ה־31, בדצמבר". יפיקה סרטי "עירד".

יותר קריסטל — יותר חשמל

מישהו בטלוויזיה שלנו מטורף אחרי לינדה אוואנס. בקרוב, 3 סדרות שבועיות בכיכובה

בקרב על הפופולאריות בין לינדה אוואנס (קריסטל) לבין ג'ואן קולינס (אלכסיס), כוכבות אופרת־הסבון האמריקנית "שושלת", הכריעה הטלוויזיה הישראלית לטובת אוואנס. הם בטוחים, בבניין היהלומים, שהבלונדית החטובה מ"שושלת" כבשה אתכם בסערה. אחרת, אי־אפשר להבין מדוע תקרין הטלוויזיה, החל מספטמבר הקרוב, שלוש סדרות דרמאטיות אמריקניות שונות, בכיכובה של אוואנס.

אגב, הקרב הבינלאומי על הפופולאריות בין אוואנס לבין קולינס טרם הוכרע. בארה"ב אוואנס אהודה יותר. מקבלת כ־18 אלף מיכתבי מעריצים מדי שבוע, בעוד שיריבתה, קולינס, נאלצת להסתפק ב־12 אלף "בלבד".

באוסטרליה נחשבת אוואנס לכוכבת הטלוויזיה הלוהטת ביותר. היא ניצבת במקום הראשון בסולם הפופולאריות ואילו קולינס רק בחמישי. אוואנס תופסת את המקום השלישי בסולם הפופולאריות בדנמרק. קולינס – מחוץ לרשימה.

הבריטים, לעומת זאת, לא נשבו בקסמי השתיים. הם מעדיפים את ויקטוריה פרינסיפל, את לארי הגמן ואת לינדה גריי מהסידרה היריבה, "דאלאס".

במערב־גרמניה ובקנדה מעריצים יותר את קולינס. אוואנס מדורגת במקום החמישי בגרמניה. בקנדה היא מחוץ לרשימה.

פסטיבל לינדה יתחיל בתחילת ספטמבר, בימי שבת בשעות אחה"צ. הטלוויזיה בערבית תקרין את המערבון הדרמאטי "המהמר", של "ויאקום" האמריקנית, משנת 83'. "המהמר" (4 פרקים) מגולל סיפורו של מהמר מושבע (הזמר קני רוג'רס), שהחליט לפרוש לגימלאות. ברגע האחרון, חוטפת כנופיית שודדים את בנו הצעיר, גדמיה, ותובעת כופר מיליון דולאר במטבעות זהב תמורת שיחרורו. במסע־הנקם שלו, העקוב מדם, מתאהב המהמר בקיית (לינדה אוואנס), זמרת באריים חטובה. בימאי: ריק לורי.

בימי ראשון, בספטמבר, תמשיכו לעקוב אחר מעללי משפחת קרינגטון ב"שושלת".

אוואנס תשוב ותככב בימי שלישי, החל מה־1 בספטמבר, בסידרה הדרמאטית החדשה "הגבול האחרון", שתחליף את "ליאונרדו דה־וינצ'י". גיבורת הסידרה הרומנטית (לינדה אוואנס), אם לשני ילדים בגיל ההתבגרות, נקרעת בין שני מאהביה (ג'ק תומפסון וג'ייסון רובארדס), בחוות חקלאית מבודדת באוסטרליה. 4 פרקים. בהפקת "מקלורי". בימאי: סיימון וינסר. בסידרה מככבת גם השחקנית ג'ודי מוריס.

אוואנס: 18 אלף מכתבי מעריצים לשבוע, לעומת 12 אלף של קולינס

הירדנית

כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית (רק בערוץ 1)

שישי, 21.8
- 13.30 כדורגל בינלאומי או ספורט עולמי.
- 15.30 המצלמה הנסתרת (רק בערוץ 1).
- 16.00 סדרה דוקומנטרית. אירופה בסוף המאה – התפתחות וכו' (רק בערוץ 1).
- 17.30 סרט עלילתי בצרפתית.
- 18.00 ההיסטוריה של המפס (רק בערוץ 1).
- 19.00 חדשות בצרפתית.
- 19.15 לקט שירים.
- 19.30 חדשות בעברית.
- 19.45 ההיסטוריה של הרפואה.
- 20.10 משפחת קוסבי, קומדיה אמריקנית.
- 21.10 מלקום קרסט, סידרה אמריקנית בכוח ראלס עם השחקנית ג'יין וייטן.
- 22.00 חדשות באנגלית.
- 22.10 סיפור פנימי. סידרה אנגלית.

שבת, 22.8
- 15.30 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
- 17.10 הנסיכה הקטנה (רק בערוץ 1).
- 18.00 תוכנית בצרפתית (רק בערוץ 1).
- 18.30 אשנב לעולם בצרפתית.
- 19.00 חדשות בצרפתית.
- 19.30 חדשות בעברית.
- 20.30 מאוחדים אנו עומדים. קומדיה אנגלית.
- 21.30 בידור וכו'.
- 22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

ראשון, 23.8
- 15.40 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
- 15.55 תן לי צ'אנס (רק בערוץ 1).
- 17.30 סרט עלילתי בצרפתית.
- 19.00 חדשות בצרפתית.
- 19.15 לקט שירים.
- 19.30 חדשות בעברית.
- 20.30 התבגרות. קומדיה אמריקנית.
- 21.10 קסמי אינטימיות, דראמה על זוג שהתבעל בקשר באיידס.
- 22.00 חדשות באנגלית.
- 22.10 האנטר, סידרת מתח אמריקנית.
- 23.10 מיסטר סמאל כדי קומדיה אנגלית.

שני, 24.8
- 15.30 והתוכנית: סרטים מצויירים (בערוץ 1).
- 15.50 כנסיה כמה לילדים (רק בערוץ 1).

המזה"ת

שישי, 21.8
- 13.00 וודי וודפקר (מצוייר).
- 13.30 בית־חולים והסטנדרט (סידרה).
- 14.00 מועדון 700.
- 14.30 התעמלות.
- 15.00 סרט: האיש שלנו פלינט.
- 17.00 סופר־בוק (מצוייר).
- 17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
- 18.00 הבסטר (סידרה).
- 18.10 קשרי משפחה (קומית).
- 19.00 חדשות.
- 20.00 פליגאר ופעולה.
- 21.00 סרט (ערבית).
- 22.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שבת, 22.8
- 13.00 מועדון הילדים.
- 13.30 הדובים החביבים (מצוייר).
- 14.00 רביט השובב (מצוייר).
- 14.30 מיסתריזיום.
- 15.00 עולם החיות.
- 16.00 אירועי ספורט בעולם.
- 17.00 כדורגל (גרמניה־ברית"מ).
- 19.00 ספורט. תוכנית מיוחדת.
- 20.00 האנבקות.
- 21.00 סרט: תרגילים בהתכברות.
- 23.00 מועדון 700.
- 23.30 חיים אחרים (סידרה).

ראשון, 23.8
- 13.30 חיים אחרים (סידרה).
- 14.00 מועדון 700.
- 14.30 מעשיות משפחות (ערבית).
- 15.00 סרט (ערבית).
- 16.30 אי הסטמבן (מצוייר ערבית).
- 17.00 זכית הסטמף (מצוייר).
- 17.30 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
- 18.00 משפחת וולטון (סידרה).
- 19.00 60 דקות. (מגאזין אקטואליה).
- 20.00 פסטיבל מונטה־קרלו.
- 21.00 סרט: בן ג'טה. עם גיא מסקוקל.
- 22.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שני, 24.8
- 13.30 חיים אחרים (סידרה).

קופסה כחולה

...קפוויו ולסלי אן־דאון בסידרה "צפון דרום". מהלומה על אצולת המטעים

אדמה חרוכה

...חדשה, 24 פרקים: "צפון דרום". קורות 2 משפחות בעת מילחמת האזרחים באמריקה

...צפון דרום", סאגה מישפחתית ...היסטורית, בהפקת "וורנר" (24 פרקים), ...בטלוויזיה בימי שני, החל מה־31.8 ...ב־8 בערב (50 דקות). מבוססת על ...רב־המכר "אהבה ומילחמה" של ...הסופר האמריקני ג'ון ג'ייקס.

...סידרה רבת־משתתפים, עם כוכבים ...מהשורה הראשונה, הופקה בתקציב־ענק ...בארה"ב. היא עוקבת אחר קורותיהם ...של שתי מישפחות אמריקניות בשנים ...שלפני, במהלך ואחרי מילחמת ...האזרחים בין הצפון לדרום. הגיבורים, ...משפחת תעשיינים אמידה מפנסילבניה ...ומישפחת בעלי מטעים עשירה ...מקרוליינה (דרום). הם וצאצאיהם ...קשרי אהבה, נישואין וחברות ...

...הפרק הראשון מתחילה 19 ...שנים לפני המילחמה, כשג'ורג' האזארד, ...ממשפחת התעשיינים מהצפון, מתיידד ...באקדמיה הצבאית ווסט פויינט עם אורי ...בנם של בעל מטעים מהדרום.

...ב־1860 קראת ברית חקלאית רופפת ...של 8.5 מיליון לבנים ו־3.5 מיליון עבדים ...מהדרום תיגר על הברית ...של 19־20 מיליון בני־הצפון ...בני הדרום לחמו לעצמאות ...עליונות הגזע הלבן. בני הצפון לחמו ...בעד אחדות, חירות, דמוקרטיה וביטול העבדות. בני שתי המישפחות נקרעים, ב־4 שנות המילחמה, בין נאמנותם הפוליטית לבין מחוייבותם המישפחתית. עולם הערכים משתנה. אלימות, הרס, תאוות בצע, שינאה ודיעות־קדומות תופסים את מקום האהבה והחברות.

המילחמה עשתה שמות בדרום. צבאות הצפון הותירו אדמה חרוכה. הדרום נבזז ע"י כנופיות. מבקר מהצפון תיאר את העיר צ'ארלסטון, שהורעשה ועלתה באש בחלקה: "בתים ריקים של אלמנות, מוזים מורקיבים, מחסנים נטושים, גנים שעלו בהם צמחי־פרא, רחובות מעשיבים. עקרות עלובה ורוממה".

משוחזרים קרבות עקובים־מדם. הסידרה צולמה במקומות ההיסטוריים: צ'ארלסטון, מיסיסיפי, לואיזיאנה, קנזאס ועוד. יועץ הסידרה הוא ההיסטוריון האמריקני פרופ' ריי הרבק.

המילחמה הנחיתה מהלומה קשה במיוחד על אצולת המטעים בדרום. רבים נמלטו לאנגליה, למכסיקו או לברזיל. אחרים היגרו לערי הצפון. מיספר חללי שני הצבאות היה 620 אלף. אלפים נפצעו. רבים מתו בגלל תזונה לקויה, מחלות ותנאי תחבורה. העלות הכספית של המילחמה היתה גבוהה מזו של מלח"ע 1. החורבן המוראלי לא שוקם במלואו עד היום. האיבה בין הצפוניים לדרומיים נותרה בעינה למעלה משנות דור.

המילחמה הולידה גם את הקו־קלוקס־קלאן, שהתארגן כ"אימפריה הסמויה של הדרום". מוסר של "אבירות אנושית, חסד ופאטריוטיות", שהיה למעשה גוף טירוריסטי שנוער לקיים את עליונות הגזע הלבן. הוא ניהל פעולות עונשין נגד כושים "פרועים". 153 כושים נרצחו ב־1871 במחוז אחד של פלורידה. יותר מ־300 נרצחו במבואות ניו־אורלינס. מהומות גזע עקובות־מדם התחוללו במיסיסיפי ובלואיזיאנה. מישטר אימים השתרר בחלקים של ארקאנסו. רציחות, מעשי שוד, חוזעות מכל הסוגים – בטקסאס.

יוצר הסידרה, דייוויד ל. וולפר, הפיק קודם סידרה של להיטים טלוויזיוניים. ביניהם: "שורשים" (12 פרקים), "שורשים – הדור הבא" (14 פרקים) ו"ציפורים מתות בסתר" (10 פרקים) שהוקרנו אצלנו.

מככבים, בין השאר: אליזבת טיילור, ג'וני קאש, אוליביה קול, מורגן פירצ'יילד, רוברט גילמור, האל הולברוק, ג'יין קלי, רוברט מיצ'אם, ג'יין סימונס, אינגה סוונסון, דייוויד קארדין, לסלי אן דון, קריסטי אלי, ג'ין פרנסיס, טרי גרבר, ג'יימס ריד, ג'ון אנדרסון ואחרים. מוסיקה ביל קונטי, בימאי קווין קונור.

"שניים על גג בודד" צולמה לטלוויזיה

...הצגת התיאטרון לילדים ולנוער תוקרן בחגים

..."שניים על גג בודד", קומדיה רצינית ...וסאטירית, של התיאטרון ...לילדים ולנוער, צולמה כשבוע שעבר ...

...ההצגה, נינו דינטרונה וג'אקומו ...שחקנים־בימאים ...ביממו את ...הישראלי של הלהיט האיטלקי. ...בהשתתפות יואל הרורי ..."סוף עונת התפוזים", ...ומשה שמשוביץ ...לתיאטרון באוניברסיטת ת"א, ...לתלמידי ד' ומעלה. מומלצת גם ...

העלילה מתרחשת על גג המבצר מעל פני הים. שני אנשים מגיעים לאי הדמיוני: האחד בשחיה, האחר בגיגית. שניהם חסרי כל, זרים, לובשי מדים, לא מסוגלים לשחות. תחילה מנסים לחסל זה את זה, כדי לזכות בחפצים המעטים והחיוניים שעל הגג שמיכה, כמה פירורי מציות, גפרורים וחבל. ההשרדות מלווה בחשדנות, בעוינות ובאימה. כשנכשל ניסיון החיסול ההדדי הם מבינים, שלתועלתם כדאי להם לשתף פעולה.

ההצגה הוצגה למעלה מ־200 פעמים, בכל רחבי הארץ. התיאטרון יעלה אותה שוב בעונה הבאה. מה מניע את הטלוויזיה לצלם הצגות שצפו בהן כה הרבה צופים? מדוע הירשה התיאטרון לטלוויזיה לצלם הצגה, שתרוץ גם בעונה הבאה?

אפרת אלוד, דוברת התיאטרון: "כשביקשה הטלוויזיה לצלם את ההצגה, היו לנו חששות. לא רצינו לשרוף אותה. אבל, ניסיון העבר הוכיח, שהוקא הקרנה טלוויזיונית של הצגות רצות מגבירה את הפופולאריות שלהן. נשמע מוזר, אבל ככה זה עובד. הטלוויזיה צילמה אצלנו אשתקד את 'האי ברחוב הציפורים'. ההצגה הוקרנה ביום השואה. אחרי ההקרנה, הוצפנו בגל קריאות טלפוניות, רבים, בכל רחבי הארץ, ביקשו שנעלה אותה שוב. התחושה היא טובה לנו".

דניאלה גורדון־טנאו, מפיקת "שניים על גג בודד" בטלוויזיה: "ראיתי את ההצגה בתיאטרון. נדלקתי. אני חושבת שאם קיימת הצגה טובה כזו – כדאי לצלם אותה לטלוויזיה. למה לא? נכון, הרבה ילדים ראו אותה. אבל לא כולם. יש בה משהו קלאסי, מעבר לזמן ולמקום".

הנוסח המקורי קצר ב־20 דקות. על המסך היא תימשך 60 דקות. תוקרן בחגים.

ש י ש י
21.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. י.ב. באך: פתיחה מס' 1 ברה מז'ור (אקדמיה למוסיקה עתיקה / הוגווד); שלמן: סוויטה מס' 6 ברה מינור (גריק / קנון); בריטן: 5 שירי פרחים (זמרי קימברידג'); מיכאל היידן: סימפוניה מס' 19 בדו מז'ור (סינפוניה של מוזמנות / פרברמן); מוצארט: סימפוניה מס' 29 בלה מז'ור (פילהרמונית וינה / לוין); דביסי: אור ירח, רווי, הבושי הקטן (עולמי / רובלס / אוסנדיימר / קמרית של אמודסו).
09.00 קונצרט בוקר. פרוקופייב: קטעים מרומאו ויוליה, בגירסה לפסנתר (רידינבוין); ראשטנקף: רומאו ויולה דואט (תז. לאומית סקוטית / ירבי); דבוז'אק: קונצ'רטו בסי מינור אופ' 104 (רוסטרופוביץ' / סימפונית בוסטון / אוזאווה); שופן: הסילפידים (סימפ' של רדיו ברלין / פריקה); פולנק: גלוריה (סימפ' אטלנטה / מקהלה / שאוו); גריג: ריקודים סמפוניים אופ' 64 (סימפ' של גטנבורג / ירוי); אלגרו סרנדה כמי מינור אופ' 20 (המולנים מאוסטרליה).
11.57 פינת השיר. משירי שמעון הלקין.
12.00 מן חמרטיה. שומאן: רביעייה לכלי קשת, אופ' 41 מס' 3 (הרביעייה הישראלית); וילה לובוס: דואו לכנור ולויולה (מלמד / גולני).
13.05 בהאזנה נינוחה. ליסט: רפסודיה הונגרית מס' 7 (צידון); בטהובן: קונצ'רטו לפסנתר מס' 1 אופ' 15 בדו מז'ור (אשכנזי / הסימפ' משיקאגו / שולטי); מנדלסון: סימפוניה מס' 2 אופ' 52 שיר התהילה (הפיל. הויגאית / מקה' האופרה מוינה / פון דוהנאני).
15.00 לקראת שבת. ויולדי: קונצ'רטו בסול מינור (הקיץ) לכנור ותזמורת מתוך ארבע עונות השנה (הפיל הלונדונית / פרלמן); יוהנן ביהם: דיברטימנטו לכלי נשיפה אופ' 20 (2 חלילים, 2 אבובים שתי קלרניתות, 2 בסונים, 2 קרנות) נשפני התז. הסימפ' יים רשה"ש / ברתיני; שוברט: סימפוניה מס' 5 בסי במול מז'ור (הפיל הלונדונית / פריצרד).
16.00 לבקשתכם. באך: קנטטה מס' 137 (הללו את ה'); מנדלסון: סימפוניה מס' 5 ברה מינור; קרל אורף: כרמינה בורנאה (סולנים מקלה ותזמורת אטלנטה / שו).
18.00 דור הזהב. אמנים בהקלטות היסטוריות: אוז'ן ד'אלבר. שוברט: שני אימפרומפטי בסול מז'ור ובסה מינור; ליסט: סקרצו ומרש ליד המפל; בטהובן: פרק ראשון מתוך קונצ'רטו „הקיסר" במי במול מז'ור; אוז'ן ד'אלבר: נגינת ביניים, מתוך האופרה ארץ השפלה.
19.00 מוסיקה קאמרית. בטהובן: רביעיית כלי קשת בסי במול מז'ור אופ' 18 מס' 6 (רביעיית וג); סמטנה: שלישייה בסול מינור לפסנתר כנור וצ'לו אופ' 15 (שלישיית יוכלו פיאנקה / חלר).
20.05 מזמרת הארץ. בעריכת אבי חנני.
20.30 קונצרט ליל השבת. בריטן: מחולות חצר מתוך גלוריאנה (הפיל המלכותית / פרבין); מוצארט: מוסיקת ליל זעירה ק. 525 (להקת קארמית מתוך אקדמית סנט מרטין); שוברט: רביעייה בלה מינור אופ' 29 (רביעיית האגן).
23.00 בריק הברוק ורסיטי רנסנס.

רשת א'

08.05 פעמי המזרח. מצעד פזמונים מזרחי.
10.05 שירייקר. מחולות ושירים משלנו.
11.05 היום השישי. מגאזין למסורת ופולקלור.
12.05 מעורב ירושלמי. ג'ו עמר.
14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.
15.00 קבלת שבת. פרשת „ראה".
16.05 נרשא במוקד. עם מיכל שקד: על „יחסי עבודה בארץ".
17.10 שירי עדות.
18.06 מוסף רדיו לספרות.
19.05 זמר לשבת. בעריכת חיים צור.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 כי טוב הזמר. יהדות איטליה במוסיקה.
23.05 להיטים מסולסלים. להיטי הזמר המזרחי של כל הזמנים.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תוכנית לילדים בחופשה.
09.05 כל צבעי הרשת. מגאזין, עם יוסי גרבר.
12.10 שירים עבריים. בעריכת אברהם זיגמן.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 בשמים לשבת. עם יהורם גאון.
16.05 עובר ושב. עם דוד מרגלית.
17.05 מאחורי הכותרות. מגזין לרדיו, לטלוויזיה ולעתונות.
18.06 השבוע שלי. עם העתונאי יוסף לפיד.
19.05 הטור השבועי. בעריכת יואל רפל.
20.05 השושנה פורחת. רומנסות, שירים ופיוטים ממורשת יהדות ספרד.
22.05 הבה נצא במחול. ריקודי עם.
23.05 בין שישי לשבת. שיחה בשניים: יצחק לבני ונורית זרחי.
00.10 שיר אינו רק מנגינה. שירים עבריים בנושא אחד.

רשת ג'

08.05 להיות שם.
09.05 אגן הים-התיכון.
11.05 משהו משהו.
13.05 צפיות בדבש. רן כנה.
15.05 לפנות ערב. שירים עבריים.
17.05 כאן, שם ובכל מקום.
19.05 זמר שכזה. שירים עבריים.
20.05 צלילי שבת. לאה ליאור.
23.05 איזה לילה. מסיבת ריקודים.

גלי צה"ל

08.00 בוקר טוב ישראל. אקטואליה יומית.
09.05 כילוי נעים. עם מולי שפירא.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.

12.05 תזכורות למיצעד העברי השנתי. ישודר בראש השנה שלוש שעות. מגישה: מירב אופיר, עורכת: נגה טל.

15.05 עוד לא שבת. עם שלמה ארצי.
16.05 שיר בשקט בשקט.

17.00 אותנו המולדים.

18.05 בראש ציוני. צבי שפירא ושמעון שבס – עוזר שר הבטחון בענייני התישבות.
19.05 מרחוקים קרובים. תוכניתה של מנינה נח"צבי.
20.05 לא על חלוף לבדו. מוסיקה ומשוקי רדיו.
22.05 עשן בעיניך. שירים עם גרי לכנה.
00.00 מתמע הרדיו והטרנזיסטור. של יואב קוטנר.

ש ב ת
22.8.87

קול המוסיקה

07.11 שחרית לשבת. היידן: קונצ'רטו ברו מז'ור לאביב; באך: פרטיטה (פלג); סטמיץ: סימפוניה קונצרטית; ק.פ.ע. באך: טריו במי מז'ור ל־2 חלילים וצ'מבלו (שוהם / אבירם / נוימרק); דבוז'אק: שירים תנ"כיים (ונדראק); ו אבל: ולסים אצילים וסנטימנטליים (זילז).
09.00 דפי מסנתר. באך.
10.00 קונצרט השבת: מהקלטות התזמורת הזימפונית יים רשה"ש. מנצח גארי ברתיני.
11.57 פינת השיר. משירי שמעון הלקין.
12.00 אמן דגול. ג'וליאן ברים.
13.05 קונצרט לאחרי שבת. שומאן.
15.00 אינטרלוד. רצף מוסיקלי.
16.00 חליל במים. מחיי קלוד דביוסי:
16.40 מאוצר המוסיקה הצרפתית.
17.00 מגוש את האמן הישראלי. שלישיית קאמרטה: אלי חפץ, קלרנית; עמנואל גרובר, צ'לו; מיכאל בוגוסלבסקי, פסנתר. ברהמס: שלישייה בלה מינור אופ. 114; גלינקה: שלישייה ברה מינור (הפטטית).
18.00 רדיו דרמה. אברהם וכלה, מאת פודי טל. (איריס ברנע, שפרה מילשטיין, אליעזר אפלבוים ואושיק לוי; עשרת לשתיים, מאת שמואל כוכבי. (אליעזר אפלבוים, מישא נתן ואושיק לוי.
19.00 הקונצרט שלי. עם מנכ"ל חברת העובדים איש ככרי דני רוזוליו.
21.05 אופרה. יאנצ'ק: קטיה קבאנובה (מארקס).

רשת א'

09.05 עולם המדע. בעריכת יוסף טרגין.
09.30 רקוניקול. ת"ד בענייני מדע.

10.05 תשורה ...

11.00 רדיודרמה. שיחות בחלל, מאת מריה לואיזה קשניץ (אורנה פורת ורפאל קלצ'קין).

12.05 בין השורות.

14.06 בראש צעיר. פינות, שירים וברכות.
15.05 שבת אחים. הוי ופולקלור: שתי וערב, עם לאה אברהם ומייקל גרינבלט.
16.05 מושגים. עולם צפוף: עם פרופ' דב פרידלנדר, פרופ' צבי פלטי, פרופ' איתן סבטלו ומגן ברושי: הילודה הבלתי מתוכננת בעולם העתיק.
17.10 סיפורדיו. שלהבת קש, מאת אורי אורלב.
17.40 שירים עבריים.
18.06 מסביב לעולם בשעה קלה.
19.05 אנתולוגיה קטנה לשירה. בעריכת חנה מיטלר.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 פרקי היום בתנ"ך.
22.10 מלווה מלכה.
23.05 דרכי אוש. עם רחל חלפי.

רשת ב'

09.05 שאלה של טעם. עם חיים קינן.
09.55 זעוריה אלון מספר על נוף הארץ.
10.05 יומן השבוע.
11.05 אולפן קיץ. מנחה: רבקה מיכאלי עם ציפי שביט.
13.05 ימים ראשונים בפגידה. בסדרה: עם בני ראשונים בגליל.
14.11 חבר זמר. שירים עבריים.
15.05 דף ועוד דף. יעל בן־יהודה.
16.05 ארץ חמדת. בעריכת תרצה ארזי.

17.05 חוגה...

18.06 מפיק רדי. עם דלית אורמיאן.
18.30 שירים עבריים.
19.05 עבריים מעורבים. לקט שירים ישנים.
20.05 כוכב הערב. עם מקהלת ריי קוניף.
21.05 יומן השבוע.
22.05 בקצה השבוע. עם יעקב אחימאיר.
00.10 חוי ארצי מולדתי. שירים עבריים.

רשת ג'

08.05 גורנים. שירים עבריים.
10.05 גלים גלים. שירים עבריים.
14.05 מרכבים. אריק רודיך.
15.05 אתם זוכרים את השירים?
17.05 צליל וצבע.
19.05 זמר שכזה. שירים עבריים.
20.05 פזמונזמן. מחרוזות פזמונים.
23.05 רדיוטק. פזמונים בשצרקבה.

גלי צה"ל

09.05 מקהלה עליזה. שירים וסיפורים לילדים.
10.05 במקום מוגן. מערכונים ושירים עם שירה גרא.
11.05 במצב הנוכחי. עם יוסי עכאורי ודני וסלי.
12.05 טעם של טעם. מגישה אורלי יניב.
13.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון ואהוד קינמון, ראש עיריית בת־ים.
14.45 ספק זמן מוסיקלי.
15.45 841 נוטע צפונה צפונה. רומנדריו, מאת איתמר לוי.
16.05 מינוסה שבת. עיניני קלטנע.
17.05 קלאפי כאן. ארועי החודש והחולף במוסיקה הקלאסית בישראל.
18.05 קיץ צרפתי 87. עם רוני תורן.
19.05 משלנו. מצעד הפזמונים העבריים.
20.05 מצעד הפזמונים הלועזי.
21.30 שירים עבריים.
22.05 מסדרת מסורת. במוצאי יום מנוחה.
23.05 ערשים מרינה. מגיש: דודו דיין.
00.05 ציפורי לילה מאריה. קובי מידן והרצל בן אשר, דייקן הסטודנטים במכללת תל־חי.

שידורי צה"ל 2

10.05 שלוה. משירי יאיר רוזנבלום.
12.05 להיט לתיאבון. להיטים עכשויים.
14.05 יומו של שירים. ממיטב הזמר העברי.
17.05 באים מאהבה. שירי אהבה.

ר א ש ו ן
23.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. באך: ברנדנבורגי מס. 6 ברה מז'ור (פרו ארטה ממינכן / רדל); מוצארט: קונצ'רטו מס. 9 במי במול מז'ור לפסנתר ולתזמורת (ברנבוים / הקאמ. האנגלית); וכה: רביעייה הסי במול מז'ור לפסנתר ולכלי קשת (רביעיית אלברס); גלינקה: סינפונייטה לתזמורת וכלי קשת (הסימפ. של גירנברג / פרוידנטאהל).
09.00 קונצרט בוקר. גלאזונוב: קונצ'רטו בלה מינור לכינור ולתזמורת אופ. 82 (אויסטראך / הסימפ. של מוסקבה / קונדראשין); שוברט: חמישייה בדו מז'ור לכלי קשת אופ. 163 (רביעיית קליבלנד / יוי־יומה); בטהובן: סונטה מס. 3 בלה מז'ור לצ'לו ולפסנתר (טורטלייה / היידסיק); גאלופי: סונטה לפסנתר ברו מז'ור (בנדטי / מיקלאנג'לי); ואנהל: רביעייה לאבוב ולכלי קשת (סטיל / פרלמן / צוקרמן / הארל) מוצארט: סימפוניה מס. 29 בלה מז'ור ק. 201 (האקדמיה למוסיקה עתיקה / שרדר / הוגוור).
11.57 פינת השיר. משירי רחל.
12.00 אמנים באולפן. דניאל בנימיני, ויולה; מלכה לקס, פסנתר. שוברט: סונטה לויולה ולפסנתר (ארפג'יונה); שוסטקוביץ': סונטה לויולה ולפסנתר.
13.05 בהאזנה נינוחה. ברהמס: פתיחה טראגית (הפיל. של וינה / בוהם); מוצארט: סרנדה מס. 11 ק. 375 במי מג'ור (נשפני מוצארט מוינה / הרנונקור); צ'ייקובסקי: שלישייה לפסנתר בלה מינור אופ. 50 (ברנבוים / צוקרמן / דה פרה); מרק קופיטמן: קול הזכרונות לתזמורת (בשארי הסימפ. ים רשה"ש / ברתיני); בלוך: לילה אקוטי לכנור ולפסנתר (ברקר / כלאור).
15.00 מוסיקה כאן ועכשיו. סרג'יו נטרא: סינפוניה לכלי קשת (הפיל. הישראלית / דה בורגוס); פרדריך רז'בסקי: ארבע קטעים (רז'בסקי).
16.00 מוסיקה ליום ראשון. י.ס. באך: קנטטה מס. 156, חקרני, אלוהים (מקה. ונערים מטלץ / להק. קונצ'נטוס מוסיקוס / וינה / הרנונקור) לואי ויירן: מיסה ברו דיאז מינור (מקה. קתדרלת ווסטר / הכט); מיכאל היידן: מיסה סנט אלואיזי (הולינג / מקה. הבנות של חנובר / רוס); ג'אנקרלו מנוטי: הו יופי (מקה. ווסטמינסטר / מקה. בלקנטי ממילווקי / תז. פסטיבל סולט / בראון).
18.00 דפי פסנתר. סקריאבן: שלושה פרלודים אופ. 13 (גבריליוב); שומאן: אטיודים סימפוניים אופ. 13 (פוליני); בטהובן: סונטה מס. 8 בדו מינור אופ. 13 (סונטה פתטית).
19.00 מוסיקה קלאסית קלה.
20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.
20.30 קונצרט גדנ"ע מתאי'ן. תזמורת סימפונית לאומית לנוער. מוצארט: דיברטימנטו ברה מז'ור לכלי קשת; בן חיים: פרק תהילים מתוך סימפוניה מס. 1; בורודין: מחולות פולובציים מתוך הנסיך איגור; דבוז'אק: סימפוניה מס. 8 בסול מז'ור אופ. 88.
22.30 קונצרט קצר. בעריכת משה ליאור.
23.00 מחזורי יצירות. מנדלסון: רביעיות וחמישיות.

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הגדל
09.05 פלודיו. שירות מידע למאזינים.
10.05 שירייקר. מחולות ושירים משלנו.
11.05 פנינו בוקר. מגיש גדעון הוד.
12.05 מעורב ירושלמי. ועפני כהן.

בראש צעיר. מגאזין לילדים ולבני נוער.
צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהריים.
האוניברסיטה הפתוחה. צרפתית למתקדמים.
שיר לרוך. שירים כמזרח וממערב וגם משלנו.
תבנית ליום העצמאות של רומניה.
מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.
פרקי היום בתנ"ך.
שידורים לעולים.
ומרון דברים. עם יוסף נדבה.
שירים עבריים.

רשת ב'

בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.
כוכב הבוקר. עם הדרימסים.
כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.
בחצי היום. חדשות ופזמונים.
בת צחוק. הווי והומור.
רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.
תוצרת הארץ. כבקשתך לשירים עבריים.
קראתי ספר. קוראים ממליצים.
יומן בלכלה. עורך: גדעון ולינגר.
על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
מסיבת עתונאים. מנחה: יצחק גולן.
היום הזה. בעריכת שלום אורן.
עם ישראל. ענינים יהודיים בעולם.
שלום לבן דודי. פיוט וברכה.
בינינו לבין עצמנו. שיחות עם מאזינים.
לאהוב בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

במרכב. שוש עטרי.
מוסיקה לענין.
משקפיים. מיכל שמואלי.
מצעד הפזמונים הלועזיים.
אורח עתיק.
מסביב לחצות. יוסי סיאס.

גלי צה"ל

פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.
נבון לעכשיו. עם רפי רשף.
בולט עם דילן. שעה עם ועל בוב דילן.
לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.
יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.
קו פתוח לשר התחבורה. מאזינים שואלים את שר התחבורה משיב.
באופן מילולי. אבשלום קור.
ערב טוב ישראל.
שעה קלה על כלכלה.
רדיו ספורט. מגאזין ספורט.
עושים מוזיקה. מגיש: דודו דיין.
לילה לא שקט.
על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחברה אוהבים.
עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון ולנסקי.
שיחות חצות. עם המזרחן ד"ר אמנון כהן.
ציפורי לילה. דודו טופו ומאזינים.

שידורי צה"ל 2

רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
מבבבבבמים, מעיד הנוער 87'.
על הדבש ועל העוקץ.
קול הנאוה הזה. מגיש: דני קרסל.

ש נ י
24.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. כרוביני: הפתיחה אנקריאון (הפיל של וינה / מינשינגר); רודריגו: קונצ'רטו פסטורל לחליל ותזמורת (גולווי / תז. פילהרמוניה / מטה); בטהובן: שישיה במי במול מז'ור לשתי קלרניתות, שתי קרנות ושני בסונים אופ' 71 (חברי האנסמבל בקאמרי של התז. הפיל. הצ'כית); פרסל: שקון בסול מינור לתזמורת כלי קשת (הקאמ. האנגלית / בריטן); רחמנינוב: קונצ'רטו מס' 3 ברה מינור לפסנתר ותזמורת אופ' 30 (אשכנזי / תז. פילדלפיה / אורמנדי).
09.00 קונצרט בוקר. מוצארט: רביעיית כלי קשת ברה מז'ור (רביעיית ג'וליארד); דבוז'אק: קונצ'רטו בסול מינור לפסנתר ולתזמורת אופ' 33 (פרנץ / הפיל של ניו־יורק / ברנשטיין); יוזף פרסטר: סירנו דה ברז'רק סוויטה לתזמורת אופ' 55 (הפיל הצ'כית / סמטצ'ק); סרסטה: שלישייה מס' 1 בפה מז'ור לכנור, צ'לו ופסנתר אופ' 18 (שלישיית בורפסט); רביסי: תמונות לתזמורת (הסימפ' של בוסטון / תומס).
11.57 פינת השיר. משירי רחל.
12.00 מן הסרטייה. א. סקרלטי: סונטה לחליליות, 2 כנורות וקונטינואו (בריכן / לאונהרדט / שטורופ / לאונהרדט); מוצארט: וריאציות על שיר הצרפתי (הרועה סלימן) האבלר / שרינג); ד. סקרלטי: סונטה ברה מז'ור (הורוביץ); מוצארט: סונטה לפסנתר ב־4 ידיים ק. 381 (ברמן / אולשטיין); ד. סקרלטי: סונטה בלה מז'ור (הורוביץ); מוצארט: סונטה לפסנתר וכנור (האבלר / שרינג).
13.05 בהאזנה נינוחה. דומניקו סקארלטי: קונצ'רטו גרוסו 11 בסול מז'ור (תזמורתו הקאמרית של פייאר); הוממייסטר: קונצ'רטו בסי במול מז'ור לקלרנית ותזמ (קלוקר / תז' קונצ'רטו אמסטרדאם / שרדר); מוצארט: שיר לכת וטריו / אריה / מתוך האופרה חליל הקסם (שראייר / דנוט / ארט / תז' דרסדן / ואגנר); שוברט פתיחה, מוסיקת ביניים ובלט מתוך רוזמונדה (הסימפ' של שיקאגו / לוייז); ריינקה: קונצ'רטו במי מינור לנבל ולתזמורת אופ' 182 (זבלטה / הפיל של ברלין / מרקביץ'); צ'ייקובסקי: סוויטה מתוך הבלט היפהפיה הנמה (תז. פילדלפיה / מוטי).
15.00 הסברה מוסיקלית. הנחיות הרגש.
16.00 מאולמי הקונצרטים שלנו. קונצרט חלילים למלך פרידריך הגדול.
18.00 דגש על הביצוע. על אחת כמה וכמה.
19.00 בין הבריים. מעולם מטעמי המוסיקה: פרוקופייב, מק דאוול, ברהמס, ביזה, שוברט, קלמן וסיבליוס.
20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.
20.30 מאולמי הקונצרטים בעולם. ר. א. חסה – קלאוסידה. אמת קרקבי, אגנס מלון רנדל וגג דרק וט רגין, דומיניק ויוס דוויד קורדייה; הקנטורי מורומנגן; הקפלה מקלן; איבון רפרנס, צ'מבלו; כריסטוף רוסה, צ'מבלו; מנצח וליאם כריסטי.
22.30 פעם ועוד. ג'והן קייג': ואריאציות מס' 1 לכל סוג כלי או כלים אחרים (שטמארי) תנוגן 3 פעמים ג. לונטיו קונטנואם לצ'מבלו (נורדוואל) תנוגן 3 פעמים.
23.00 מחזורי יצירות. מנדלסון: רביעיות וחמישיות.

רשת א'

08.05 הפגנת מחונה. עורכים: בני הגדל ולשלמה ישראלי.
08.57 משפט דמיאניוק. מבניני האומה בירושלים. עד 13.00.
13.05 שירים עבריים.
14.06 בראש צעיר. מגאזין לילדים ולבני נוער.
15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים.
15.27 האוניברסיטה המשודרת. השלאי הצהוב: המדיניות הנאצית כלפי היהודים בשנים 1938–1941, פרופ' לני יחיל.
15.57 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים עד 19.00.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 לכל אדם כוכב. האסטרולוג אילן פקר.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.
09.05 כוכב הבוקר. עם איב מונטאן.
10.05 כל צבעי הרשת. מגאזין יומי.
12.10 אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק. הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.
16.05 תוצרת הארץ. כבקשתך לשירים עבריים.
16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון ולינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 מפיק רדי. עם דלית אורמיאן.
18.45 שירים עבריים. בעריכת דלית אורמיאן.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 דין ודברים. חוק ומשפט.
20.05 פולם חומירות. מצעד הפזמונים המסורתיים.
22.05 קפה ראשר. חידונים מגוונים.
00.15 גאוו ועוד. עם לאה ליאור.

רשת ג'

14.05 במרכב. שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 משקפיים. מיכל שמואלי.
18.05 דוח דוח... עם קובי ברקאי.
20.05 לי ולך – שיר וברכה.
21.05 קצת אחרת. עם אורלי מורג.
23.05 מסביב לחצות. עם יוסי סיאס.

גלי צה"ל

08.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.
11.05 נבון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 בולט עם דילן. שעה עם ועל בוב דילן.
13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.
14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.
16.05 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 ראיון מיוחד עם האלוף דורון רובין, ראש מחלקת ההדרכה בצה"ל.
18.45 משולש עיסות בענייני השעה.
19.05 שירים עבריים.
20.05 קלאסי כאן. מוסיקה קלאסית בארץ.
21.30 לילה לא שקט.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחברה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחות חצות. עם הסופרת נירה הראל.
00.05 ציפורי לילה. עם יותם ראובני.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 מבבבבבמים, מעיד הנוער 87'.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 קול הנאוה הזה. מגיש: דני קרסל.

ש ל י ש י
25.8.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. מיצירות: באך ובניו.
09.00 קונצרט בוקר. מיצירות: מוצארט, שוברט, בטהובן.
11.57 פינת השיר. משירי רחל.
12.00 מן הסרטייה. צביה ליטבסקי, סופרן; מיכאל מלצר, חליל; אלדד נוימרק, צ'מבלו ופסנתר. באך: סונטה בלה מז'ור לחליל ולצ'מבלו; סלמן: קנטטה לסופרן, חליל וצ'מבלו; שומאן: זר שירים לקול ולפסנתר, אופ. 39.
13.05 בהאזנה נינוחה. הורוביץ במוסקבה. מנגן: סקרלטי, מוצארט, רחמנינוב, סקריאבין, ליסט, שוברט, שומאן ומושקובסקי. צ'ייקובסקי: וריאציות על נושא רוקוקו אופ. 33 (הר־נוי); סמטנה: הכלה המכורה פתיחה ומחולות (הסימפ. הלונדונית / סיימון).
15.00 מוסיקה צעירה. בעריכת חיותה דביר.
16.00 מאולמי הקונצרטים. יום ההולדת ה־85 של אולם קרנגי. בטהובן: לאונורה מס' 3 (ברנשטיין / פיל ניו־יורק); צ'ייקובסקי: פרק מתוך שלישייה בסי מינור אופ. 50 (הורוביץ / שטרן / רוסטרופוביץ'); רחמנינוב: אנדנטה מתוך סונטה לצ'לו ופסנתר (הורוביץ / רוסטרופוביץ'); שומאן: אהבת המשורר (ריסקאו / הורוביץ); באך: קונצ'רטו ברה מינור לשני כנורות (שטרן / מנוחין).
17.30 קולות. שירים של צ'ייקובסקי בלקירב ריקאו.
19.00 מגיני אופרה. מתוך אופרות רוסיות: צ'ייקובסקי, רימסקי, קורסקוב, מוסורגסקי ובורודין. בהשתתפות הזמרים: ריטה שטרייך, גרייס במברי, קים בורג טטניה ורישוביץ ותזמורות.
20.05 אינטרלוד. רצף מוסיקלי.
20.30 מאולמי הקונצרטים שלנו. התזמורת הפילהרמונית הישראלית: מנצח: קלאדיו אבארו. מהלר: סימפוניה מס' 9 ברה במול מז'ור.
22.30 גן קלאסי. בעריכת שלמה ישראלי.
23.00 מחזורי יצירות. מנדלסון: רביעיות וחמישיות.

רשת א'

08.05 חגיגת מחונה. עורכים בני הגדל ושלמה ישראלי.
08.27 עד 13.00 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.
13.05 שירים עבריים.
14.06 בראש צעיר. מגזין לילדים ולבני נוער.
15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: שירים יפים מבית אבא.
15.27 האוניברסיטה המשודרת. הספרות העברית ותנועת הפועלים בארץ־ישראל.
15.57 עד 19.00 משפט דמיאניוק. מבנייני האומה בירושלים.
19.20 פרקי היום בתנ"ך.
19.30 שידורים לעולים.
22.05 שנינו יחד וכל אחד לחוד. אימת האירוס השלכותיה: עם ד"ר נירה כפיר, פסיכולוגית; ד"ר דני רורי, פסיכולוג; ופרופ' בנטויק, רופא מבית־החולים קפלן.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.
09.05 כוכבי הבוקר. עם המוסשים.
10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.
12.10 „אלף־אלף בי"בית". עם אהוד מנור.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 בת צחוק, הווי והומור.
15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.
16.05 תוצרת הארץ. כבקשתך לשירים עבריים.
16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.
17.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון ולינגר.
17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.
18.06 אצבע על הדופק. בריאות ורפואה.
19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.
19.35 עולם חדש. האדם וסביבתו.
20.05 פרקי זמנות בבקשתך. מזמור שיר.
22.05 צריך לצלצל פעמיים. שירים עבריים.
00.15 לאהוב בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.05 במרכב. עם שוש עטרי.
16.05 מוסיקה לענין.
17.05 משקפיים. עם מיכל שמואלי.
17.05 מקום באמצע. המצעד הישראלי.
21.05 אורח עתיק. עם רן עופרי.
23.05 מסביב לחצות. יוסי סיאס.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.
11.05 נבון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 בולט עם דילן. שעה עם ועל בוב דילן.
13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.
14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.
16.05 841 נוטע צפונה צפונה. רומנדריו מאת איתמר לוי.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על כלכלה.
18.45 משולש. עימות בענייני השעה.
19.05 שירים עבריים.
20.05 ראיון עם האלוף דורון רובין, ראש מחלקת ההדרכה בצה"ל.
21.30 לילה לא שקט.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחברה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחות חצות. עם ד"ר אסתר, מנהל המכון הישראלי למחקרים צבאיים.
00.05 ציפורי לילה עם אביהו מדינה.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 מבבבבבמים, מעיד הנוער 87'.
22.05 על הדבש ועל העוקץ.
23.05 קול הנאוה הזה. מגיש: דני קרסל.

רדיו כל השבוע

רביעי 26.8.87

קול המוסיקה

07.09 באוזנה ניגוחה. וויואלדי: קונצ'רטו ברה מיגור לאבוב ולכלי קשת (תז. אי־מוזיצ'י ממונטראול / בסקין / מורובסקי); באך: מגניפיקט ברה מזיור (מקה. הנערים מוינה / תז. קונצנטוס מוזיקוס מוינה); מוצארט: סימפוניה מס' 33 במי במול מזיור (תז. הנוער של הפסטיבל הישראלי מס' 13 / קאוזאלס); בטהובן: שלישיה לפסנתר, כנור וצ'לו בסול אופ. 1 מס' 2 (שטרן / רוז / איסטומין); שופן: 3 וואלסים בפה מינור, ברה במול מזיור ובמי מינור (אשכנזי); פרוקופייב: פתיחה על נושאים עבריים אופ. 34 (אשכנזי / פורי / רביעיית גבריאל).

08.00 קונצרט בוקר. היידן: דיברטימנטו בסי במול מזיור לחמישיית כלי נשיפה מעץ (להקת וינה מברלין); בטהובן: חמישייה בסי במול מזיור לפסנתר כלי נשיפה מעץ אופ. 16 (לופו / דה פריס / פטרסן / זאריו / פולרד); שומאן: חמישייה במי במול מזיור לפסנתר ולכלי קשת אופ. 44 (רביעיית אלבאן ברג / אנטרמון); מוצארט: חמישייה ברה מינור לכלי קשת 406 (רביעיית אמדיאוס / ארונוביץ); קרלו ג'זואלדו, לוקה מרנציו, ג'זבאני גסטולדי קלאריו מנטוורדי ארבעה מדריגלים בחמישה קולות: (להק. סקולרס / סירס); ברהמס: חמישייה בסי מינור לקלרנית ולכלי קשת אופ. 115 (קינג / רביעיית גבריאלי); ברטוקו 10 קטעים מתוך מיקרוקוסמוס מעובדים לחמישיית כלי נשיפה ממתכת. (להקת איקואלה); וילה לובוס: חמישייה בצורת כורוס לכלי נשיפה ממתכת (להקת וינה מברלין); י.ס. באך: פרלוד ופוגה ברה דיאז מינור 849 (קירקפטריק); י.ס. באך: פרלוד ופוגה בסי במול מינור 867.

11.57 פינת השיר. משירי אילנה צוקרמן.

12.00 אמנים באולפן. רביעיית תל־אביב מוצארט: רביעייה לכלי קשת במי במול מז'ור; מנדלסון: רביעייה לכלי קשת במי מינור, אופ. 44 מס' 2.

13.05 באוזנה ניגוחה. מוצארט: סימפוניה מס' 35 ק. 325 סימפונית הפנר (נגני מוצארט מלונדון / בלך); מוצארט: הסונטה לפסנתר ברה מז'ור (מנחין); מוצארט: קונצ'רטו לקלרנית בלה מז'ור (אטלינגר / הפיל הישראלית / צ'ליבידאקה); מוצארט: סרנדה ברה מז'ור סרנדת קרן הדואר (תז. קליבלנד / סל).

15.00 מוסיקה ויותר. אליביה מסיין: הראווי; שירי אהבה ומוות (דורו / דומיניק).

16.00 קונצרט מהקלטות התזמורת הסימפונית רים רשח"ש. מנדלסון: אליהו אורטוריה (סולנים ומקהלת תאורטוריה / מ'אטא / מנצח: אורי מאיר).

18.00 שעה עם ... סרמנטייה + קופרן: מיסות קודרות.

19.00 מוסיקה אהובה עליכם. ברוך: קונצ'רטו מס' 2 לכנור לתזמורת (פרלמן / פילהרמוניה החדשה / לוסוס־קבוסו); שוברט: סימפוניה מס' 2 (הפילהרמונית של ברלין / בוהם).

20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.

20.30 אופרה. ג'מה דיורג'י.

23.00 מחזורי יצירות. מנדלסון: רביעיות חמישיות.

רשת א'

08.05 הסוגה מחוגה. בני הנדל ושלמה ישראלי.

09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.

10.05 שירקה. מחולות ושירים משלנו.

11.05 מניני בוקר. מגיש: גדעון הוד.

12.05 מעורב ירושלמי. עם מרגלית צנעני.

14.05 בראש צעיר. מגזין לילדים ולבני נוער.

15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: עבריים מעורבים.

15.30 האוניברסיטה הפתוחה. הספרות העברית ותנועת הפועלים בארץ־ישראל: הספרות העברית בשנות ה־30.

16.05 מספרי ספורים. בעריכת רנה הררי.

17.10 שירי עמים.

18.06 מינחת ערב. הווי דתי ומסורת.

19.20 פרקי היום בתנ"ך.

19.30 שידורים לעולים.

22.05 חבר מאותו כוכב. היכרויות רדיופוניות.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תוכנית לילדים בחופשה.

09.05 כוכבת הבוקר. עם דוריס דיי.

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 בת צחוק. הווי והומור.

15.05 רגעי קסם. בעריכת אפרים וייל.

16.05 תוצרת הארץ. כבקשתך לשירים עבריים.

16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.

17.05 יומן בלבלה. עורך: גדעון זלינגר.

17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.

18.06 יש שאלות. מנחה: איתן אלמוג.

19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.

19.35 מוסף לענייני צבא ובטחון. עורך: רוני דניאל.

20.05 צמוקים ושקדים. מבחר שירים ביידיש: שירים מבימת התיאטרון היהודי.

22.05 מחפשים את המטמון. בעריכת זאב ענר, מנחה: משה טימור.

00.15 גאז ועוד. עם לאה ליאור.

רשת ג'

14.05 במוקדב. שוש עטרי.

16.05 מוסיקה לעניין.

17.05 משקפיים. מיכל שמואלי.

18.05 הצעקה האחרונה. יגאל רביד.

20.05 לי ולך – שיר וברכה.

21.05 מניני גאז. לאה ליאור.

23.05 מסביב לחצות. יוסי סיאס.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.

11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.

13.05 כולם עם דילן. שעה עם ועל בוב דילן.

13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.

14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.

16.05 ארבע אחרי הצהרים. שירים עבריים.

16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.

17.00 ערב טוב ישראל.

18.05 יעד משודר. צבא ובטחון.

18.45 יעד משודר. צבא ובטחון.

18.45 משולש. עימות בענייני השעה.

19.05 שירים עבריים.

20.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון והסופר יצחק בן־נר.

21.30 לילה לא שקט.

22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.

23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.

23.55 שירת הצות. עם המשוררת־עתונאית ענת לויט.

00.05 ציפורי לילה. נתן דטנר ואבי קושניר.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. יואב קוטנר.

20.05 סבבבבבים. מעיר הנוער '87.

22.05 על הדבש ועל העוקץ.

23.05 קול הגאז הזה. מגיש: דני קרפל.

חמישי 27.8.87

קול המוסיקה

07.09 באוזנה ניגוחה. מיצירות מוצארט: מרש ק. 24; סרנדה מס' 7 סרנדת הפנר ק. 250 (להק. דרזדן / הרנונקור); קונצ'רטו לפסנתר בסי־במול מג'יור ק. 456 (פריה / הקאמרית האנגלית); אקרולטמת יובילמה (הקסמן / להקת הברוק הוינאית גרשלבאואר).

09.00 קונצרט בוקר. סיבליוס: ספילה אופ. 172 (תז. לאומית סקוטית / גיבסון); קרוסל: קונצ'רטו מס' 2 לקלרנית אופ. 5 (ג'ונמן / קאמ. האנגלית / גרוואובס); גליאר: סירנות אופ. 33 (פילהרמונית הסלובקית / גונצנהאוזר); ווהאן וויליאמס: קונצ'רטו לפסנתר (שלי / הפיל. המלכותית / הנדלי); דה פליה: פסיכה (סמית / סינפונייטה של לונדון / ראטל); וולטון: סויטה מתוך המוסיקה לסרט הנרי החמישי (הפיל. המלכותית / פרווין); וילה לובוס: פנטסיה לסקסופון־אלטו, לשלושה קרנות ולתזמורת כלי קשת (בן סמן / תז. רדיו של ברלין המערבית / שלון); פרוקופייב: סימפוניה מס' 5 אופ. 100 (קונצרטחבאו / אשכנזי).

12.00 מן הפרטיה. טלמן: טריו סונטה לחלילית, ויולה דה גמבה וקונטינואו (בריכן / קאוקן / לאונהרדט); ק.פ.ע. באך: סונטה מס' 4 (שטרנפילר); מנדלסון: סונטה ברה מינור לויולה ופסנתר (שטיינברג / צבי).

13.05 באוזנה ניגוחה. קורלי: קונצ'רטו גרוסו ברה מז'ור אופ. 6 מס' 1 (דארט); רנצ'י: קונצ'רטו ברה מינור לחליל ולתזמורת אופ. 31 (מילן / תז. האופרה של וינה / פרוהסקה); רבוז'אק: חמישית פסנתר בלה מז'ור אופ. 81 (פירקושני / רביעיית ג'וליארד); סטרוינסקי: פולצינלה (תז. הלאומית של צרפת / סלה).

[illegible] מפגשים מוסיקליים. בעריכת רני אורטיז.

[illegible] אתנחתא. מיכל טל, פסנתר: היידן: סונטה מס' 60 בדו מז'ור. י. רורפמן: 6 וריאציות על קונטרדאנס של בטהובן: פרוקופייב: סונטה מס' 4 בדו מינור אופ. 29; פורה: אמפרומפטו: בלה במול מז'ור, אופ. 34; ליסט: טרנטלה מתוך ונציה ונאפולי: ברוך: קליקייה בדו מינור אופוס 5.

[illegible] קשת של צלילים. מוצארט: פנטסיה ברה מינור ק. 397 לפסנתר: פולנק: סקסייה לפסנתר, חליל, אבוב, קלרנית, בסון וקרן.

[illegible] פורטרט. נרי דל מונקו.

[illegible] מוסיקה קלאסית קלה.

[illegible] אינטרלוד. רצף מוסיקלי.

[illegible] מהקלטות התזמורת הסימפונית ריים רשח"ש. מנצח: דורון סלומון; סולנית: ויקי סטרנה. נועם שריף: מטמורפוזות על גליארד ונציאני: רספיגי: 3 הטונות של בוטיצ'לי: פליה: לילות בגני ספרד לפסנתר ותזמורת.

[illegible] אנתולוגיות, בעריכת חנה מיטלר: התכנית: השורה הראשונה שמכה בראש מסירת אמיר גלבוע עם המשורר רוני סומק. רודריגו: קונצ'רטו ד'ארנחואו לגיטרה ותזמורת (ייפס / גמודה).

[illegible] מציו הלאה. בעריכת שלמה ישראלי.

[illegible] דור הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: אוז'ן ד'אלבר. שוברט: שני אימפרומפטים: בסול מז'ור בפה מינור: ליסט: סקרצו ומרש;ליד המפל: בטהובן: פרק ראשון: מתוך קונצ'רטו הקיסר במי במול מז'ור; אוז'ן ד'אלבר: נגינת ביניים, מתוך האופרה ארץ השפלה.

רשת א'

[illegible] הפוגה מחוגה. עורכים: בני הנדל ושלמה ישראלי.

[illegible] טלרדיו. שירות מידע למאזינים.

[illegible] שירקה. מחולות ושירים משלנו.

[illegible] מניני בוקר. מגיש: גדעון הוד.

[illegible] מעורב ירושלמי. עם ניסים גרמה.

14.06 בראש צעיר. מגזין לילדים ולבני נוער.

15.00 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים: שירי ערות.

15.30 האוניברסיטה הפתוחה. צרפתית למתקדמים.

16.05 ארץ לא נודעת. אופית, איכותה ותיפקודה של הלשון העברית בחיי היומיום שלנו. משתתפים: הסופרת שולמית הראבן, היועץ הלשוני לשעבר של רשות־השידור אבא בן־דוד, העורך והמרגם אמציה פורת ומזכיר האקדמיה ללשון העברית ד"ר יגאל ינאי. מנחה: אפרים אבא. שידור שני.

18.06 מינחת ערב. הווי ודתי ומסורת.

19.10 דף גמרא יומי.

19.20 פרקי היום בתנ"ך.

19.30 שידורים לעולים.

22.05 יש לי חלום. עורך ומנחה: יובב כץ; עם ד"ר אביגייל גולומב וניצה אברבנאל.

רשת ב'

08.05 בראש צעיר. תכנית לילדים בחופשה.

09.05 כוכב הבוקר. עם ברט קמפרט.

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 אלף־אלף בבית. עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 בת צחוק. הווי והומור.

15.05 רגעי קסם. בעריכת אפרים וייל.

16.05 תוצרת הארץ. כבקשתך לשירים עבריים.

16.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.

17.05 יומן בלבלה. עורך: גדעון זלינגר.

17.30 על מספרים ואנשים. המשק והחברה.

18.06 זרקור. מנחה: יצחק גולן.

19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.

19.35 שירים עבריים.

20.05 שורשים. פולקלור ועדות.

22.05 פגישה לילית. עם ערנה סאר.

00.15 להתאחז בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.05 במוקדב. שוש עטרי.

16.05 מוסיקה לעניין.

17.05 משקפיים. מיכל שמואלי.

18.05 קליבר. שבועון פופ.

20.05 לי ולך – שיר וברכה.

21.05 מופע רוק. נפתלי מנשה.

23.05 מסביב לחצות. יוסי סיאס.

גלי צה"ל

09.05 פתוח. אורלי יניב ודובי לנץ מארחים.

11.05 נכון לעכשיו. יוסי עבארי.

13.05 כולם עם דילן. שעה עם ועל בוב דילן.

13.55 לא לכבות את האור. ירידה מהארץ.

14.05 יום יום דג. אלי ישראלי וארז טל.

16.05 ארבע אחרי־הצהריים. שירים עבריים.

16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.

17.00 ערב טוב ישראל.

18.05 שעה קלה על בלבלה.

18.45 משולש. עימות בענייני השעה.

19.05 שירים עבריים.

20.05 יעד משודר. צבא ובטחון.

21.30 לילה לא שקט.

22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.

23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.

23.55 שירת חצות. עם הפרטומאי אלכס בלדקי.

00.05 ציפורי לילה מבלות. עם אלי ישראלי.

שידורי צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.

20.05 סבבבבבים. מעיר הנוער '87.

22.05 על הדבש ועל העוקץ.

23.05 קול הגאז הזה. מגיש: רני קרפל.

גלים קצרים

עדנה אדטו

כל תוכניות דילן

■ כולם עם דילן. זווית וכיוונים שונים ביצירת בוב דילן, המגיע לסדרת הופעות בישראל בראשית ספטמבר. השבוע, בגלי־צה"ל, ראשון עד חמישי, בצהריים, 14.00 – 15.00.

■ להיטים גדולים, חדשים וישנים: יוצרים ישראליים אחרים – על ההשפעה של דילן על יצירתם. שירים של דילן, שתורגמו במיוחד ע"י יעקב רוטבליט ויונתן גפן. מגישה: דורי בן־זאב. עורך: יואב קוטנר.

דילן, קטע מראיון נדיר בעיתון מגאזין: "אני יודע רק מה עשיתי או לא עשיתי. עשיתי את המאכסימום שלי להיות מורגני. להיות מישהו שעדיין מסוגל לגייס דמעות. תנין לכבור "נישא ברוח". לא השתניתי ב־30 השנים האחרונות. עברתי הרבה דברים, חיי אינם עוד אלה שהיו. אבל, העקרים שלי לא השתנו. אני לא שופט את עצמי, לא את זולתי. לא צמוד למגרות. לא תמיד השגתי הכל, תמיד פיספסתי משהו. מספיק לי שהכל, איכשהו המתרר".

■ בוב דילן, מבט לאחור. מרתון, גל"צ, ערב שבת החל מ־10 בערב, 5 שעות עם דילן. להיטים מכל הזמנים. הקלטות נדירות. הופעה ראשונה ב־1960 ברדיו של ג'ירזיק, ראיונות נדירים, הקלטות לבנות. קטעים מוסיקליים עם ג'ורג' האריסון. עורך ומגיש: יואב קוטנר.

■ הזמנים משתנים. המלים הרחורים של דילן. מרתון, שבת, החל מ־5 אחה"צ, רשת ג'. הקלטות נדירות. שירים עם פיט סיגר וג'ון באאז. ציטוטים מראיונות נדירים. הקלטות מאוסף להיטיו הגדולים באלבומו הענק "ביוגראפיה". הצהרות אנטי־מלחמתיות, שהפכו לסמלי תנועת־מחאה. הטרגדיה לוודי גאטרי. ותקופת הרשמלות, התקופה הנוצרית. הפעותיו עם "הלהקה". קטעים מהופעה חיה בקונצרט לזכר גאטרי ב־69'. קטעים מקונצרט שאירגן ג'ורג' האריסון. קטעים מאלבומו "תשוקה". החזרה ליהדות. ביקור בחצר הרבי מלובאביץ'. הבר־מיצווה לבנו ליד הכותל. עורך: מנחם גרנית. מגישות: שמירה אימבר ונאוה סבית.

התקשורת נגד תאונות

שר החינוך והתרבות, יצחק נבון, ביקש מהנהלת רשות־השידור, הטלוויזיה החינוכית וגל"צ לגבש תוכנית שידורים למאבק בתאונות־דרכים. גל"צ, תענה במבצע תקציבית, מתלבטת.

נחמן שי, מפקד גליה: "אנחנו חושבים שצריך לשלב דיווחים על מצב התנועה בדרכים במסגרת התוכניות השוטפות שלנו. לא צריך לפתוח רשת מיוחדת לנהגים" – לא יהיו מבצעים מיוחדים?

"הם כרוכים בהוצאה נכבדה, צריכים לפנות שלוש מכוניות־שידור נוספות ומסוק. אם המלחמה בתאונות פרוייקט לאומי, שימצאו קרן מיוחדת שתעזור" – ובינתיים?

"השבוע מתחילים לשדר ג'ינגלים מיוחדים, 4 פעמים ביום, למלחמה בתאונות".

מאז 1961 כתב והקליט בוב דילן מאות שירים בתריסר סיגנונות. אבל, רבים מזהים את שמו בעיקר עם שיריו הראשונים. דן אלמגור, שראה אחת מהופעותיו הראשונות בארה"ב בסתיו '63, מספר על הרקע לצמיחתו, שנות ה־60 הסוערות, שורשיו בזמר־העם ובשירת־המחאה, דילן וג'ואן באאז, השפעות ● אחרי כמה ביקורים „יבשים", סוף־סוף הוא בא להופיע

נישא ברוח

דן אלמגור

בפעם הראשונה שראיתי את בוב דילן, הרגשתי מרומה. לא רק אני. אלפים מבין ארבע רבבות הצופים, שמילאו את האמפי הענק בגבעות הוליווד, לוס־אנג'לס, הרגישו אז מרומים. עם כל שיר נוסף שזימר דילן על הבימה גברה ההתמרמרות, שהפכה מרחש תמיהה למחאות קולניות. מחאה נגד זמר־המחאה החדש, ש„הלבישו" על הקהל בניגוד לרצונו.

היה זה יומי הראשון באמריקה. פחות מ־24 שעות לפני הקונצרט, ב־4 בספטמבר '63, הגעתי עם מישפחתי ללוס־אנג'לס, כדי ללמוד. בעשר השעות הראשונות גורשנו מהדירה שנשכרה עבורנו, חטפתי דו"ח־תנועה ראשון ונעצרתי על־ידי המישטרה על שוטטות בבברלי־הילס. נקל להבין כמה שמחתי, כשבישר לי ידיד שהצליח להשיג כרטיסים לקונצרט של ג'ואן באאז, לאותו ערב. אמנם, כרטיסי־עמידה בלבד, ליד הגדר, בקצה האמפי. אבל, אחרי תלאות אותו יום הייתי מוכן לראותה גם בעמידה כציפור על־חוט־תיל.

הקהל קיבל בתשואות רועמות את באאז, הזמרת העולה, כוכבת פסטיבל ניופורט, שהתקיים שלושה חודשים קודם־לכן. מהמקום שבו עמדתי היא נראתה כנמלה קטנה. אחרי ששרה שני שירים פנתה אל הצופים: „שמעתי בניופורט זמר חדש, צעיר, שריגש אותי מאוד. הזמנתי אותו לבוא אתי הערב ולשיר לפניכם. אני שמחה להציג בפניכם את בוב דילן!"

אל הבימה עלה זמר צעיר. מישהו, מצויד במשקפת, שעמד לידי, דיווח שהוא קצת ג'ינג'י, לובש ג'ינס מהוה וחולצה משובצת. הוא שר בקול צורמני, מאנפף, מלווה עצמו בגיטרה ובמפוחית, בסגנון זמרי־העם. שר שיר אחר, והקהל מחא כפיים באדיבות. שיר שני, ושוב מחיאות־כפיים. כשפתח בשלישי, החלו ליחושים. ברביעי נשמעו רישונים וזעפים.

ג'ואן עמדה בעומק־הבימה, מאחוריו, ולוותה אותה בגיטרה. האיש־עם־המשקפת אמר שהיא מחייכת, כמורה הגאה בתלמיד שלה. כשחשה בעצבנות הגוברת, אחרי השיר החמישי, ניגשה למיקרופון ואמרה: „אל תחששו. עוד אשיר לכם הרבה הערב. אני רוצה שתקשיבו טוב לבוב – למלים, למנגינות, לביצוע. אני בטוחה, שלא רחוק היום, שבו יוכל למלא את האמפי הזה גם בלי עזרתי. אני מקווה, שלא תכעסו עליו או, אם יומין אותי כאורחת".

הצופים הגיבו בצחוק ונרגעו. עכשיו יכלו להתרכז בשירי דילן. שירים פרובוקטיביים, כמו „אדוני המילחמה", „אני אהיה חופשי", „כשאלוהים לצדנו". כשהגיע „התשובה נישאת ברוח", הצטרפו אליו רבים בקהל, שכבר הכירו אותו מניופורט:

במה דרכים על אדם לעבור,
לפני שיהיה לאדם?
על כמה רוחות על השחף לעבור,
לפני שינלח את הים?

וכמה פגזים עוד יפלו בלילות,
לפני שישקוט העולם?
רבות השאלות. תשובה קשה לתת.
הנה, עם הרוח היא נישאת...

כמה שנים יעמוד עוד ההר,
לפני שיכסנו הים?
עוד בכמה רוחות יסבלו סבל מר,
לפני שתבוא החירות?
ובכמה ראשים עוד הצירוף יוסבו,
מכל הקורה סביבם?
רבות השאלות. תשובה קשה לתת.
הנה, עם הרוח היא נישאת...

הבית השלישי מסתיים במלים: כמה פעמים יש למות, כדי [illegible]/ שרבים פה מתי החלכאים? חודשיים אחרי הקונצרט והוא נרצח הנשיא קנדי. אחר־כך באו רצח המנהיג השחור מלקולם אקס והצח מרטין לותר קינג. מאוחר יותר, רצח בובי קנדי.

ארה"ב של שנות ה־60. מאבק על זכות ההצבעה של השחורים בדרום. גיטאות בוערים בהארלם ובלוס־אנג'לס. המיצעד על וושינגטון. וודסטוק. סטודנטים נורים בקאמפוס. היפיז. ילדי הפרחים. קומונות. ימי ברקליי הסוערים. וייטנאם. דילן היה חלק בלתי־נפרד מההוויה ההיא. שימש לה אספקלריה, שיקף אותה בשיריו ובהתנהגותו – והיה אחד מגיבוריה, מאליליה, מהכוחות המעצימים את המאורעות. עשה זאת בחרוזים, בצלילים, בהופעות, בלבוש. בעצם היותו שם.

צילומים משותפים של באאז ודילן הצעירים נשקפים אלי מאחד מעמודיו המצהיבים־מעט של „לייף" מאז. הכותרת: „הזמר הצעיר הזועם".

„בוב דילן, שהוא קרוב־לוודאי הזמר התכיב ביותר על ילדך", כתוב שם, „אינו בדיוק הנער המסופר־למשעי שהיית רוצה שבתך תביא הביתה לארוחה. הוא מרושל, לא מגולח. מולזל בבגדים, באמבטיה או בסכיני־גילוח; אבל הוא הזמר החשוב ביותר של שירי־עם ב־20 השנים האחרונות. מחאתו הנשכנית כנגד עוני, אי־צדק, אפלייה ומילחמה,

מוזיקה חיים לתנועת שירי־העם, שהידרדרה לשירי קאובויים גוועים ולשירים על זבובים כחולי־זנב. דילן הפך לאחד מ־3־4 זמרי־העם הנמכרים ביותר".

באאז ודילן שניהם ילידי '41. בשלוש השנים שלאחר ניופורט יצרו והקליטו יחד. נראה, שג'ואן היתה האמיצה שבין השניים. היא לא חששה להופיע גם בהפגנות „חמות" ולהתגרות בשוטרים. דילן שמר מרחק מאיזור האש. ככל שהוא עלה, היא ירדה.

ההופעה הוורוקה שלו לא נמשכה זמן רב. את הג'ינס הדהויים והולצת־המשבצות החליף עד מהרה במרי־עור ובמגפי־קאובוי מסוגננים. את הגיטרה האקוסטית – בחשמלית. את סגנון זמר־העם – ברוק. כבר באמצע שנות ה־60 האשימו אותו בהתמסחרות. כוכבו דרך בקצב מרהים, הן בסולם הפופולאריות, הן בהכנסות, הן בשפע השירים, שכתב והקליט.

כשנדרש איצטדיוני־ענק, ציפתה באאז, כך סיפרו, שיזמין אותה כאורחת. מתוך, שהיתה עוזרת לו אז. אבל, נראה שדילן שכח. אולי מפני שהיה עסוק מדי בכתיבה, בהקלטה ובביצוע של שירי־מחאה על אי־צדק, עוולה וכפיות־טובה.

▲

מאז '61 כתב והקליט מאות שירים, בתריסר סיגנונות. „כל כתביו" תופשים כיום כמה כרכים ומדף תקליטים. אבל, הוא זכור בעיקר כזמר־מחאה. בוטה, חצוף, מתוסכל, נועז, המטיח דברי־זעם במימסד. בחברה. במילחמה.

כדאי, איפוא, להזכיר, שדילן לא היה זמר־המחאה הראשון בארה"ב, גם לא הנועז שבהם. קדמו לו כמה מורים, שהשפיעו על עיצוב אישיותו וסיגנונו.

בראש הרשימה יעמיד גם הוא את וודי גאטרי, הזמר הנודד הלוחם של שנות ה־30 וה־40, מחברם

של כאלף שירים: בלוז ובלארות, שהפכו עוד בחייו לשירי־עם; שירי־מחאה למען המנוצלים והמדוכאים; ובצדם שיר פאטריוטי, שהתחבב על נשיאים והפך כמעט להימנון שני („ארץ זו היא שלי,/ אדמה זו היא אדמתי,/ מקליפורניה עד לאי ניו־יורק"). באמצע שנות ה־50 נתגלתה אצלו מחלת־עצבים חשוכת־מרפא. הוא אושפז בבית־חולים בניו־ג'רסי, שם שכב 14 שנים, עד פטירתו. אל מיטתו עלו לרגל הגדולים שבזמרי־העם האמריקנים.

הביוגרפיה הרשמית של דילן, המופיעה בפתח אחד מספרי השירים שלו („הספר השחור"), מספרת, שבגיל 10 ברח מבית הוריו בעיר־המיכרות היבינג, מינסוטה, לשיקאגו ושלפני שהצליחה המישטרה לאתר אותו ולהחזירו הביתה כבר קיבל גיטרה ישנה מזמר־רחוב שתוי. לפני שמלאו לו 18 ברח לפחות שש פעמים נוספות. באחת מהן הגיע לברבאנק, הסמוכה להוליווד, שם ראה לראשונה את גאטרי. ב־'61, בגיל 20, הגיע לראשונה לחוף המיזרחי, כדי לבקר אצל גאטרי החולה.

הפגישה דחפה אותו לנסות, עוד באותה שנה,

לכתוב שירים ולפרסמם. אחרי הופעות ראשונות בווילג' בניו־יורק, זכר אומץ להיכנס למישרדי „קולומביה" ולהציע שיוציאו את אריך־הנגן הראשון שלו. כשיצא התקליט הראשון, כתב מבקר־המוסיקה של ה„סאטרדיי רוויו": „לפנינו אחד מאמני שירי־העם המקוריים ביותר מאז גאטרי".

גאטרי היה הראשון שקיבל עותק מהתקליט. עד אז היה פיט סיגר תלמידו וממשיכו האהוב. עתה, אמר: „סיגר שר שירי־עם. דילן הוא זמר־עם. ויש הבדל".

ספק אם סיגר נהנה לשמוע את דברי רבו. מאוחר יותר כתב בספרו האוטוביוגרפי: „דילן הוא בעיקר אמן־כותב, לא אמן־מופיע. האמן־הכותב יוצר משהו. מלאכתו תמה ברגע שהוא מסיים לכתוב והוא נע בחוסר־מנוחה קדימה, ליצור משהו חדש. האמן־המופיע יוצר משהו ובהופעותיו הרבות מגלה את השינויים הדקים במשמעויות שבשיר".

אך, בצד ההסתייגות של סיגר מדילן כ־performer מופיעה בספרו הערכה לדילן המכונה, ה־entertainer. „גדולי הבדרנים היו תמיד יותר מסתם בדרנים", כתב סיגר והדגים את דבריו בעזרת ארבעה שמותיו שקספיר, ברנרד שאו, פרנסואה ויון ובוב דילן.

▲

מרגע שחלה גאטרי והפסיק הופעותיו, ירש סיגר את מקומו כזמר־העם וזמר־המחאה הלבן הבולט באמריקה. בשנות ה־60 נהנה ממעמד של „מאסטרו", והיה הרוח־החיה לא רק בכל הפגנה ומיצעד אלא גם במיפעל ההפצה וההנצחה של זמר־העם בארה"ב, באמצעות הוצאת ספרים, כתבי־עת, מחקרים והקלטות.

היתה גם כוהנת גדולה: מלווינה ריינולדס, אשה כסופת־שיער מברקליי, קליפורניה, שגם היא נודדה

וזימרה את שירי־המחאה ואת שירי־הילדים שלה, פורטת על גיטרה. בשנה בה פירסם דילן את תקליטו הראשון, כתבה היא כמה משיריה הידועים ביותר: „מה הם עשו לגשם?" ו„קופסאות קטנות" (מוכר לקהל הישראלי כ„תיק של ניילון, תיק של פלאסטיק", של הדודאים).

זמרים אלה, וכמותם „האורגים", ברל אייבס ואחרים, היו בני הדור שנעוריו עברו עליו על רקע מילחמת־האזרחים בספרד. כאנשי־שמאל מצאו עצמם לא פעם ברשימות השחורות של מק'קארתי ומרעיו. אבל, בשנות ה־60 הסוערות זומנו להם גם התנגשויות עם אנשי הקו־קלוקס־קלאן ועם שריפים ואנשי־מישטרה מקומיים בדרום.

ביולי '63 הופיע פיט סיגר בפני צועדי־המחאה בגרינווד, מיסיסיפי. לצדו, על הבימה, עמד תיאודור ביקל, שחקן התיאטרון הקאמרי שלנו לשעבר. השיר ששר סיגר אז היה „אנו נתגבר", שהפך לסמל המאבק באפלייה ובגזענות.

לצד סיגר וביקל עמד אז גם דילן, בן ה־22. חובבי זמר־העם כבר הכירו את שמו, מפסטיבל ניופורט, מהופעותיו באולמות טאון־הול, קארנגי ולינקולן־סנטר בניו־יורק.

כששר „שיר לאדוני המילחמה", שמע הקהל שיר אנטי־מילחמתי כללי. נגד כל מילחמה. בין הצופים היו, אולי, כאלה שנזכרו במילחמת קוריאה. מי יכול היה לשער אז, שתוך שבועות ספורים יקבלו חרוזי דילן מישקל אקטואלי נורא, עם ההסתבכות בווייטנאם?

▲

דילן חייב את שורשיו גם לזמרים ולמלחינים אחרים. אולי משום כך ניתן לאתר גם אצלו סיגנונות שונים ומגוונים כל־כך. זאת, למרות שרבים מזהים אותו דווקא עם הסיגנון של העלם הלא־מגולח, בעל הקול המאנפף מעט ומפוחית־הפה.

הוא הושפע גם מבלארות אנגליות עתיקות ומזמר אחד, באדי הולי, שנהרג בתאונת־מטוס. לא פחות השפיעו עליו הזמרים השחורים, זמרי בלוז ושירי־העם.

„רק אלוהים יודע איך הצליח הבחור, שלא למד בקולג' יותר משישה חודשים, לספוג, לעכל ולהשתלב בכל הטכניקות של כל הענקים הללו", כתב אחד המוסיקולוגים הרבים, שניסו להתחקות אחרי הסיגנונות השונים שלו. אגב, ב„לייף" נכתב במפורש, שדילן למד מוסיקה בקולג' לא חצי־שנה בלבד, אלא ארבע שנים.

אי־אפשר לתאר את עלייתו והצלחתו של דילן בשנות ה־60, מבלי להזכיר את חבורת הסאטיריקנים, שסללה את הדרך לכמה מתנועות־המחאה, בעיקר לפתיחות חדשה: נכונות לקבל ביקורת ולשקול מחדש אמיתות מקודשות. הכוונה למונולוגים והטלפונים המבריקים של שלי ברמן ובובי ניוהארט; לדיאלוגים המטורפים של מייק ניקולס, איליין מיי; למל ברוקס ולקרל ריינר; לקטעי הסאטירה הבוטים של מורט סוהל ולני ברוס; לפיזמונים המקאבריים של טום לרר; לפארודיות הצרודות של אלן שרמן. גם בין זמרי־העם נשמעו אז נעימות ביקורת חברתית ופוליטית. פיטר־פול־זמרי שרו מדי פעם שיר כזה. שלישיית צ'אד מיטשל כללה בין שיריה שירים עוקצניים.

רוב הקומיקאים, הסאטיריקנים והפיזמונאים שהוזכרו לעיל היו יהודים. לרוב, בני מהגרים, דור שני בארה"ב. אחרי שנים רבות, שבהן נאלצו שחקנים וזמרים יהודים להחליף את שמותיהם היהודיים לשמות נוצריים או כלליים, הופיעה חבורה חדשה זו, שלא רק שלא בושה במוצאה, אלא אף הניפה אותו כדגל. רובם שמרו על שמותיהם המקוריים. כתבו, סיפרו ושרו על הוריהם המהגרים, על הווי ילדותם בשכונה היהודית. על האם היהודיה וההומור היהודי. הם השתמשו במלים ביידיש והקהל

(המשך בעמ' 31)

דני ליטאני: אני ובוב דילן

לדני ליטאני היכרות אישית רבת־שנים עם דילן. הכל החל בגישור המוזרי של דילן בארץ [illegible]. „לא ידעתי שהוא בארץ. הוזמנתי אל דירתו של [illegible] ... [illegible] שעות".

„הוא השאיר לי פתק שלו בניו־יורק, כשהגעתי לשם, שנה ויותר מאוחר יותר, עם [illegible]. לא חששתי להתקשר אליו. אבל, הוא הפתיע והגיע להופעה [illegible]. הקשר חודש. כשאנחנו עם הלהקה בניו־יורק כשעבר חודשים והקשר [illegible]

[illegible] „לכל [illegible] אותי להקלטה של [illegible] ... [illegible]".

[illegible]

דילן: אלה תולדות

נולד ב־1941 במינסוטה, בשם רוברט אלן (דוד) צימרמן. אימץ את השם דילן כשלמד באוניברסיטה, כהוקרה למשורר דילן תומאס. הגיע לניו־יורק ב־1961, הופיע במועדוני פולק בווילג' והפך לבן־חסותו של וודי גאטרי, אצלו ביקר בקביעות בבית־החולים.

אלבום הבכורה שלו, „בוב דילן", 1962, גרם לסנסציה [illegible] אלבומו השני, עם שירים כמו [illegible], „נישא ברוח" ו„אדוני המילחמה" [illegible] לגיבור המחאה של הדור [illegible].

שירו „הזמנים [illegible]" [illegible] תקליטו הבא, הפך להימנון של [illegible] שנות ה־60. שיריו הפכו יותר־ויותר [illegible] להלוטין את ההתייחסות [illegible] הפופולאריות. אמנים רבים הקליטו [illegible] והוא הפך לגנ־א שנות ה־60. שירו „[illegible]" רמז על התעניינותו בסמים. הוא [illegible] את הביטלס לעשן מריחואנה.

ב־65 יצא אלבומו „[illegible] 61", שוק חשמלי למוסיקת הפולק [illegible]. „כמו אבן מתגלגלת", מתוכו, נחשב עד היום לשיר בה"א הידיעה שלו ושל שנות ה־60 בכלל.

החל להופיע עם ה„באנד" בשילוב פולק ורוק. איתם הקליט את „בלונד על בלונד", אבן־יסוד בתולדות הרוק. „לכל אורך מיגדל השמירה" שלו הפך קלאסיקה בביצוע ג'ימי הנדריקס. במחצית השניה של שנות ה־60 נעלם מהזירה לתקופה ארוכה, בעקבות תאונת אופנוע קשה.

חזר עם האלבום „ג'ון ווסלי הרדינג" ולאחריו „[illegible]" הרקע של נשוויל, הבירה למוסיקת הפולק. שנות ה־70: דילן בעזרת סנגור־כל־אלוהים, „רופא על דלתות הרקיע", מופיע בקונצרט של בנגלדש, מוציא תקליטי הופעות חיות, מקליט את „דם על העקבות" המרגש, המבוסס עם פרידתו מאשתו שרה. מוצא מיפלט ביהדות. מגיע לארץ בחשאי. בתחילת שנות ה־80, נצרות. תקליטים בעלי מסר דתי. היום קרוב יותר ליהדות, לחב"ד. בשנתיים האחרונות מרבה להופיע ברחבי העולם עם טום פטי ו„שוברי הלבבות" המצויינים.

☆

דילן, טום פטי ו„שוברי הלבבות". החיבור האפשרי

„אין הרבה אנשים שיכולים להיכנס למקום בו נמצאים 20 אלף איש, להביט בהם וללכוד מייד את תשומת ליבם". הדובר הוא טום פטי, מנהיג להקת „שוברי הלבבות", איתם מופיע דילן. „אנשים ממשיכים לקבור מכתורין סביב דמותו של דילן, חושבים, שכיוון שהייתי איתו הרבה זמן, אני יכול להסביר את דמותו. כאילו [illegible] באמת זקוקה להסבר".

בשנות ה־60 חולל דילן מהפכה [illegible], כשהבריק חשמל במוסיקת [illegible] עם ה„באנד" שליוותה אותו. כשהתפרקה [illegible]. באמצע שנות ה־70 (מופע הפרידה הגנצח [illegible] „[illegible] האחרון"), נראה היה שדילן [illegible] ליווי שתהיה לו איתה [illegible]. בשנות ה־80 נרמזות להקות [illegible] המצויין מ־'84, „מיכנאים [illegible]" [illegible] את דילן להציע להם להופיע [illegible]. דילן מצא בלוהקה את ההרכב האידיאלי [illegible] עידכן את הצליל של אלבומי [illegible] „ביקור חוזר בכביש המהיר 61".

שסני־הניסיון של ההרכב החדש היו [illegible]. דילן לקח את פטי ולהקתו לסיבוב כלו באוסטרליה ובניו־זילנד. מבוכת־מה נגרמה לו [illegible], כשהקהל הגיב בהתלהבות דווקא לפטי ולל[illegible], רק כששר את השירים המונומנטאליים שלו, [illegible] „אבן מתגלגלת" לדוגמה, הצליח לאזן.

פטי ולהקתו העניקו לדילן את הביטחון [illegible] ולהופיע בגדול. סיבוב ההופעות הענק, [illegible] איתם מחוף אל חוף בארה"ב אשתקד, היה הצלחת־ענק. הקליט עם הלהקה את אלבומו האחרון. לצד ההופעות המשותפות עם דילן, ממשיכה להקתו של פטי בקאריירה [illegible] כאחת מלהקות הרוק המצליחות ביותר [illegible]. לאחרונה הוציאו אלבום חדש, „שווה אי[illegible] לי מספיק)".

דילן עובד עם „שוברי הלבבות" באותו [illegible] שעבד עם ה„באנד". את ההופעה המשותפת פותחים פטי ולהקתו. אחרי כמה שירים עולה דילן אל הבימה והם מבצעים יחד שירים שלו [illegible] שני ההרכבים, כמו גם הקהל, יוצאים נשכרים.

■ דני כלומבוין

רוקריות

דני בלושטיין

רוק נשי. לפתע, בשנה האחרונה, התעוררות חסרת־תקדים. רביץ, גל, ארמוני, אלאל, כהן, שמיר והיימן. זמרות־יוצרות, 30 פלוס־מינוס ● המאבק ליצור, להופיע, להוציא תקליט. גם הקהל שותף ● ביום רביעי הקרוב – ארבע מהן בעיר־הנוער

התופעה הבולטת ביותר בשנה האחרונה בעולם־המוסיקה המקומי היא, ללא ספק, ההתעוררות חסרת־התקדים של הרוק הנשי בארץ. יהודית רביץ יצאה בתקליט ובמופע המצליחים „באה מאהבה", הנטועים עמוק ברוק. תקליטי־הבכורה של ריקי גל ושל דפנה ארמוני התקבלו בזרועות פתוחות. מזי כהן כיכבה באופרת־הרוק „מאמי", ובימים אלה מקליטה את אריך־הנגן הראשון שלה. קורין אלאל הוציאה השנה תקליט מצוין, „פירות אסורים". אסתר שמיר הוציאה תקליט נוסף. ובקרוב – תקליט־הבכורה של סי היימן. ללא ספק, שפע חסר־תקדים של יצירתיות ושוריות.

ביום רביעי הקרוב ייערך מופע רוק נשי על בימת עיר־הנוער בגני־התערוכה בת"א. את ההופעה תיפתח דליה כספי, זמרת צעירה, מלווה בלהקת „בושם". לאחר־מכן יופיעו טובה גרטנר, סי היימן, קורין אלאל ודפנה ארמוני. בין לבין, יקרין יואב קוטנר ויראו־קליפס על טהרת הרוק הנשי.

אם אצלנו זו תופעה חדשה, הרי שבחו"ל היא קיימת כבר משנות ה־60, ודי אם נזכיר את ג'ניס ג'ופלין המנוחה. גם שם מעמדו של הרוק הנשי הולך ומתחזק. השנה זכינו לראות אצלנו מיגוון ממנה החל מאנני לנוקס מה„יורית־מיקס", דרך טינה טרנר, שהוכיחה שגם בגיל־העמידה אפשר להיות רוקרית, ועד לכריסי היינד, „גברת־הברזל של הרוק", שהופיעה אצלנו השבוע עם „הפריטנדרס" שלה בפארק־הירקון.

הדור החדש אינו של זמרות צעירות קרועות עיניים. זהו פרי שהבשיל והבכיר עם השנים, יחד עם הקהל. גילן הממוצע באיזור ה־30 ורובן אינן פנים חדשות. השנה שטפו אותנו בגל גדול, ששינה מקצה לקצה את נוף הזמרות כאן. התהליך מצביע, במידה מסויימת, על תהליך של שינוי בטעם הקהל, שחלקו החליט לנטוש את הדגם האופייני של זמרת ארץ־ישראלית לכל המישפחה.

יהודית רביץ לא תפרסם תוכניות־חיסכון של בנקים, קורין אלאל לא תופיע בפירסומת למישחת־שיניים וסי היימן לא תוזמן להופיע בפני ועדי־עובדים, למרות שסיגנונה מוגדר לפעמים כ„רוק תעשייתי". נשברה המוסכמה לגבי הדימוי האפשרי של זמרת בארץ, וחלק הולך וגדל של הקהל בארץ מצדד בשינוי זה. הוא הולך לראות אותן בהופעות וקונה את תקליטיהן, גם אם שיריהן לא יטפסו לצמרות מיצעדי־הפיזמונים.

חלק מההצלחה נובע מהגידול בנפח שוק־התקליטים בארץ. אך, יש לזכור, שגידול זה הוא יחסי בלבד, שכן הוא בא בעיקבות שפל חסר־תקדים שפקד את שוק־התקליטים עד לפני כשנתיים. השוק עדיין לא חזר לממדיו מ־79'־80', שנות שיא של מכירות תקליטים. אז, כמעט שלא היו בנמצא תקליטים של זמרות־רוק.

חל, אם כן, שינוי ביחס הקהל לזמרות־הרוק בארץ. מעין שוכר־גלים שהוסר ואיפשר דהירתו של גל הרוק הנשי אל החוף. חלק מהזמרות שהוציאו השנה תקליטי רוק, אינן מזוהות עם מוסיקת־רוק בלבד. אך יציאתו מהארון של הרוק בארץ איפשרה להן להתבטא דווקא בז'אנר זה. ככל הנראה, זו הערפתן הטיבעית.

▲

עליית הרוק הנשי בולטת עוד יותר מהשוואה לשיממון הקיים בנוף זמרי־הרוק בארץ. אלה כמעט שאינם בנמצא, להוציא, כמובן, את שלום חנוך, האוראקל של הרוק המקומי. תקליט־הבכורה של דפנה ארמוני הוא במידה רבה ברכת „הדרך צלחה", שחנוך נתן לרוק הנשי. גם ברוק הגברי יחולו שינויים בקרוב, כשיצאו תקליטיהם של מאיר בנאי, אהוד בנאי, אלון אולארצ'יק, דני אמיר ואחרים. אך כרגע, הנשים נותנות את הטון.

כמעט מאחורי כל זמרת שהוציאה תקליט השנה מסתתר סיפור של מאבק הישרדות בשוק־בידור מצומצם, בעל כוח־קניה מוגבל. חברות־התקליטים מממנות הקלטת אריכי־נגן ביד קפוצה. לוא היה הדבר תלוי בהן, ספק אם חלק מהתקליטים שיצאו השנה היו יוצאים.

קורין אלאל, לדוגמה, הוציאה את „פירות אסורים" יותר מ־3 שנים אחרי תקליטה הקודם. הפיקה ומימנה את הוצאתו בעצמה. סי.בי.אס. רק מפיצה אותו. טובה גרטנר בחרה מראש להפיק את תקליטה בעצמה. ספק, אם חברת־תקליטים כלשהי היתה נוטלת על עצמה את סיכון הפקתו. גם מזי כהן, אולי זמרת־הרוק הטובה בארץ, מעדיפה בינתיים להפיק את תקליט־הסולו הראשון שלה בעצמה.

המאפיין את הדור החדש של זמרות־הרוק, בניגוד לדור הקודם, הוא, שרובן אינן רק מבצעות, אלא גם יוצרות. הבולטת שבהן היא יהודית רביץ. לאחר שביססה את מעמדה כאחת הזמרות המובילות בארץ, הפגינה את כוחה כיוצרת בתקליטה הקודם „דרך המשי". תקליט ראשון, בו כל הלחנים (להוציא את „וידוי" של פאשה ארגוב) היו פרי עטה. גם ההפקה־המוסיקאלית המשותפת, יחד עם גרי אקשטיין, העלתה את קרנה כמוסיקאית בשלה. ג'וני מיטשל, ששהתה לפני כשנתיים בביקור פרטי בארץ

> *כמעט מאחורי כל זמרת שהוציאה תקליט השנה, מסתתר סיפור של מאבק הישרדות בשוק־הבידור*

והורמנה להופעה של רביץ, הרעיפה עליה שבחים, שגרמו לה להסמיק, כעדותה.

היום מופיעה רביץ ב„באה מאהבה", כשגיטרת פנדר תלויה על רצועת־הכתף שלה בפוזה רוקיסטית, שלא קשה למצוא בה את עיקבותיה של כריסי היינד. קשה יהיה, לעומת זאת, לדמיין את ירדנה ארזי בפוזה דומה. גם ההפקה של עפרה חזה נפלה על הפנים, כשיזהר אשדות ניסה להעניק לה נופך רוקיסטי. רוק נדבק אליך בתהליך אבולוציוני. שתילים זרים או מוטציות נדחים מייד.

לדפנה ארמוני היתה זו שנת־שיא בקאריירה. תקליט־הבכורה שלה הפך במהירות לתקליט־זהב. עדיין אינה יכולה להרשות לעצמה להופיע בהפקה משלה, כמו רביץ, אך בהופעותיה עם להקתה, הקהל מגיב בהיסטריה. ארמוני היא מיקרה קלאסי של ילדה־אשה, שהתקשתה לצאת מתחת לכנפיו של יוצר מסדר־הגודל של שלום חנוך. מתרבה בחינות היותו חנוך גורם מעכב בהתפתחותה, עקב הרומינגשטוות שלה.

בסופו של דבר, הצליחה ארמוני „לעוף מעל העיר" עם ברכת־הדרך של שלום חנוך, שכתב עבורה את רוב השירים בתקליט והפיק אותו מוסיקאלית. ארמוני תרמה לתקליט טקסט, לחן וכמובן, את שלה, שהדיבורים על הפוטנציאל הגלום בה היו הופכים להיסטוריה, לולא יצא התקליט בסופו של דבר.

למזי כהן היסטוריה דומה. כבר בלהקת „גזוז", של דני סנדרסון, התבלטה כזמרת מצויינת. סי.בי.אס. החתימה אותה על חוזה־הקלטות. אך, מלבד התקליט „פרמיירה" (עם אבנר קנר ויואל לרנר), הוביל החוזה, בסופו של דבר, את מזי לתבוע את החברה על הפרת התחייבות להקליט לה תקליט סולו. נשמעה תה – ב„דואט" עם יוני רכטר, ושם – נג'ינגלים ברדיו.

ריבוו על הפוטנציאל המבוזבז שלה, כמעט שנעלמה מהאופק. עד שחזרה השנה בתרועה גדולה ככוכבת אופרת־הרוק „מאמי". בשנים שחלפו למדה לנגן על פסנתר והתחילה להלחין שירים. כיום, נמצאת בעיצומן של הקלטות אלבום־הסולו הראשון שלה. רוב הלחנים שלה, ההפקה המוסיקאלית של איתן גרדון.

▲

ריקי גל היא מיקרה סימפטומטי. עבר מעורפל כסולנית ושנים של חממה בתיאטרון, בהן שילבה מישחק ושירה, הולידו אינספור שמועות על הקול שלה, גם הספרים על כישרון שהלך לאיבוד. לבסוף, הוציאה השנה את תקליטה הראשון (לחנים, עיבודים והפקה מוסיקאלית: מתי כספי).

גל התגלתה כזמרת־רוק ברמ"ח אבריה. ניסיון של שנים בתיאטרון מעניק לשירתה מימד נוסף: היכולת לבנות דמות השיר. אם זו „נערת הרוק" (זנותית), או „ילד אסור, ילד מותר" (נזופה ודיכאונית), או „מערכה מכאן" (הזויה וחולמנית).

קורין אלאל ממשיכה בדרכה המוסיקאלית הבלתי מתפשרת. תקליטה הקודם הושמע רבות מעל גלי־האתר, אך לא זכה להצלחה מיסחרית. „פירות אסורים", שיצא לאחרונה, הוא אחד התקליטים הטובים שיצאו השנה. אלאל התרככה מעט והשילה מעל עצמה מאניירות „גל־חדש" שאיפיינו אותה בעבר. יש לה גרעין קשה של קהל קבוע והיא בונה את עצמה בעבודה קשה. כובשת את הקהל סנטימטר אחר סנטימטר בהופעות רבות ברחבי הארץ. הקהל לומד להיפתח אליה, הולך ומתקרב, למרות שהיא אינה מעניקה לו הנחות. אין ספק, שהתהליך אינו הפיך.

אסתר שמיר הוציאה השנה תקליט נוסף, „עד הסוף". לא הצלחת־ענק, אבל משאיר אותה בתמונה. גם היא הפיקה את תקליטה בעצמה. יחודה: הטקסטים פרי עטה. למרות שהיא גם מלחינה את שיריה, היא רואה בעצמה בראש ובראשונה משוררת. גם הוציאה לאור ספר־שירים. שמיר היא גם אחת היחידות המציגה בשיריה תפיסת־עולם פמיניסטית.

טובה גרטנר היא פרח נדיר בנוף זמרות־הרוק החדשות. שמו של תקליט־הבכורה שלה „קת־יתום", ממצה את סיגנונה – שילוב של נאיביות עם עוצמה. בעלת רקע דתי והשכלה מוסיקאלית קלאסית, דילגה באמביציוזיות מעל המיתרס ונטמעה ברוק התל־אביבי. תקליטה גילה יוצרת מקורית עם סיגנון אישי, המיוחד לה בלבד.

אחרונה חביבה היא סי היימן, הצעירה שבחבורה, בניגוד לרוב הזמרות שהוזכרו כאן, לא צמחה בבראנז'ה, אלא במועדוני־הרוק התל־אביביים. היימן אספה סביבה גרעין של מוסיקאים מיקצועיים כמו צוף פילוסוף ומשה לוי, המופיעים איתה כ„להקה מקומית". כבר כמה שנים חורשת את המועדונים התל־אביביים. הוציאה כמה תקליטי־שדרים ובימים אלה סיימה להקליט את אלבומה הראשון.

מה גרם לגל תקליטי־בכורה של זמרות־רוק מקומיות דווקא השנה? קשה לגלות תקוות, אך יש כאן אינדיקציה ברורה לשינוי בהתייחסות הקהל לזמרות בארץ. גם אם הגל הזה חולף, הוא יותיר את רישומו. כשנערות מתבגרות חולמות היום על קאריירה של זמרת, המודל שלהן שונה ממה שהיה קיים לפני עשור או שניים. יהיו לנו זמרות מכל הסוגים, אך עקב מה שהתחולל השנה, גם זמרות־רוק. 1987 – שנת המיפנה, השנה של הרוק הנשי בישראל.

> *דפנה ארמוני. ילדה־אשה, שהתקשתה לצאת מתחת לכנפיו של שלום חנוך*

> *קורין אלאל. גרעין קשה של קהל קבוע, בונה את עצמה בעבודה קשה*

> *סי היימן. צמחה במועדוני־הרוק התל־אביביים. בקרוב – תקליט־בכורה*

> *טובה גרטנר. שילוב נאיביות עם עוצמה. יוצרת מקורית עם סיגנון אישי*

צילום: מיכל היימן

סי היימן, טובה גרטנר, קורין אלאל (עומדות, מימין לשמאל) ודפנה ארמוני. גם מבצעות, גם יוצרות

מ ח פ ש ת
ק ש ר

סוזאן וגה, 27, זמרת־יוצרת אמריקנית, „ג'וני מיטשל של שנות ה־80". עדינה ומופנמת, חריפה וקשוחה. שרה על מרלן דיטריך, על ילדים מוכים, על בדידות מקפיאה ● למה היא מצליחה דווקא עכשיו?

מפתיע, אבל התקליט הנמכר ביותר בארץ בתקופה האחרונה הוא „עמדת בדידות", אלבומה השני של הזמרת־יוצרת האמריקנית סוזאן וגה (27). מה גרם לקהל – בארץ ובחו"ל – להתאהב בקול הקטן והמופנם?

ללא ספק, עזרו לתקליט השמעותיו התכופות של השיר „הדיינר של טום", בתוכנית „נכון לעכשיו" בגל"צ. טום יושב בקפיטריה, שותה קפה, מעלעל בעיתון, משקיף על המתרחש, אך אינו מסוגל ליצור קשר עם הסביבה. וגה שרה אותו א־קפלה וללא ליווי כלי, מה שמחדד את תחושת הבדידות המקפיאה.

סוזאן וגה גדלה במנהטן, באיזורי־הספר שבין העולם השחור להארלם הספרדית. „חייתי בסביבה שבה הייתי לבנה ודקיקה ולכן חשופה לאיום תמידי. הייתי חייבת להיות חזקה ולכבוש את אישיותי תחת לחץ כבד". בגיל 9 נאלצה להתמודד גם עם משבר־זהות אישי. היא גילתה, שאמה ילדה אותה בגיל 18 בסנטה־מוניקה, קליפורניה, שהסופר אד וגה אינו אביה האמיתי. „התברר לי לפתע, שכל מה שחשבתי ליציב ומוצק יכול להתמוטט תוך יום".

וגה גדלה, התבגרה והפכה לנערה מופנמת וביישנית, המנסה לכסות על רגישות פנימית במעטה חיצוני של שחצנות ועוקצנות. שנים אלה ניכשו את „עמדת הבדידות" שלה לאמירה אמנותית, המדברת היום אל אנשים רבים. את התקליט היא מאיישת בעוצמה רבה, לא מתוך חולשה. כמי שבילתה את רוב ימיה בשתיקה, רוצה לשמש היום פה לכל אותם אנשים חסרי הקול: „אני כותבת על תמונות קטנות מהחיים, על אנשים שנעלמים מקיומם. יש לי צורך לגונן על אנשים. אני מרגישה כלפי הקהל שלי".

דוגמה אופיינית לנושאי שירתה הוא „לוקה", הישה הנוכחי. וגה משתמשת במלודיה פופית עליזה ומתנגנת, כדי לשיר על התעללות בילדים. היא בקול קשוח של ילד קטן, מוכה: „אני חושב, שזה בגלל שאני כזה גולם/ אני מנסה לא לדבר חזק מדי,/ אולי זה בגלל שאני משוגע./ אני מנסה לא להיות גאה מדי./ הם מרביצים לך רק עד שאתה בוכה/ ואחר־כך אתה לא שואל למה/ אתה לא מתווכח יותר".

וגה: „כילדה, הרגשתי שאין איש שישמש פה עבורי. כדי שישימו אליך לב באמריקה, אתה צריך להיות גדול מהחיים, דמות מסרט מצוייר. נראה לי, שאיש אינו כותב בקטן. זו הסיבה, שאני מופתעת מהצלחתי". זו כנראה גם הסיבה, שבהתחלה הצליחה יותר באנגליה מאשר בארה"ב, מולדתה.

למדה בבית־הספר הגבוה לאמנויות הבימה בניו־יורק, מוסד שהונצח בסידרת־הטלוויזיה „תהילה", היתה יוצאת־דופן. רשמה לעצמה הערות, אגרה אינפורמציה. „רציתי לקבל תשומת־לב, אבל אם מישהו רק הסתכל עלי, הייתי מסמיקה ומתכווצת". את המוסיקה, המיפלט, גילתה כבר בגיל צעיר. חבריה העריצו את דייויד בואי ואת להקת „בנות ניו־יורק", אך היא הרגישה מנותקת ממוסיקת־הפופ של שנות ה־70.

„רציתי משהו שיחזיק מעמד. אולי מפני שהעבר שלי היה כה חסר־יציבות, אולי בגלל חוסר־הביטחון לגבי העתיד. ניסיתי לבנות לעצמי משהו עם מסורת". מצאה את הכיוון דרך בוב דילן, ראתה להיות זמרת ויוצרת של מוסיקת פולק. מאוחר יותר התוודעה גם לרוק. כשנקלעה במיקרה להופעת לו ריד, בפעם הראשונה שמעה מישהו, ששר על העולם שעל מפתן דלתה – עולם של אלימות, של שיכורים, של זונות ושל מסוממים. „אחרי הקונצרט כבר לא הייתי בטוחה, שאני רוצה להיות זמרת פולק".

וגה החלה להופיע במועדון „פולקסיטי" בגריניץ' וילג', מקום עליו קראה בביוגראפיה של דילן. כאן יצאה מקליפתה החיצונית, נפגשה סוף־סוף עם העולם. ביקורת על הופעתה, שהתפרסמה ב„ניו־יורק טיימס", פרצה לה את הדרך. היא כונתה „ג'וני מיטשל של שנות ה־80". חברת „איי. אנד אם." מיהרה להחתים אותה על חוזה־הקלטה. ב־85' הופיע אלבומה הראשון, „סוזאן וגה".

יחד עם ההכרה בכישרונה החל תהליך בלתי־נמנע של הדבקת תוויות. מעל פני השטח, נשמעה כממשיכת מסורת הפולקרוק של שנות ה־60. וגה, בטוחה באקטואליות של שיריה, מסתייגת: „השירים שלי הרבה יותר חריפים מאלה של שנות ה־60. אין בהם את החיוך ההכרחי בסיום. אני מעדיפה להשאיר דברים לא פתורים, להשאיר את המתח באוויר". כשנשאלה אם היתה רוצה להשפיע בשיריה על דור שלם, כמו דילן, התכנסה בתוך עצמה: „אני ביישנית מדי מכדי להשפיע על מישהו. מתארת מה שרואה, לא מנסה לשקף תמונה של העולם כפי שצריך להיראות לדעתי. בשירים שלי אינני פוליטית בצורה מפורשת".

> *את רוב ימיה בילתה בשתיקה, רוצה לשמש היום פה לכל חסרי הקול*

מודעות פוליטית מסויימת קיימת בשיר „שמאלה מהמרכז", מתוך הסרט „יפה בוורוד", להיט ענק באנגליה ואצלנו. אך כוחה האמיתי מתגלה בשירים אישיים, כמו „מרלנה על הקיר": „מרלנה מתבוננת מהקיר,/ החיוך שלה אומר הכל,/ היא רושמת את כל היתרונות והחסרונות/ של כל חייל שעובר כאן,/ אבל, החייל היחידי כאן כרגע זו אני,/ לוחמת בדברים שאיני יכולה לראות,/ השכנת שמכנים אותם הגורל שלי,/ ואני משתנה". מרלנה היא מרלן דיטריך, שפוסטר שלה היה תלוי מעל מיטת וגה המתבגרת.

ב־10 השנים האחרונות הפכו וגה ומשפחתה (שני אחים ואחות) לבודהיסטים בכת הניצ'ירן שושו. פעמיים ביום, במשך 15 דקות, היא שרה מיזמורים היגריים. מנהלה האישי טוען, שאופי המחזורי של שיריה נובע מהשפעת המיזמורים הללו. לני קיי, המפיק המוסיקאלי של שני תקליטיה: „בכל שאתה מתקרב אל הניצוץ היצירתי שלה, אתה מתקרב להוויה מיסטית, מוסיקה אירוטית־תהלית, ורמזים חושניים ותת־קרקעיים".

לוגה יש הסבר להצלחתה דווקא כיום: „אנשים שוב מעוניינים לשמוע דברים אינטליגנטיים. בשנים האחרונות נטתה האווירה הפוליטית באמריקה לכיוון השמרני, כמו בסוף שנות ה־50, מוסיקת פולק עם טקסטים בעלי התבוננות עצמית קשת הסבר לפופולארית, מפני שאנשים היו מדוכאים ולא היתה להם דרך אחרת להתבטא". האם גם אצלנו זו הסיבה להצלחתה?

■ דני גולדשטיין

סוזאן וגה. „מעדיפה להשאיר דברים לא פתורים, להשאיר את המתח באוויר"

כוחו של גורל

הסרט „ז'אן דה־פלורט". קינאת בן־כפר בפרובאנס, הקרב על האדמה, על מקורות־המים. נולד כסרט בן 5 שעות, הפך לרומן, חזר לקולנוע. קלוד ברי בסרט אפי רחב־יריעה, על־פי מרסל פאניול, המבשר אצלנו, לדעת אינגבר, את סוף עונת המלפפונים. איב מונטאן, ז'ראר דפארדייה, דניאל אוטיי

ז'ראר דפארדייה ודניאל אוטיי ב„ז'אן דה־פלורט". אוטיי ברח לפאריז ולא רצה לחזור

הסרט הצרפתי החדש „ז'אן דה פלורט", מבשר את סיומה הרשמי של עונת המלפפונים, ואת תחילתה של עונת קולנוע טובה.

לידת הסרט מיוחדת במינה. בראשית היה הקולנוע, הוא הוליד את הספרות, ואילו היא, בחזרה, נתנה חיים חדשים לקולנוע. מרסל פאניול, סופר, מחזאי ובימאי קולנוע צרפתי, ביים ב־1952 סרט בשם „מאנון מן המעיינות", אותו כתב בעקבות סיפור ששמע בילדותו על בת הנוקמת את רצח אביה. היה זה סרט אפי, בן חמש שעות, אותו אהב פאניול בכל ליבו, לא רק בוכות יופיו, פשטותו ונשימתו הארוכה, אלא גם בשל העובדה שאשתו הצעירה והיפה שיחקה בו בתפקיד הראשי. אך, הסרט קוצץ באכזריות בידי מפיציו, נכשל בקופה וגם הביקורת לא פינקה אותו.

עשר שנים הגה פאניול בסיפורו של הסרט. בסופו־של־דבר חזר אליו, הפעם כרומן רחב־יריעה, בן שני חלקים, בשם „מי הגבעות". חלקו הראשון, „ז'אן דה פלורט", מסביר את הסיבות לנקמת הבת, ואילו השני, „מאנון מן המעיינות", מתאר את הנקמה עצמה. פאניול העמיק בתיאור הסביבה, בבניית הדמויות, ברקמת הקו העלילתי הפשוט, בנתן מניעים אנושיים לפעולות, ובעיקר, כדרכו, לאווירה של גורליות, המזכירה את מיבנה הטרגדיה היוונית (לא בכדי בחר קלוד ברי, בימאי הסרט, בנושא מתוך הפתיחה „כוחו של גורל" של ורדי, כדי ללוות את סרטו). הספר זכה להצלחה רבה וחיזק את המוניטין של פאניול כסופרה של הארמה הצרפתית, דובר חיי הכפר של איזור הפרובאנס והמשורר של האנשים הקשים, הגאים, הקוקשים, הגרלים שם.

שש שנים ניסה הבימאי קלוד ברי לקבל את זכויות ההסרטה של הספר מידי האלמנה, ששיחקה, כזכור, את מאנון בסרט המקורי. לבסוף נתרצתה. תשעה חודשים ארכה ההסרטה של שני החלקים יחד, בגבעות הישפחיות של פרובאנס, על־פני כל עונות השנה, בנשימה אפית רחבה, בהשפעת הסרט „טס" של פולנסקי.

סיזאר סובראן (איב מונטאן), איכר עשיר הדוף בצע, וקרוב מישפחתו הצעיר אוגולן (דניאל אוטיי), מעוניינים להשתלט על חווה שבגבה בה מצוי מעיין שופע. האיזור שחון, מוכה בצורת, ומעיין כזה לא יסולא בפז. הם מנסים לרכוש את החווה מבעליה והוא נהרג כתוצאה מהמו"מ הקשות, כשיורשה של החווה מגיע, ז'אן, בנה של פלורט (ז'ראר דפארדיה), פקיד עירוני תמים ונלהב המנסה לחזור לחיי־טבע, הם סותמים את המעיין ומניחים לו להרוג את עצמו (ממש כך) במאבק יומיומי על המים הנוצצים לו. אחרי מותו יוכלו לקנות את החווה בפרוטות, לפתוח את המעיין, להשתמש במימיו ולהתעשר. אך בתו הקטנה של ז'אן, מאנון, גיבורת הסרט הבא (שיוקרן, קרוב לוודאי, בסתיו הקרוב), רואה הכל.

סרט יס־תיכוני, צרפתי, איטלקי, יווני, אולי גם ישראלי, סיפור על חטא ועונש, על דוע ליבם הטבעי של בני־אדם, על הגדולה שבאנושיות ועל הקשר שבין האדם לבין נוף מולדתו. סרט המשתמש בתבניות מלודרמאטיות מוכרות מן הקולנוע ומסדרות הטלוויזיה, רק כדי להגיע אל מעבר להן. לצד ענקי הקולנוע הצרפתי, איב מונטאן וז'ראר דפארדייה, מתגלה בסרט שחקן בלתי ידוע, דניאל אוטיי.

עד היום הופיע רק בסרטים גרועים, או בקומדיות קלילות. הבימאי רצה בקולוש ז"ל לתפקיד זה, אך לא היה מרוצה מן המיבטא הפרובנסאלי שבפיו, נעמת אפון של הרמויות בסרט. את אוטיי פסל על הסף, בגלל גילו הצעיר ומראהו החיצוני, היפה מדי לגבי הרמות שהיה צריך לגלם (אוגולן). אוטיי לא התייאש, בא למיבחן כר כששערו סתור וצבוע, זקן של שבוע עוטר את פניו והוא מאופר כדי ליצור את הרושם הנכון. הצלחתו היתה כזאת, שברי נטל אותו לתפקיד.

כשראה אוטיי לראשונה את צילומי הסרט וכיצד הוא נראה בו, נשבר. הוא ברח לפאריז ולא רצה לחזור להסרטה. לאחר שבוע נרגע. והחלטה לחזור להסרטה זיכתה אותו בפרסים רבים והפכה אותו לאחד משחקני העתיד של הקולנוע הצרפתי.

סוף עונת המלפפונים. ראשית עונת התפוזים.

מרסל פאניול. בשר ודם וברזל

משוררו ודוכרו של האיזור בדרום צרפת (בסביבת העיר מארסיי) המכונה „פרובאנס". איזור עתיק, בעל מסורת עשירה, המשלב השפעות איטלקיות, צרפתיות וספרדיות. גולה, סמלית, כאיזור הגבעות עליהן אהב לכתוב, בשנה בה נולד גם הקולנוע, 1895. „גורל יפגיש ביניהם במהלך דרכם. וחל לכתוב מגיל צעיר, ועוד בשנות ה־20 הפך למחזאי אהוב, בעיקר בזכות מחזותיו „טופאז" ו„מריוס".

היה סופר, איש המלה הכתובה, הדיאלוגים, ולכן לא התעניין בקולנוע האילם. עם בוא הקולנוע המדבר, העלה את חמת עמיתיו בטענתו, שהקולנוע האילם הוא אמנות זוטרה, ורק עם בוא המלה אל הקולנוע הוא הופך לאמנות של ממש. התנגח עם כל דוברי הקולנוע „האמנותי" ודגל בתפיסה קולנועית הנראית לנו היום מודרנית הרבה יותר מזו של יריביו: קולנוע הבנוי על הסצינה, עבודת המיזאנסצינה, כישרון השחקנים וחשיבות הטקסט והצורה בה הוא נאמר.

פאניול. סיפורים פשוטים, דמויות מוצקות

פאניול החליט לבדוק את תורתו הקולנועית באמצעות העברת מחזהו „מריוס" אל הבד. ההצלחה היתה חסרת תקדים. הקהל אהב כל רגע מסרט חכם, שנון ואנושי זה. פאניול עבר לבימוי סרטים. בשנות ה־30, תור הזהב של הקולנוע הצרפתי, היה אחד מגדולי היוצרים בו. עשה קולנוע דרמאטי מאוד, עשיר, אנושי, מרגש, פיוטי, ובעיקר – אותנטי.

הצלחת הטרילוגיה של מחזות מארסיי שכתב („מריוס", „פאני", „סיזאר") והעברתם לקולנוע (את שני הראשונים הפיק, את השלישי, הטוב מכולם, גם ביים), זיכתה אותו בעצמאות כלכלית, שאיפשרה לו לעשות מה שבאמת עיניין אותו. הקים אולפנים ליד מארסיי, העמיד לצדו צוות שחקנים מעולה וקבוע, שהם חלק מהקסם המופלא של סרטיו, ועשה סרטים על־פי סיפורים מקוריים שלו ושל עמיתו, גם הוא סופר של חיי הכפר הצרפתי, ז'אן ז'יונו.

כל סרטיו זכו בהצלחה. יותר ויותר רכש ביטחון בדרכו הקולנועית: סיפורים פשוטים, דמויות מוצקות, בשר ודם וברזל, מישחק מעולה, אנושיות כובשת ותיאור חינני ומדוייק של חיי הכפר, יופיים ומוזרויותיהם. יותר ויותר יצא לצלם במקום האירועים עצמם, בניגוד למה שהיה מקובל אז. סרטיו, אלה שביים ואלה שהפיק (לדוגמה „טוני" של ז'אן רנואר), נראים היום כמבשרי הזרם הניאו־ריאליסטי בקולנוע.

לאחר המילחמה העולמית השנייה לא הצליח לשחזר את רומן האהבה שלו עם הקהל העולמי. סרטיו נראו פחות ופחות נחוצים, הוא פנה בעיקר לכתיבה. ב־48' הפך לאיש הקולנוע הראשון שהתקבל לאקדמיה הצרפתית. כתב ספרי זיכרונות יפים ורומנים, דוגמת „מי הגבעות". בעיקר היה מספר מעשיות כפייתי. הן בתיאטרון, הן בקולנוע והן בכתיבתו הספרותית. נפטר ב־1974, בהיותו בן 79, נערץ, אהוב ומצליח.

הבימאי, קלוד ברי. הקשר ל„טס"

הבימאי קלוד ברי (לנגמן במקור) הוא בן למישפחת פרוונים יהודית־פריזאית, שמוצאה ממיזרח אירופה. עבר בעסקים שונים, כולל עסקי המישפחה, אך שאף להיות שחקן. ממישחק הגיע לכתיבת תסריטים ולבימוי.

סרטו הקצר הראשון, „התרנגול", על ילד המתקשר רגשית לתרנגול שבחצרו ופיתאום מוצא אותו מוגש לו כמנת מרק ובשר, זכה באוסקר. סרטו הארוך הראשון, „הזקן והילד", המבוסס על זמרים מחייו, והמספר על ילד יהודי בתקופת השואה המתקשר לזקן כפרי אנטישמי הנותן לו מקלט תמורת בצע כסף, זכה להצלחה עצומה. סרטיו הבאים היו אוטוביוגראפיים ועסקו בחייו ובמישפחתו. סרטים קטנים, שדופים, לעיתים חינניים, מעין חיקוי לסרטי פרנסואה טריפו.

הסרטים הלכו ונעשו סתמיים יותר ויותר, עד שברי פרש לענייני הפקה. בתחום זה (כישרון יהודי?) הפך לאשף. כשחזר לביים, נעשו סרטיו גרועים אף יותר מקודמיהם. עובדה: רובם כלל לא הגיעו ארצה. לאחרונה התעשת. סרטו „צ'או פנטין" היה כבר סרט אנושי, לילי, מרגש, כמעט סרט מעולה. ועכשיו „ז'אן דה פלורט", אחת ההצלחות הגדולות של הקולנוע הצרפתי בתקופה האחרונה.

אין לחפש את המקור להצלחת הסרט בסרטיו הקודמים של ברי, אלא באהבה ובהזדהות עם פאניול (על־פי ותוצאה, יש לשער שברי „חרש" את כל סרטיו של הקולנוען־הסופר), ובקשר לסרטו של רומן פולנסקי „טס", בו היה מפיק. הדמיון בין שני הסרטים רב מכדי שיהיה מיקרי.

„מלון" מעקבות „דרוקי"

[illegible]

הרעננות של המחיקה ● הגינוחות של דארי ● הפלא של הקול הבולגרי ● הלהט של „השוטר מבוורלי הילס 2"

לועזיים

■ מרסל דארי – דוקטור נישות (הליקון): את התואר שלו לא קיבל מרסל דארי משום מוסד אקדמי מוכר, אך דפי התווים המצורפים לתקליט זה אסמכתא לרצינותו. דארי, יהודי צרפתי, קנה לפני שנים תהילת־עולם כגיטריסט, תלמיד בית־מידרשו של הגיטריסט, איש גשוויל, צ'ט אטקינס. הוציא עד היום 18 אלבומים. במעט

■ מחיקת – הקורקס (סי.בי.אס.). וינס קלארק, אקס „דפש מוד", הוא הרוח החיה בצמד זה, המחזיר אותנו לימים של ראשית הטכנו־פופ הבריטי, עם פיתוחים ויישומים של השפעות מוזרופופ המאנקי הלבן. התוצאה: אלבום רקיד מאוד ורווי מיגוות, מכל סוג. לא תקליט גדול, אבל בחולט יראלייזם ומרענן בגישה ובצליל, עם הלהיטים „קורבן האהבה" ו„לפעמים", ושיר־הנושא המעניין. עטיפת ייבוא.

גבר בהזמנה

אשת תרמיות, פירסום ויחסי־ציבור (אן מגנוסון) נקרעת במיאמי התוססת בין שתי אהבות, שהן אלי אחת: מדען קפוא, מוזר, מכונס בעצמו ושוּנאראס, בעיקר נשים (ג'וזן מלקוביץ'), ופרי גאונותו, רובוט דמוי־אדם, המפתח את כל הכשרים הגבריים, כולל הכושר לגרום הנאה לנשים, ושנבנה בצלמו ובדמותו של המדען (ג'ון מלקוביץ' שוב). קומדיה של טעויות, הרבה טעויות. סוזן וידלמן, הבימאית („סוזן סוזן"), משתובבת במיאמי תוך הצגת טיפוסים מעוותים, גרוטסקיים, מוזרים. גם הקהילה היהודית של מיאמי יוצאת בשן־ועין. מהערב ב„סיוון", תל־אביב.

גבר מאוהב

שבוע של גברים: האחד מאוהב, השני בא רק לפי הזמנה, ועל הנשים לבחור. את הסרט כבר בחרו: הוא נבחר לפתוח את פסטיבל קאן האחרון. יש בו אהבה גדולה, רומנטית, כואבת, מיוסרת, כמו פעם. אך, כדי שלא יאשימו את הבימאית כמיושנת, היא ממקמת את הסרט בתוך עוד סרט. גיבוריה המיוסרים, שחקן אמריקני נודע (פיטר קיוטי) וכוכבנית אירופית מתחילה (גרטה סקאצ'י היפה) משחקים בסרט על חיי הסופר האיטלקי הגדול צ'זארה פאבזה, שהתאבד בגלל כוכבנית אמריקנית. החיים הם רק קולנוע. מהערב ב„ריננוף", תל־אביב.

■ המיסתורין של הקול הבולגרי (סי.בי.אס.). סופיסוף יוצא בהדפסה מקומית התקליט המופלא הזה. להקות של מוסיקה אלטרנטיבית מטמיעות אל תוך המוסיקה שלהן זה מכבר אלמנטים אתניים, אז למה לא לגשת ישר למקור? מקהלות הנשים הבולגריות שרות בהרמוניה שמיימית המזכירה מוסיקה כנסייתית, אך ייחודן בשימוש במיקצבים אסימטריים מרתקים ובסולמות ביזנטיים ומיזרחיים. זו מוסיקה הנשענת על מסורת עתיקה, אך נשמעת כמו מוסיקה של העתיד. האבת לדהתנגות.

ה מ פ ת ח ב פ נ י ם | מדריך מופעים ביקורתי | שולמית רון

קולנוע

שבוע ראשון

■ **גבר בהזמנה.**
קומדיה בידורית. אשת יחסי־ציבור מתחבטת בין אהבתה למדען קר ומסוגר לבין יצור גברי ומלהיב, שברא בדמותו ובצלמו. עם אן מגנוסון וג'ון מאלקוביץ' בתפקיד כפול. סיון, ת"א.

■ **גבר מאוהב.**
חוזרים לסיפור־אהבה רומנטי. כוכב־סרטים אמריקני (פיטר קויוטי) מתאהב בשחקנית מתחילה (גרטה סקאצ'י), למורת ליבה של אשתו הקשוחה (ג'יימי לי קרטיס). דיזנגוף 2, ת"א.

■ **הנינג'ה האמריקני מס' 3.**
הנה זה באו ידיים ורגליים, סכינים וחרבות, גלימות ושרביטים. עוד סרט־פעולה למעריצי הפולחן של המיזרח־הרחוק, מאולפני גולן־גלובוס. הוד, ת"א: עדן, י־ם: עצמאות, בת־ים: רון 1, ראשל"צ.

חודש חודשיים

■ **אהבה בחלון ראווה.** (★★)
מעצב חלונות בבתי כלבו מתאהב בבובה. אהבתו מפיחה בה רוח־חיים והשניים גורמים מהומה בחנות. קומדיה אווילית. סינמה 2, ת"א: היכל 2, פ"ת.

■ **אהבה צעירה – אסקימו לימון מס' 7.** (★★★)
יונתן סגל, צחי נוי ויפתח קצור משתובבים

שביעית, בחיפוש מתמיד אחר מנעמי החיים. וולטר בנרט ביים מהתלת־מין עם קריצה לקופה. מתנ"ס, ק. אונו.

■ **007 באיזור המסוכן.** (★★★)
טימותי דלטון משחק את ג'יימס בונד כאחד העם: בלי הקסם המסתורי של שון קונרי, בלי הגינדור וההון האצילי של רוג'ר מור. הומור דל, מעט תחיכות והכל נראה רציני מרי, במרדף אחרי סוחרי סמים. תל־אביב, ת"א: אריסון, י־ם (ערב): חן, ב"ש: היכל, הרצליה (ערב: מופתרון, עפולה (21.00).

■ **בלוז לחופש הגדול.** (★★★★)
שמיניסטים על סף גיוס, בימי מלחמת התשה. סרט נוסטאלגי, מלבב ונוגע ללב. משחק טוב. כדאי לראות. כתב דורון נשר, ביים רנן שור. עם יואב צפיר, שחר סגל. גת, ת"א: גן 1, ר"ג (ערב): גת 1, חיפה: רון, י־ם: אסתר, אשקלון: הדר, רחובות: חוף, חדרה: מיגדל, חולון: גילת, ב"ש.

■ **הנוכל, האוהבת והמאוהבת.** (★★★★)
בט מידלר רוכבת שוב. קומדיה מבדחת לימי הקיץ. שתי שחקניות אמריקניות אוהבות מרגל אחד – וכל שירות־הביון נסחפים למערבולת משעשעת. חן 1, ת"א: ארמון, ר"ג (ערב).

■ **טוויסט רוקדים במוסקבה.** (★★★)
סאטירה צרפתית על החיים בבריה"מ, המוכיחה שוב כי ברוסיה כולם שווים, אך יש כאלה ששווים יותר. פיליפ נוארה, מרינה ולארי, כרנאורד בלייה. מבדר. לב 1, ת"א.

■ **לא שם זין.** (★★★)
נכה צה"ל צעיר מתעמר בהוריו, באהובתו, בידידיו הטובים. סרט של שמואל אימברמן בעיקבות ספר של רן בראמרן. מלודראמה. עם איקה זוהר וענת וקסמן. פאר, ת"א: מיטשל, י־ם (ערב): קרן־אור ושביט, חיפה: ארמון, חולון: לילי, ר"ג: אשל, ב"ש: גיל ואביב, טבריה: חוף, חדרה: אורן, רמלה.

■ **לבירינט.** (★★★)
אגדה המנסה להמריא כחלום, אבל לא מרחיקה הרבה. נערה תועה במבוך, בדרך לחילוץ אחיה מידי מלך השדים. הבמאי ג'ים הנסון ממשיך לחשוב שקולנוע זה רק הבובות. ילדותי. עם ג'ניפר קונלי ודיוויד בואי. פאריז, ת"א: אורלי, חיפה: ארמון, ר"ג (17.00): רחל, אשקלון.

■ **לורי אנדרסון – בית האמיצים.** (★★★★)
רוקומנטארי. לורי אנדרסון תיעדה, ביימה וערכה מיצג מרתק של עצמה, מ־1985. קלנוע קיץ בגן מוזיאון ת"א.

■ **ליבו של אנג'ל.** (★★)
מותחן־בלהות ריקני וריחה. מיליונר מיסתורי שוכר בלש פרטי שיגלה אליל־זמר שנעלמו עקבותיו. דרך־האימים מובילה מניו־יורק לניו־אורלינס, בשנות ה־40 וה־50. סקס ואלימות, דת וכשפים. מיקי רורקה, ליזה בונה ושרלוט ראמפלינג בתפקיד קטן. חן 2, ת"א: אורגיל, י־ם (ערב): פאר, חיפה.

■ **נשק קטלני.** (★★★★)
מותחן אלים, עשוי היטב. שוטר עם נטיות התאבדות מפגין רביקות־יתר בחיסול פושעים נתעבים. עם הכוכב האוסטרלי מל גיבסון. חן 5, ת"א תפארת, הרצליה.

■ **סוד ההצלחה שלי.** (★★★★)
מה רוצה היום צעיר אמריקני שבא לכבוש את העיר הגדולה? ממון, כוח ואשה טובה. קומדיה רומנטית עם מייקל ג'יי. פוקס והלן סלייטר. שחף, ת"א: דרייב־אין, ת"א (21.45): הדר, גבעתיים (ערב: רון, חיפה: היכל 1, פ"ת: רון 1, ראשל"צ.

■ **סופרמן 4.** (★★)
ג'ין הקמן מפריע לכריסטופר ריב לנקות את העולם מנשק אטומי. כבר. כפיר, י־ם (בוקר ויומית): היכל 2, פ"ת (בוקר וצהריים).

■ **סופר־רומן.** (★★)
סיפ־נעורים, לפי תסריט של אסי דיין. סמדר קילצ'ינסקי היא תלמידת־תיכון שרוצה להיות סופרת, מאוהבת באלון אבוטבול שהולך לצבא ומנהלת רומן עם רן חורן השחצן. ויש לה על מה לכתוב: סופר־רצח. לימור, ת"א: אור, י־ם: אורה, חיפה: שביט, גבעתיים: שלום, פ"ת: אורנים, בת־ים: תירצה, ראשל"צ: אורן, ב"ש: בית־העם, ק. חיים: דויד, הרצליה: אשדוד, אשדוד: חן, רחובות.

■ **קינג קונג 2.** (★★★)
הגורילה הענקית ממשיכה לחיות באמריקה, מחפשת את ליידי קונג ונרדפת בידי הצבא האמריקני, שלא מבין הרבה באהבת־קופים. צילום יעיל, הרבה פעלולים. אסתר, ת"א: אואזיס, ר"ג.

■ **קנגרו.** (★★★)
סופר מתיישב באוסטרליה ומצטרף למחתרת סודית כדי להעניק משמעות לחייו. לתדהמתו, הוא מגלה שנקלע לקן־צרעות פאשיסטי. הקפדה על שיחזור תקופתי, נוף מרהיב, דראמה פוליטית עם רמזים למיניות מורחקת. עיבור מעונב לד.ה. לורנס. קולין פרילס, ג'ודי דייוויס. גורדון, ת"א.

■ **ראשים מדברים – הפסיקו להיות הגיוניים.** (★★★)
תיעוד מופע של להקת „ראשים מדברים". מקצועי. בית־ליסין, ת"א (23.15).

■ **תעלולי שטן.** (★★★)
ג'ורג' ברנס קשישא מגלם בחביבות את פרצופו האפל של אלוהים, כשהוא קונה מצעיר שאפתן את נשמתו ועוזר לו לזנק לצמרת. קומדיה קלילה ליום קיץ לוהט. עם טד וואס. לב 4, ת"א (14.00, 11.30).

יותר מחודשיים

■ **אני והחבר'ה.** (★★★★)
דראמה על ימי נעורים אבודים. ארבעה נערים יוצאים למסע־הרפתקאות ומגלים את טיבעם האמיתי, באמריקה של שנות ה־50. מהנה ומרגש. חן 3, ת"א: גן 3, ר"ג (ערב).

■ **בטי בלו.** (★★★)
דראמה צרפתית. סופר מתוסכל מאוהב בנערה תוססת, הסובלת מפרצי־זעם ומיצרי הרס עצמי. בכל ששיגעונה גובר, מתחזקת אהבתו. סרטו של ז'אן־ז'אק בייננקס, הבימאי הצעיר של „דיווה". משחק טוב. תמוז, ת"א: בית־ברל, כפ"ס.

■ **בית־ספר למישמר אזרחי.** (★★★)
פרק רביעי בעלילות חניכי בית־הספר לשוטרים. קומדיה פרועה, עם סטיב גוטנברג. חן 4, ת"א (15.55, 17.40): בית־העם, רחובות (יומית וראשונה): שלום, פ"ת (יומית וראשונה): כוכב, רמת־השרון (19.00).

■ **בקצב השעון.** (★★★)
קומדיה של טעויות. ג'ון קליז, מכוכבי להקת „מונטי פייטון" מגלם מנהל בי"ס דייקן, שסדר יומו משתבש לפתע. מבדח מאוד, אנגלי מאוד. לב 4, ת"א (17.00, 20.00, 22.00).

■ **הזבוב.** (★★★★)
תקלה בניסוי הופכת מדען גאון (ג'ף גולדבלום), לזבוב מפחיד. רכבת שדים של הומור שחור וזוועות מבחילות. מומלץ לשוחרי אימים. מתנ"ס, נצרת־עילית.

■ **התחנות מעבר לפינה.** (★★★★★)
הקרנה חוזרת לקומדיה אנושית נפלאה משנות ה־30, השומרת על רעננותה גם היום. ג'יימס סטיוארט בסירטו של ארנסט לוביץ'. אל תחמיצו! תכלת המוחדש, ת"א.

■ **הקשר הנורבגי.** (★★★★)
מותחן פוליטי מרתק מנורבגיה, שהיה להיט קופתי בארץ הפיורדים. שלושה ימאים מגלים תחנת האזנה סובייטית ליד שפיצברגן – והופכים מטרה חיה לחיילים הרוסים. כוכב, רמת־השרון (21.30).

■ **זיכרונות מאפריקה.** (★★★)
לבארונית הדנית קארל בליקסן היו באפריקה חוות, בעל ומאהב. לאחר שאבדו לה, חזרה לאירופה וכתבה את זכרונותיה תחת השם איזאק דינסן. סידני פולאק ביים את מריל סטריפ ורוברט רדפורד. רומנטיקה עם זריחות ושקיעות ועם 7 אוסקרים. בן־יהודה, ת"א (21.30).

■ **חנות קטנה ומטריפה.** (★★★)
מחזמר על עציץ קטן הגדל ונעשה לצמח־מפלצת אוכל־אדם. פארודיה על המיוזיקלס של תחילת שנות השישים, מבויים בהגזמה מכוונת בידי פרנק אוז. פעלולים טובים. עם וינסנט גרדניה, סטיב מרטין וטביל מאריי בתפקיד אורח. חן 4, ת"א (19.40, 21.50).

■ **ילדים חורגים לאלוהים.** (★★★★)
דראמה נוגעת ללב על מורה הקשר יחסים עם תלמידה חרשת־אילמת. מרלי מטלין קיבלה „אוסקר" לתפקיד הראשי. וויליאם הארט מצויין, כרגיל. אורלי, ת"א (ערב).

■ **ימי הרדיו.** (★★★)
וודי אלן חוזר אל ימי ילדותו בניו־יורק של שנות ה־30 וה־40, כשהרדיו מלך בכיפה. כל שידור מזכיר לו בריחה, כל מנגינה מזכירה לו מעשיה. את מקום אלן האינטלקטואל תופס וודי הרגשן. קטן ונחמד. עם ג'וש מוסטל, מיה פארו, דיאן וויסט. לב 3, ת"א: כפיר, י־ם (ערב): גן 2, ר"ג (ערב): אורון, ערד: אילת, אילת.

■ **מותו של סוכן.** (★★★★)
גירסה מצולמת למחזה של ארתור מילר, שהועלתה בברודוויי ב־1984. סוכן־נוסע, בערוב ימיו, מגלה שכל חייו היו זיוף. הופעה מרשימה של דסטין הופמן בתפקיד הראשי. מוזיאון ת"א.

■ **משהו פראי.** (★★★)
„יורם" מרובע לומר לעשות חיים עם תתיכה שובבת. קומדיית־סקס סהרורית המסתיימת בסיוט אלים. פסקול גדוש להיטים. עם ג'ף דניאלס ומלאני גריפית. רינה, חולון: אורות, ב"ש.

■ **נרדפי החוק.** (★★★★)
שלושה עלובי־חיים בורחים מן הכלא, בקומדיה זרוקה של ג'ים ג'ארמוש. סרט מקורי, מרענן. לצעירים וגם למבוגרים שנותרו צעירים בלבבם. מסוגנן, עם הופעה מבדחת של ג'ון לורי, טום ווייטס ורוברטו בניני. לב 2, ת"א.

■ **פושע, מוטמל וילדה קטנה.** (★★★)
ז'ראר דפארדייה הנבהת עוזר לפייר רישאר השלומיאל להמוק מידי המשטרה. קומדיה סנטימנטלית להמונים. דיזנגוף 1, ת"א (בוקר ויומית): סבוי, חולון (ערב).

■ **צרות גדולות בצ'יינהטאון.** (★★★★)
נהג משאית (קורט ראסל) וחברו הסיני יוצאים במרדף רצוף תלאות, שדים ורוחות במחילותיה של צ'יינהטאון. סרט פעולה שביים ג'ון קרפנטר. שעשוע בכיף. גינון, קרית־ים.

■ **קרוקודייל דנדי.** (★★★★)
עיתונאית אמריקנית מוקסמת מצייד־תנינים אוסטרלי ומביאה אותו לניו־יורק. הצייד משתאה לנוכח מוזרויות העיר הגדולה. קומדיה אוסטרלית מצחיקה, שזכתה להצלחה קופתית בארה"ב. דקל, ת"א: גן 4, ר"ג (ערב): ספיר, ק. ביאליק: עמל, כפ"ס: דור, נתניה: יובל־אור, ק. טבעון: מלון אכדיה, הרצליה.

■ **שבלול.** (★★★)
ת, הימים הטובים. אורי זוהר, אריק אינשטיין, צבי שיסל וכל החבר'ה מחוף תל־אביב, במיקבץ פראי של בדיחות, שירים ומערכונים. הקרנה חוזרת לשעשועון שנחשב פעם וולגארי והיום הוא לא יותר משובבות ילדים חיננית. עטפלניה, מ־1970. הקולנוע, בית ציוני אמריקה ת"א.

■ **שיחות מלובלבות.** (★★★★)
סרט קנדי שהיה מועמד לאוסקר כסרט הזר הטוב ביותר. 4 גברים ו־4 נשים, רובם מרצים באוניברסיטה, נאספים לסופשבוע בבית נופש. הגברים מכינים ארוחת־ערב במיטבח, הנשים מבלות במועדון בריאות. כולם מדברים על מין. בארוחת־הערב נחשפים המיטענים הנפשיים של כל אחד. שנון. תיאטרון ים.

■ **שיכנוע עדין.** (★★★★)
אביב הנעורים המתוק של נערה בת 15. מבויים ברגישות בידי ג'ויס צ'ופרה, האורגת מירקם פסיכולוגי אמין של גיל ההתבגרות. עדין ומשכנע. אור, י־ם.

■ **שירותים אישיים.** (★★★)
ביוגראפיה קולנועית מאכזבת של מדאם סינטיה פיין, מלצרית שהיתה למנהלת בית־בושת בלונדון וסיפקה שירותי־מין מפולפלים לכל דיכפין. עם ג'ולי וולטרס. דיזנגוף 3, ת"א (19.30): עצמון, חיפה.

■ **שם הוורד.** (★★★★)
מותחן על רקע מאבקי־הכוח של הכנסייה במאה ה־14. מיתות משונות במינזר איטלקי שבאיטליה, נחקרות ע"י אורחיו – האח־הבלש וויליאם מבאסקרוויל (שון קונרי) ושולייתו הנער אדסו (כריסטיאן סלייטר). יצירתו של הבימאי ז'אן ז'אק אנו עפ"י רב־המכר מאת אומברטו אקו, שהתבוסס רגלוית ציורית. צילום מרהיב. צפון המחורש, ת"א: דיזנגוף 1, ת"א (19.15, 21.30): היכל 3, פ"ת.

■ **9½ שבועות של שיברון חושים.** (★★★)
נער פוגש נערה, והשעשוע מתחיל. לפי הכללים שלו. מיקי רורק משתלט על קים בסינג'ר באמצעות מישחקי מיסתורין ומין. הרבה סכס. גם פרוורטי. פתם מתח אירוטי, אבל אולי גם זה משהו. לימור, ת"א (14.00, 24.00).

„קינג קונג 2". האגדה ממשיכה לחיות. בתים קורסים, הרים נעקרים, האדמה רועדת. קונג יחיה כל זמן שהקולנוע חי. הפקה של דינו דה־לורנטיס. בקולנוע „אסתר" בת"א וברחבי הארץ.
אייר: גילינסקי

כד אי
יהודה סתיו

קלאסי וקל

בעור העולם חוגג ל„שלגיה" יום־הולדת 60, חוזר סינמטק ת"א ומקרין עוד יצירת־מופת מתור־הזהב של וולט דיסני – „פנטאסיה". דיסני החל לעבור על הסרט במקביל לגבורת של „שלגיה", ב־1937. הסרט הושלם 3 שנים לאחר מכן, ב־1940.

הוא נטל 8 פרקים של מוסיקה קלאסית ועל־פיהם אייר את „פנטאסיה". „פולחן האביב" של סטראווינסקי, שהתבסס על תבניות של ריטואלים קדמוניים, הפך בידיו לתיאור מדעי של בריאת־העולם: גוש־אש שהתקרר, התפרצויות וולקאניות, דינוזאורים הטורפים זה את זה, רעידות־אדמה אימתניות. ה„פסטוראלית" של בטהובן נראתה בעיניו כדמות קנטאורים (חצי סוס חצי אדם) המפזזים באולימפוס, עסוקים באהבה. ואילו „שוליית־הקוסם" הצטייר בעיניו כמיקי־מאוס, הטובע בשיטפון שגורמים לו אלפי המטאטאים והדליים.

ב־1940 היתה אמנות הסרט המצויר בחיתוליה. מבקרי הקולנוע יצאו מגידרם למראה הישגי הנפש של דיסני. לעומתם, מבקרי־המוסיקה יצאו נגדו במסע־צלב. הם שללו את ניסויו הצורניים, טענו ש„פנטאסיה" היא הגשמה חזותית פשוטה וגסה של הצלילים הנשגבים וכי הסרט הוא מישגה חמור בחינוך קהל למוסיקה.

השנים עשו את שלהן. מבקרי־המוסיקה טעו. דיסני צדק. מיליוני צופים צעירים קיבלו את החינוך המוסיקאלי הראשון שלהם על ברכי „פנטאסיה". זה היה הווידאו־קליפ של שנות ה־30 וה־40.

עכשיו חוזרים ומקרינים את הסרט בסינמטק ת"א, ביום שלישי ב־19.00. רק הקרנה אחת, אני אהיה שם ראשון בתור.

ילדים
יהודה אטלס

איזו מכשפה נחמדה

ילדים מפחדים ממכשפות. הבימאית־מחזאית גורן מנסה ללמד אותם להתמודד. היא לא הראשונה: ראה הספר „מחדרון בארון" מאת מרסר מאייר, או „ארץ יצורי הפרא" מאת מוריס סנדק. הפרינציפ דומה. הדבר המפחיד, כך מסבירים וממחישים לילד, הוא בעצם אנושי, מלא חולשות ופחדים בעצמו, פוחד מהילד יותר משזה פוחד ממנו.

במחזה של גורן „החרפתקאה המופלאה" (אגמון הפקות, בשיתוף בית־ליסין) נבלעת תרופה חינוכית זו בהנאה מרובה על־ידי הפאציינטים, כי היא עטופה בגלידה תיאטרונית משובחת, בשלושה צבעים: קליוסטרו הקוסם, סימה לוי, והעיקר – המכשפה, תגית בן־עמי, שחקנית מוכשרת, אנרגטית, בעלת הומור בימתי ומימיקה מגוונת, שליטה במיתרי הקול ויכולת החלפת הבעות ומצבי־רוח בן־רגע. מי שראה אותה לפני שנים, בערב „פיאף" שהעזה להגיש, יודע כבר אז שהיא גדולה.

ויש קסמים ויש פזמונים, וכמובן מוסר־השכל, חשוב לילדים: מה שמפחיד לא מפחיד וכל אחד יכול להשתנות, אם הוא מאמת רוצה. אפילו מכשפה עקומה ומכוערת יכולה להפוך לנסיכה יפהפייה, עם קצת עזרה מילדים.

מה שנוגע לי [illegible] שתגית בן־עמי מכשפה – אני מעריץ המכשפות.

תיאטרון

הצגות הרצה

■ **בית־ספר לנשים.**
הבימה. קומדיה. מעשה בזקן, המגדל נערה ומועיד אותה לנישואין עימו. אצל מולייר תמיד יש „מתחת לפני השטח". תירגם אהוד מנור, ביים ההונגרי לסלו מרטון. עם ששון גבאי (הזקן), ליאת גורן (הצעירה) ושמואל וילוז'ני. מוצ"ש, א"ג, הבימה ת"א.

■ **הקריייריסט.**
צוותא ת"א. קומדיה. בני זוג – הוא בימאי, היא עיתונאית – אחרי 14 שנות נישואין, מרסקסים את החיים ואת הסיכויים. מאת יורם גל, בבימויה של רווית ירושלמי. עם משה איבגי ובהט קלצ'י. היום (15.00), ג' (21.00), צוותא ת"א.

■ **חלום לילקיץ.**
סטודיו ניסן נתיב. עוד הצגת־סיום שהפכה לשלאגר. שקספיר קלאסי בבימוי רב־המצאה של מיקי גורביץ', עם מיתת־קסמים בתפקיד הראשי. בהשתתפות 14 שחקנים־בוגרים של הסטודיו. מוצ"ש, א', ד', צוותא ת"א.

עונה ראשונה

■ **אירמה לה־דוס.**
משה יוסף וג.מ.א. הפקות. הגברת הג"ל, יצאנית מתוקה מפיגאל, פרצה לעולם כגיבורת מחזמר צרפתי מאת כראפורט־מונו. היום, כשלושים שנה אחרי, מתכוון הבימאי צדי צרפתי להוכיח שאינה זונה מורקנת. על אהבתם של הפרוצה והסטודנט – חנה לסלאו ומשה בקר – מרכל אריק לביא בתפקיד המספר. סה"כ כשלושים משתתפים, כולל נגנים, כשגברים מופיעים כחברותיה (לעמל) של אירמה. על איירוס לא מדברים. מאכזב ותפל, לדעת מבקרנו. מוצ"ש, א', תיאטרון ים.

■ **במיטבח – אדם אינו ציפור.**
ת' הקיבוץ. סורות מהמיטבח הקיבוצניקי, שבו מיקמה הבימאית רות חזן את המחזה שלה. נשים מתוסכלות בין סירים – בחברה שיוויונית. עם אודית ברגל, איריס שביט ועוד. הבעה כנה, לדעת הביקורת. הערב, מישמר־העמק: א', מיגדל־עוז.

■ **הזמן הצהוב.**
ת' יובל. גילגול שלישי לכתבה שהתרחבה לספר נחטף. דוד גרוסמן רשם שיחות מהגדה המערבית – והבימאית אלה אלתרמן עיברה לדראמה תיעודית. משחקים אורי אברהמי (העיתונאי המשוטט), אריה אליאס, חנה אזולאי ועוד. מבקרנו: על רגל אחת. מוצ"ש, תיאטרון ים: ב', צוותא ת"א: ד', ה', הבימה ת"א.

■ **הקיץ של אביה.**
בית־ליסין ות' חיפה. גילה אלמגור בהצגת־יחיד עפ"י סיפרה האוטוביוגראפי. חניכת־מוסד בת 10 מגיעה לחופשת־קיץ בבית אימה, ניצולת־שואה מעורערת בנפשה. ביים איציק

ויינגרטן. מעולה. כך הביקורת. מוצ"ש, א"ד', אולמות־האבירים עכו: ה', קיבוץ עברון.

■ **מירה'לה אפרת.**
הבימה. מלודראמה יהודית שנכתבה ע"י יעקב גורדין ב־1898. ליא קניג ומרים זוהר מגלמות לסירוגין את האם שנושלה בידי בניה. גם שמואל רודנסקי, עמי וינברג ויעל פרל בדראמאטישע טרופע. עברית ובעתיד גם באידיש. מבקרנו: שמאלין אורי מבוצע היטב. מוצ"ש, א"ה', הבימה ת"א.

■ **עלובי החיים.**
הקאמרי. תאומה של ההפקה הבריטית, שנכנתה על אופרת־רוק צרפתית, בבסיס – ספרו של ויקטור הוגו על הגנב הישר ז'אן ואלז'אן ושאר רפוקים. כל המלים מושרות וכל הצלילים של הצרפתי קלוד־מישל שונברג. הרבה טכניקה, והרבה להקה (36 שחקנים ו־20 נגנים) והרבה הצגה: למעלה מ־3 שעות. מבקרנו: הצגה מפוארת, מעולה. עם דודו פישר, שלומית אהרון, ריקי גל, תיקי דיין, אלברט כהן, אבי טולדאנו ועוד. ביים הבריטי סטיבן פימלוט. מוצ"ש, א"ה' (ו־2 הצגות), הקאמרי ת"א.

■ **עלילות מכס, מוריס, בלה, מורדוך הערבי ובישק הסוס.**
בית־ליסין ות' חיפה. קומדיה מטורפת עם פיזמונים. פוסעים ועירים טווים את חלומותיהם בין כתלי מיסעדה קטנה כמותם. חיים מרין כתב. יוני רכטר הלחין. מיקי גורביץ' ביים את משה איבגי, סלים דאו, אורי גבריאל, תמי אלון ואלי גורנשטיין. מבקרנו: מעולה. הערב, בית־ברל כפ"ס: מוצ"ש, א', ד', ה', בית־ליסין ת"א: ב', תיאטרון חיפה.

ממשיכות לרוץ

■ **החוג לדראמה.**
ת' חוית. שנתיים לאחר שירדה מבימת התיאטרון לנוער, חזרה ההצגה בעונה שעברה כהפקה פרטית. אותו מחזה ואותו בימוי של מוטי בהרב, המגלם מדריך שמכין עם נערי־מצוקה הצגה על חייהם. הצגה מטובשת, כתב מבקרנו בסיבוב הראשון שלה. א', ירלבנים ת"א.

מוסיקה

■ **התזמורת הסימפונית הלאומית לנוער.**
מנצח: שלום רונלי־ריקלים. בתוכנית: מוצארט, ברהמס, טורוין, דבוראק. א', תיאטרון ים.

■ **חגית גולדברג.**
מופע ג'אז. זמרת ישראלית בחופשת־מולדת, הוסיפה אשתקד וכתה בביקורות חמות. ג'אז, בלוז, סווינג ובלארות. עם עידן סוטוכלסקי (קלידים), עמיקם קימלמן (נשיפה), אריק נולניק (באס), עוזר ישראלי (גיטרה) ואבי אגבבה (תופים). היום (15.00), בית־ליסין (המרתף העליון) ת"א.

■ **נגני התזמורת הסימפונית חיפה.**
מארחים את „טריו אל מודרנה": מיכאל מלצר וידידיו. בתוכנית: מוסיקה מתקופת הרנסנס והבארוק. ג', אולם אלון, מלון דן פנורמה חיפה.

■ **קרנבל בגן־החיות בחיפה – קונצרט נעילה.**
התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת הצעירה חיפה, שלישיית יצחק שטינר. בתוכנית: בולרו של ראוול, יצחק שטינר. ה' (21.00), אודיטוריום חיפה.

■ **תימנה בראואר ולהקתה.**
חמון הפקות. ג'אז חדש וישן. ישראלים באורחים. הוזמרת עם הרכב של הקלידן אלי מאירי בסיבוב־מולדת חוזר, הסרט – בסוף '86. מבקרנו: קלאס מרתק. הערב, בית אבא חושי חיפה מוצ"ש, תיאטרון ים.

מחול

■ **שני עולמות.**
שיר הפקות. באלט ג'אז. שמונה רקדנים מאוכן, גרמנית, נושאי בשורת הגל־החדש בבאלט הגרמני. הוספים בין האדם לסביבתו. כוריאוגרפיה של רות פורטרג, עם מוסיקה של „ריידר סמרויטס" ו„המיוזיקה" של אלן פארסנס. הערב, דוור הרצליה: ב', בית־החייל ת"א: ו', אודיטוריום חיפה.

בידור

■ **באלדי אוליור ואהרילה קמינסקי – מיפגש.**
גיורא נאור הפקות. גיטאריסט הפלאמנקו ומתופף הג'ז עושים למיזוג גלויות. היצירות כרוכן חוברו ע"י אוליור. מבקרנו: יותר הפגנת וירטואוזיות מאשר מיזוג סיגנונות. ב', היכל־התרבות יפעת: ג', כפר־מנחם.

■ **ג'יני רבין – ג'ורג' וג'יני.**
ת' בית־ליסין. ג'ורג' הוא גרשווין, שאת שיריו מזמרת, מנגנת וגם רוקדת מי שכמעט היתה גבירתנו הנאוה (המחליפה של ריטה). תירגם אליעזר רבין וביים שוקי וגנר. הערב, בית־ליסין (המרתף העליון) ת"א.

■ **דודו טופז – בלי חשבון.**
תיאטרון לילך. בעל השלאגר „פליטת פה" בתוכניתו החדשה. מבקרנו לא יצא מגידרו, הקהל כן. הערב, שביט גבעתיים: מוצ"ש, ד', היכל־הספורט רחובות: ג', דורות שער־הנגב.

■ **וין קרדינל – ביג במבו.**
עירן ועירנים. זמר טרינידדי ששוהה בארץ כמה שנים. מגיש להיטים ידועים ושירים בקונצנזוס, בשיטש סגנוני וקאנגלית מתובלת בהיבראיזם. מבקרנו: למועדון־לילה. הערב, מלון דניאל הרצליה.

■ **טנגו בטיילת.**
התיאטרון. נוסטאלגיה. תולדות הבידור והזמר הישראלי דרך זכרונותיו של בית־קפה על הטיילת. כתב וערך עמוס אטינגר. ביטוי שי לביא, ניהול מוסיקאלי עוזי אסנר. בהשתתפות יפה ירקוני, אריה מוסקונה, מירי אלוני, מאיר סויסה, עמי מנדלמן ואחרים. מוצ"ש, אודיטוריום חיפה.

מקום
דני בלושטיין

ילדים זה שימחה

בשבועות האחרונים נעשה ניסיון מחודש להפיח רוח־חיים במועדון „פינגווין" בת"א. מדי יום חמישי נערכים שם ערבי מוסיקת־ריקודים עכשווית, בניהולם של שרון מולרבי ושאר בן־ברק.

„פינגווין", נחשון מועדוני־הרוק התל־אביביים, עובר בשנתיים האחרונות מיר ליד כטירפורים מוזרים. הוא אולי לא מת, אבל מריח מוזר.

בגילגול האחרון של האבולוציה הפינגווינית, הכניסה מותרת רק מגיל 21. באורח לא מפתיע, תוך הגילאים המצוצע מתמכן בגבול ותחתון, עם סטיות חשו הלפי מטה. אך כמו שאר שלמה בר, „ילדים זה שימחה".

[illegible]

ה מ פ ת ח ב פ נ י ם

■ יהודית רביץ – באה מאהבה.

טדי הפקות. שירים מתקליטה האחרון ומכל התקופות של „הילדה הכי יפה בגן", שהפכה לרוקיסטית מספר אחת. מלווים ירון בכר (קלידים), ז'אן-פול זימבריס (תופים), בני קונייבסקי (כלי-הקשה), ארז נץ (גיטארה) ואלון נאורל (באס). מבקרנו: הקיץ הזה הוא שלה. הערב, ב', היכל-התרבות ת"א.

■ משינה – הכל עוד אפשרי.

הת' הקטן ושירז. החמישייה במופע המיועד לאולמות קטנים, כי לא בא לה על פארקים. התוכנית מצויירת באלבום חדש (מומלץ) ומתוגברת בלהיטי הישן. יובל, מייקל, אבנר, שלומי ואיצי שבאו קטנים, יצאו גדולים. כך מבקרנו. הערב, אוניברסיטת ת"א; מוצ"ש, עיר-הנוער ת"א.

■ מתי כספי – ארץ טרופית משגעת.

התיאטרון העממי. הזמר-מלחין-מעבד ממשיך בטריפ הברזילאי שלו, והפעם בתוספת מאור ועוד. מגיש משלו ומשם (חדש וישן) כשהוא מוקף ברוב-עם: 17 נגנים מהמכורה ועוד 6 מכאן לעזרה, 3 רקדניות וזמרת רוקדת צבע-קפה פלוס 4 זמרות כחול-לבן. מבקרנו: מרהיב ומהנה. ביף. הערב, קאונטר-קלאב אשרוה: מוצ"ש, ג', ד', היכל-התרבות ת"א.

■ נורית גלרון – משהו בלבבה.

המוץ הפקות. שירי התקליט-האחרון פלוס להיטי-עבר. מלווים התופים של מאיר ישראל, הגיטארה של אילן וירצברג והקלידים של אלונה טוראל ורון דרדיאן. עיבודים – טוראל ווירצברג, שגם מנהל מוסיקאליות. מבקרנו: יופי. הערב (2 הופעות), צוותא ת"א.

■ צביקה פיק – שוב על הבמה.

תשרי הפקות. הרצה. הוא התגרש מתנועת החרות – וחזר אל כולנו מוכך, טהור ונקי: צביקה נטו, בלי מצייצות ובלי נגנים. להיטים בליווי פלייבק. הערב, מועדון דיינרס כרמיאל; מוצ"ש, ספורטן פ"ת.

ל י ל ד י ם

סרטים

■ אופני האש.

ילדי-טוב-ירושלים. מתחרה במירוץ-אופניים, פעלולים מרהיבים וביניהם, דבק רומפי הנקרא „סיפור". לילדים בלבד. נווה, נסציונה (בוקר): רויד, הרצליה (11.00, 17.00); רון 1, ראשל"צ (בוקר וצהריים).

עיר הנוער 87'

לאחר הפסקה של 4 שנים, חוזרת עיר-הנוער תחת שם חדש: „נוער 87". גני-יהושע בפארק-הירקון ת"א, מה-20 עד ה-29 באוגוסט. פועלת 8 ימים, מדי ערב, מ-19.00 עד 23.00. בימות-בידור, אירועים, מופעי-פארק. הכניסה לכל האירועים – חופשית

מוצאי-שבת, 22.8

רביעי, 26.8
נשים ברוק

● בימה מרכזית: 21.00 – רונה אורמוני, קורין אלאל, סי היימן, טובה גרטנר וליה כספי עם להקת „בושם". מנחה יואב קוטנר.

● אמפי ואהל: 19.00 – „מני-מני-טירו-לירו-לה", עם עפרה ויינגרטן.

שלישי, 25.8
על הדשא עם ההסתדרות

■ התחרות הגדולה בין הארנבת לצב.

הצגת-הביכורים של הבובונאי הצעיר אילן סביר, המתמרן את צופיו כרצונו. תחרות מוחשת, המיועדת לבני 5 עד 8. לרוץ. שבת (11.00, 12.00), גן פעמון-הדרור י"ם: ג' (17.00), גני-יהושע פארק-הירקון ת"א.

■ מיין פטל.

ת' רות ובובותיה. הרצה. סיפורה של חיה שנהב על הארנב שהסתגר בביתו. בובות בעיצוב ליאת גורדון בשילוב שחקן „חי". עיבדה רות גולדשטיין וביימה. לגילאי הגן. שבת (12.15), ההוויה-הישראלית יפו העתיקה.

■ מני-מני-טירו-לירו-לה.

שוץ הפקות. הרצה. בעקבות מופע דרום-אמריקני של שירי-משחק לילדים. עפרה ויינגרטן בראש להק של שישה מפעילים. תירגמה אורה נאמן וביימה הלנה קורקין. מוצ"ש, בית-העם קרית-חיים; ד' (11.00), מוזיאון ת"א: ד' (19.00), אמפיתיאטרון ואהל ת"א.

■ מסע הדוד מקס.

ת. אגדה חדשה וקבוצת התיאטרון. מחזמר לכל המשפחה מאת גיל הר-אבן (עפ"י חנוך לוין) ועדי כהן (מוסיקה). מקס המוקיון עוזב את הקירקס למסע בעולם – ומגלה את הקירקס שבעולם. עם זארה ורתניאן, קרן מור ואחרים. ביים צביקה כרמון. מבקרנו: הצגה נעימה עם מסר חיובי. פרס שני (במשותף) בפסטיבל-חיפה 87'. ד' (17.00), תיאטרון י"ם.

■ פיזיזן האוורזן.

חניתה אירועים. תיאטרון-בובות. יצחק פקר וערה מירסקי מפעילים אווזון שובב, שנעלם ונמצא בעזרתם של חברים. חוויה מרשימה. מומלץ לקטנים מאוד. ה' (10.30), גן פעמון-הדרור י"ם.

■ פרפרים בראש.

גלתם אירועים. עפרה ואיציק ויינגרטן מציגים סיפורים ושירים בליווי פסנתר והקהל. מבקרת „תפוח ועץ": מקסים. לא רק ללכת, לרוץ! א' (17.00), תיאטרון י"ם.

■ שערות הזהב.

ת' הקרון. בעקבות אגדת האחים גרים על הנער, הנסיכה ושערות-הזהב של השד-השוער. בובות-אצבע בהפעלתה של רני נלקן, שגם עיבדה ועיצבה. מבקרת „תפוח ועץ": זהב של הצגה. לגיל 5 ומעלה. ג' (16.30, 18.00), ד' (10.30), גן פעמון-הדרור י"ם.

ל ו ח

■ אמסי עיר-דוד.

דליה לביא מגיעה רק לביקור. זמירה חן רוצה ממש לחזור. אבל, מי שתמיד כאן זה אנחנו

דליה מי? דליה לביא

היא כבר על תקן „כ׳ שהיתה". מי שהיתה דוגמנית־כוכבת־זמרת, ונציגה ישראלית בעולם הזוהר הבינלאומי. כמעט כל עיתון מצולם היה מאושר לדווח על כל עיפעופי־ריסים של דליה, שלא לדבר על הבעלים, ועל הרומנים שבין הבעלים. פעם עם נער־שעשועים איטלקי ופעם עם הצייר־הפלייבוי הישראלי־אנגלי מנחם גפן. אחרי עשרות סרטים באירופה ובאמריקה (את הסרט האחרון, „קאטלו", עם יול ברינר, עשתה לפני תריסר שנים), עשרות להיטים בגרמניה ושלושה נישואים כושלים, שנמשכו בסיכום שלוש־וחצי שנים – נחתה על הבעל הרביעי, צ׳אק גנס, אלמן, שני ילדים שלו, שני ילדים שלה, ואל המנוחה והנחלה במיאמי ביץ׳.

עכשיו היא בביקור מולדת ומישפחה בפעם המי־יודע־כמה, חדר בקומה ה־13 בהילטון ואיך אחת שנעולה כמוה על אמונות טפלות מגיעה לשם), פרחים באגרטל ובלגאן נורמאלי של צנצנות בשולחן הטואלט. שרועה על המיטה, אשה רקה וארוכה, אין עליה גרם מיותר אחד, ארוזה בג׳ינס לבנים, טריקו עם מבריקים, המון צמידים, טבעות ותכשיטים מצלצלים. „כי אני צוענייה בנשמה. זה לא עניין של ערך כספי".

▲

בת 45, 1.74 מ׳, 57 ק״ג, מאופרת כאילו לא היתה מאופרת: ועדיין אשה יפהפייה. לא כמו אותה נערה בת 15 עם פרח בשיער הארוך עד המותניים, כמו ילידת איי־הדרום, שפרצה לשוק היופי המקומי ואח״כ לבינלאומי כדוגמה של סוסת ערבית אצילה. אבל, נשאר בה משהו מאד בסיסי מאותה נערה. בין דוגמניות הספרייה של שנות ה־50, שטופפו על המסלול בעקבים גבוהים, פרצה דליה לביא לעצמה את הדרך יחפה. גם היום היא ממשיכה להלך יחפה, ככל שרק אפשר מבלי להפוך את זה לעיקרון. עניין של נוחיות ולהיות קרובה לאדמה.

דליה לביא, החלום המוגשם של המוני עקרות־בית מתוסכלות, היא הדוגמה הלא־אופיינית של אחת שעשתה זאת, על היופי והכאריזמה בלבד. בלי כישרון מישחק מי־יודע־מה, היא היתה לכוכבת בינלאומית. בלי קול מי־יודע־מה, היא הפכה לזמרת בינלאומית.

▲

היום, היא בעיקר מיסיס צ׳אק גנס, עקרת־בית ורעייה ממיאמי־ביץ׳, פלורידה, עם ניצני קאריירה מתחדשת כזמרת בגרמניה ודאגות של אשת־פנאי עשירה. אם היא נשמעת היום כמו משהו בין הרבי מלובאביץ׳ והמטיף בילי גראהם, כשהיא מדברת על החיים, זה אולי לא מיקרה אלא סיכום עבודה של הגברת.

היתומה הקטנה משכ״צ־ציון, שגדלה ללא אב, איבדה במשך השנים גם את אמה, רות לויינבוק, שנפטרה מסרטן, ואת אחיה יוסי, שמת בגיל צעיר מאוד ממחלת־לב. כמו אביה, היא היום כטריפ של בריאות ולא לוקחת צ׳אנסים. מחוברת לבקבוק מים מינראליים, שותה 20 כוסות ביום, ולקפה שלה, במקום חלב, היא מוסיפה אבקת חלב מיוחדת ללא טיפת שומן. „מצאו אצלי שומן וכולסטרול בדם. זו המחלה שהרגה את אבי ואת אחי. אני לא אוכלת יותר בשר ושום שומן לא נכנס לגוף שלי".

▲

כל השנים היא היתה זו שפירנסה את הבעלים שלה וגם שלחה כסף הביתה לאמה. שהספיק את זה לשני בתים, בשבי־ציון, על שכנה הבעל הרביעי. הגורה בבעלים, שהוציאו אותה במישפטים את לא חייבת לעבוד ולהיות כוכבת. מותר לך לשבת בבית ולא לעשות כלום.

[illegible]

והסתכלתי על המאלם טריז, עם המון אנרגיות פנויות לעשייה ושיעמום גדול בפנים. „אני טיפוס שצריך ליצור משהו. לא יכולה לשבת בבית, לשחק טניס, ללכת לקלאב, לעשות קניות ולהכל עם חברות. זה משעמם אותי, לא נותן לי שום דבר. בעלי היה הראשון שהבחין בזה, ראה שאין לי סאטיספקציה והציע: למה שלא תחזרי לשיר קצת?

„לא רציתי לחזור למעגל הזה, של זוהר ועבודה צוחקת. אבל בגרמניה ובשאר הארצות דוברות גרמנית השם דליה לביא אומר משהו ויכולתי להכתיב את תנאי החזרה שלי לקאריירה חלקית. נוסעת לגרמניה ארבע פעמים בשנה לעשרה ימים או שבועיים לכל היותר. פעם להקלטות, פעם לטלוויזיה, פעם להופעות ופעם להפש ונחמר. [illegible]

לפני כשנתיים התחילה את העבודה על [illegible]

אריך הגנן החרש, שהחזיר אותה לשוק הלהיטים הגרמני, ושמו „אם כבר – אז כבר", והוא כולל שירי חשיפה אישיים, שכתב למענה הסופר־משורר מיכאל קונצה, על סמך פתקאות ומיכתבים שהיא היתה משרבטת לו ממיאמי.

שיר אחד מספר על הילדה הקטנה המסתתרת בתוך דליה, שעדיין מפחדת להיות לבד בחושך. שיר אחר, על הנשמה המפוצלת שלה, שחיה באוסף רגשי ואינטלקטואלי בשני בתים, באמריקה ובישראל.

על התקליט, שנמכר עד עכשיו בחצי מיליון עותקים וממשיך להימכר מצוין, אומרת דליה: „זה מה שנישרא תקליט־שנפט, תקליט שעושים פעם בחיים".

שמו של אחד השירים, „רק למות אני צריכה", עורר גלים גבוהים בגרמניה. „מה שאני מעבירה בשיר הוא, שאדם חייב לעשות בחיים רק דברים

שהוא מאמין בהם, והדבר היחידי שמוכרחים לעשות הוא למות. כל השאר לא מוכרחים. אני מדברת מתוך ניסיון אישי. גם אני נפלתי למלכודת הזו, שצריך לעשות דברים מפני שהחברה מצפה ממך שתעשה. כשהייתי בהריון עם ראובן, אמרו לי שאני צריכה להתחתן עם ג׳והן סאליבן, כדי שלילד יהיה אבא. כאילו שלילד היה יותר אבא מזה שהתחתנתי ואח״כ התגרשתי".

▲

„קשה לי להתחבר עם אמריקאיות. זה לא שאני יותר טובה או רעה, זו מנטאליות אחרת. הן גדלו על שייכות לקלאב, ברידג׳, טניס ולאנץ׳ עם חברות. לפעמים מקנאה בהן על הבטלה המאורגנת הזו, אבל זה לא בדם שלי. הן פותחות עיתון רק בשביל לראות אם יש מכירה מיוחדת בזול, לא מבינים את ההומור שלי, לא את צורת המחשבה שלי. אז יש לי מכרים וידידים, לא חברים ממש".

דליה לביא: „אורי זוהר? אני לא בקשר אתו, כי אני לא רוצה להביך אותו. אם זה טוב בשבילו, צריך לתת לו רספקט"

בעברה, קראה סופרים ישראליים שהכירה, כמו הן בר־אמוץ ויורם קניוק. היום, היא קוראת בעיקר בסט־סלרס אמריקאיים. הקשר שלה לארץ נשאר טבורי: „אני מאוד אוהבת את הארץ, למרות שלא מסכימה עם כל מה שקורה כאן. את מילחמת לבנון לא הבנתי והיא כאבה לי מאוד. גם לא מבינה איך כל מיני חבר׳ה טובים שבנו את המדינה מגיעים בסוף לבית־סוהר. אבל את המדינה אוהב תמיד, כמו שאמא אוהבת את הילד שלה, גם אם הוא הופך לגנגסטר".

▲

בשנים האחרונות היא בטריפ בריאות. לפני ארבע שנים הפסיקה לעשן, לאחר סיגריה בסיגריה. ניסתה אקופונקטורה, לא עזר. ניסתה היפנוזה, עבר. לפני שנה, התחילה גם במדיטאציה. „אני לא עפה באוויר, גם לא מתרוממת, אבל זה בא עם נשימה טובה יותר. לא לוקח יותר מחצי שעה, וחשוב לי לעשות את זה פעמיים ביום ולקחת את הזמן להיכנס לעצמי. זה עוזר לי בחיים, ומה שהכי חשוב: לחשוב פוזיטיבי. ברגע שאתה בוקדוי כל הזמן, מקבלים מזה קמטים ליד הפה ורואים את המרירות על הפרצוף".

מכאן מתחיל קטע הלובאביץ׳־בילי־גראהם שלה. גם לה היה בעבר ידיד, אורי זוהר שמו, שהופיע לצדה ב„חלות לוהטים", הסרט הישראלי הראשון שלה. „אי־פעם אורי ואלוהים היא אומרת: „אני לא דתייה, אבל מאמינה באלוהים. מאמינה שאם אעשה רע יבוא העונש. אני גם מדברת עם אלוהים, אבל לא צריכה ללכת לבית־הכנסת כדי לדבר אתו. אורי זוהר? אני לא בקשר אתו, כי אני לא רוצה להביך אותו. אם זה טוב בשבילו, צריך לתת לו רספקט. אני לא צריכה לחזור בתשובה, כי אני כל הזמן בקשר עם אלוהים".

כמעט בלי לקחת נשימה, היא מוסיפה: „מוכרחה לנסוע לירושלים וללכת לכותל. אם אני לא הולכת לכותל, אין לי מה לטוס לחוזרה. זה רוטינה אצלי [illegible]

דליה לביא, ת״א, אוגוסט 87. „אני כל הזמן בקשר עם אלוהים"

דליה לביא מגיעה לביקור מולדת, רצה לכותל, גרה בהילטון, שותה רק מים, נשמעת כמו מטיף־דתי ● מוסר ההשכל בסיפור שלה: טוב להיות צעיר ועשיר מזקן וחולה

מ א ת   ע ד י ת   נ ע מ ן

הסיכוי של הזמיר

את התוכנית בשיר־השלום, שהלחינה עפ״י פסוקים מהתנ״ך, ומסיימת בשיר „לחיים" – מסבירה לקהל את משמעות המלה ומצרפת אותו לשירה.

▲

זמירה: „יצאתי לשוק העבודה בגיל 13, תיכון למורתי בערב. עצמאות כלכלית היתה מאוד חשובה לי. היום אני מסוגלת לקנות לעצמי דירה בארץ וזה מה שאני הולכת לעשות".

בשנים שישבה בניו־יורק לקחה שיעורי מישחק, ריקוד ושירה, ביקרה קבוע באולפן־השחקנים הנודע של לי שטרסברג, עבדה עם אלן בורסטיין ואל פאצ׳ינו, בין השאר. מרגישה שיש לה המון לתת מכל מה שצברה.

חלק מזה הכניסה לתקליט „השיבה הביתה", עליו היא עובדת בשנתיים האחרונות: „לא הפכתי לבי". תקליט שיצא לשוק בחודשי הקיץ, בו כתבה והלחינה את רוב השירים.

זמירה: „אני לא פה מפני שרע לי שם. להיפך, טוב לי. אבל כל ישראלי שנמצא בחוץ – כולל מנחם גולן, ריקה זראי ואחרים – יודע, שפה זה הבית. פה מרגישים שייכות ופה רוצים את ההכרה כך. מה שלא תעשה בחו״ל, זה לא זה. וכמה

זמירה חן: „אין לי שום גימיק למכור את עצמי. יכול להיות שאם היו סמים־לשעבר, היו מתייחסים אלי אחרת"

שנמצאים יותר בחוץ, יותר קשה לחזור, כי מתרגלים לטוב ויש פחד איך לחזור, איך יקבלו אותך, איך תיקלט, איך תתמודד עם כישלון. רק הפחד משאיר אותך שם".

▲

עדיין היא בדילוגים, חוזרת־על־תנאי. מהו הדבר הכי קשה בשיבה הביתה? „כלוביות יש פיתגם שאומר, אדם מתחכם בבעיותיו ועוד הטעינו עליו אבטיח.

„היו לי המון התלבטויות עם עצמי, לא ישנתי לילות. חשבתי, אם יש לי למה לחזור ואם לקנות דירה עכשיו או אחר־כך. יצאתי עם תקליט של שירים שלי, תקליט שקט, רגוע, רומאנטי, עם עיבודים של סופר־מיקצוען כמו ידון ויר־שובסקי. ומה אני שומעת? שזה תקליט לא אופנתי".

„באמנות יש אופנה? יש מקום לכל סוגי השירה. פה יש כחור בן 20, שמגיש שירים ברדיו והוא מציע רק שירים לטעמו. ומה עם טעם הקהל הרחב?

„באמריקה יש גם תוכניות אישיות, אבל משמיעים הכל. אם לא ישמיעו את השירים, מי יקנה את התקליט שלי? או שכותב עלי ביקורת כותב שמבין רק ברוקנ׳רול, כאילו דומה לכדורסל יכתוב על כדורגל.

▲

„אני רואה את עצמי היה כאן, אבל מה שיחזיק אותי כאן לא יחזיק אותי פה, זה שאגלית שאקלט כאן. אמשיך במולכים לחו״ל, כי לנו תלויה הפרנסה. ואני יודעת שלא באתי לכאן לקקס דבש.

„בסך־הכל, הגעתי ואני מתבשלת על אש קטנה. עזבתי כאן בשיא הקאריירה, רוצה לבנות לעצמי קאריירה חדשה. אין לי שום גימיק למכור את עצמי. יכול להיות שאם היה לי גימיק של סמים־לשעבר היו מתייחסים אלי אחרת".

זמירה חן. תצלום־ייצוג. „ומה אני שומעת? שזה תקליט לא אופנתי"

זמירה חן רוצה לחזור אלינו בתנאי שנאהב אותה, נעניק לה חום, ובעיקר סיכוי הוגן. „בסך־הכל, הגעתי ואני מתבשלת על אש קטנה. עזבתי בשיא, רוצה לבנות לעצמי קאריירה חדשה"

זמירה חן מנסה לחזור הביתה, בכל הכוח. כבר שנתיים מנסה לחזור הביתה, אבל לא מסוגלת לחתוך סופית, ומן הכאן ושם שלה אפשר ללמוד משהו על הקשיים בשיבה הביתה.

זמירה, שמתקרבת לאט אבל בטוח, לאמצע הטוב של החיים, פרשה מהארץ לטובת אמריקה, לפני כעשר שנים. היתה לה קאריירה יפה בארץ, הופיעה בתיאטרון קרית אביב, אסתר המלכה. איך להצליח בעסקים בלי להתאמץ, שלאגר אישי: אני אצבע את השלכת בירוק; ואיזו מגרסת ליהדות הדמוקה בתוך לבן, הצבע שלי.

זמירה יצאה את הארץ, בשליחות מישרד החינוך, לשורת מופעים ייצוגים באירופה ובארה״ב שנועדו לעודד את העליה ארצה. הופיעה באוניברסיטאות באנגליה, כשהורין בבריטניה.

החליפה את יפה ירקוני במופעים בצרפת ובאמריקה ובתיאטרון [illegible] לשפיע. זה התחיל בוועידה הבינגוני סטודנטים יהודים, נגמר היום באירגונים לאירגונים גדולים. איגוד רופאי השיניים, איגוד הפרופסורים וכו׳, עורכים ועידות או כנס בינלאומי. זמירה מחמנת באמת אורחת, מרוויחה כסף טוב, כמה אלפי דולארים לערב.

מי שחושב שהיא עשתה קאריירה אמריקנית עושה, תגדיר את שמה בוושינגטון או בקליבלנד ולא יודע על מה אתם מדברים.

מעולם לא פתחה שפה או עשתה שם תקליט עם שירים שלה. יש לה טובו אישי שמסביב לה הופעות בכל העולם. היא מופיעה כזמרת ישראלית בתוכנית מופע בינלאומי, שמה על שנת בכל השפות. מחולל [illegible]

לילה אחד עם שייקה

שייקה אופיר אמר: „אתה רואה, עכשיו אתה רואה". אבל, לא ראיתי שום כלום, כי לא היה מה לראות חוץ מאת מודעי ואת זה שהוא אמר שלום לאופיר כמו שאמריקני אומר שלום לבוב הופ

המחלקה הראשונה היתה ריקה, ועמי מור, איש אל־על, הכניס אותנו אליה. אותנו, כולל הסופר עמוס עוז ואמו של דני סנדרסון. שייקה אופיר חזר מסיבוב בארצות־הברית, עוד סיבוב, והוא מיוגע מעט, אולי ממש מותש. לפני הטיסה, לקח אותי למכונת־ביטוח אוטומאטית. 6 מיליון דולאר על־שם אשתו, למיקרה של תאונת מוות. היתה אפשרות גם ל־12 מיליון דולאר. אבל, במחשבה שנייה, הוא נמנע מה־12. „שיהיה לה קצת על מה להצטער", ומילא טופס על 6 מיליון. במדרגות, הוא שאל, „היה גם טופס על 3 מיליון?" היה. אבל, שייקה אמר „עזוב, שתקבל 6. מגיע לה".

עמוס עוז ניסה להירדם, איך שהמטוס התרומם. לא הלך לו. בסוף, עוז הלך לישון עם כדור־שינה ששייקה נתן לו. תראה, שייקה אמר, זה כדור פצצה. ועוז אמר, אני צריך כדור כזה. זה היה אקמול פשוט. עוז התעורר רק בנחיתה.

פה ושם, אנשים נכנסו למחלקה ואמרו שלום לשייקה אופיר. כך, אני חושב, המצרי אומר שלום לספינקס. כך, אני יודע, האמריקני אומר שלום לבוב הופ, כשהוא פוגש איפשהו את בוב הופ.

וכך, בוב הופ או הספינקס מחזירים שלום טוב־הופי או ספינקסי. כזה שלום כללי, שלא יורד לפרטים, שלוקח בחשבון תהילה ופירסום מתמשכים. שלום חם, ידידותי, טוב.

לא היה לו משהו מיוחד לספר על הסיבוב בארצות־הברית, כי לא היה משהו מיוחד בסיבוב הזה. בכלל, לא היה משהו מיוחד ב־12 שעות טיסה, אבל בכל זאת היה משהו.

מהו היה אותו דבר הנצבר מכלום, משהות משותפת מתמשכת בחלל נתון. וההא: מעין תכונה ספרותית. כלומר, הפגישה עצמה היא כלום. אבל, הדיווח החצי־ספרותי על הפגישה הוא כבר משהו.

שייקה שתה כמו דג, דיבר כמו מכונת־ירייה והאמין שהמדיטציה, בה התמחה, תחלץ אותו מכל מיני מצבים מוסטרייתיונות.

המטוס והשעות והלילה שיחררו מאיתנו גילויי־לב קטנים. בדרך־כלל, גילויי־לב של אנשים המקומים שכך־שיחם ישכחו אותם עד לפגישה הבאה, או שישתכחו מעצמם. אבל, לא. הם אינם משתכחים, אלא מתעכבים קצת, ונעשים מעין סוד בין האנשים האלה.

שייקה אמר שבכל העסק הזה של הבידור הוא לא עסק, לא כסף, לא מצטבר, כוגרני. הוא שאל למה העיתונות לא נותנת יותר

כבוד לפנטומימאית ולוותיקים ולאיכות. דברים כאלה, כאילו הוא ׳האיש שברחוב׳, השואל למה התקשורת לא מתעסקת ׳בחוכי שבחיים׳.

לא עניתי, כי לא היה מה לענות. והוא אמר, בסוד, אפילו ששום דבר לא היה בסוד. וצחק וסיפר בדיחות, וחיקה מישהו, וקילל קצת, והסביר איך הוא מתקכם לוויסקי, ותיאר סרט שהוא מתכנן עליפי תסריט שלו, ומאיפה אולי יבוא הכסף לסרט, ומשהו על מרלון ויסריך ועל היתים שהיו, ועל הימים שיכלו להיות ולא היו.

וכשירדנו, ירד איתנו השר יצחק מודעי, הדור וסמכותי, ומודעי אמר שלום לשייקה אופיר, ושייקה, סמוק עד העצם, אמר לי, „אתה רואה, עכשיו אתה רואה". אבל, לא ראיתי שום כלום, כי לא היה מה לראות חוץ מאת מודעי ואת זה שהוא אמר שלום לאופיר כמו שאמריקני אומר שלום לבוב הופ.

■ אדם ברוך

הכל טוב

תחיה אדר

איציק יושע

שלום חנוך

ישודר בשידור חי לעיליוני צופים בגרמניה, במסגרת תכנית של רשת הטלוויזיה הגרמנית „זד.די.אף". רק השבוע הסדה בעצם המפיקים רצו את חנוך. כיוון שהמופע שלה רק בשלבי לידה לקחו את חנוך, עם המופע „רק בן אדם", כאפשרות שנייה ולא כרע במיעוטו.

כריסי הינד

סולנית הפריטנדרס, מובבת־תירות עולמית, בילתה בירושלים את יומה הראשון בישראל. ובו ביום ורגל. בערב, הגיעה למסעדה „הסינית והארונה" בתל־אביב, לבושה בגדי הבוקר. והיה חם ומזיע השבוע. מוכירתה, כן, וזוקא נראתה כמו אחרי מקלחת.

אין גבול

לפי אנאבל, היח"צנית של צביקה פיק, בשיחה עם מישרדי היח"צ למופע להקת הפריטנדרס, שנערכה השבוע: „תשמרו, בבקשה, שתי הזמנות זוגיות למופע עבור צביקה. נשלח שליח לקחת". מישרד היח"צ: „כרטיסים, במחיר מלא, ניתן להשיג במישרדים, וכרטיסי הנחה אצלנו". אנאבל: „אבל צביקה תמיד מקבל הזמנות". מישרד היח"צ: „לא הפעם, לא אצלנו".

ואנאבל בשלה. הפעם בשיחה עם הטלוויזיה, מישרדי הפקת התוכנית „מסך אישי": „מתי צביקה משובץ לתוכנית?" הטלוויזיה: „הוא לא משובץ. ורשימת המשתתפים בתוכנית סגורה כבר לחמשת החודשים הבאים". אנאבל: „אתם לא יודעים על מה אתם מדברים".

„ראש אבטיח"

למי יש ראש־אבטיח? הנה הסיפור: ציפי שביט כואבת. היתה אמורה להנחות שעשועון בטלוויזיה, „זה מה שיש", מעין תוכנית שידוכים לפנויים ולפנויות. כבר צילמו שלושה פרקים. בטלוויזיה החליטו לגנוז. אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, לא יכול לעמוד ברימוי שעלול להיווצר לטלוויזיה כמקדמת נסיעות לחו"ל ומעודדת אהבה חופשית.

וזה אחד הפרסים למשתתפים בתוכנית: טיסה לניו־יורק וסוף־שבוע לפני עם אחת הפנויות, או להיפך.

המפיק, איציק קול, רותח. שיגר לב לטונים במיכתב ששלח לאורי פורת: „אני חושב, שהולכתם אותי שולל. ציפיתי מכם עניינית. אין סיכוי שתרפדו את המסלול שלי לבנק בפרחים. מקסימום אתם יכולים לשתול כמה קוצים. העתיד יוכיח למי היה ראש אבטיח".

מוחמד בסיוני

שגריר מצרים בישראל, פגש את אהובה טלמור, ה„אמא" של הילדים חולי הסרטן במחלקת־יום בביה"ח בילינסון. טלמור התלוננה, שלילדים הערביים במחלקה אין טרטיוויזיה, עיתונים ומישחקים בערבית. בסיוני, לב רחב, הודיע על המקום שהוא „מאמץ" אותם. אשתו, נגוואה, כבר ביקרה במסיבת יום־הולדת לילדים והביאה חבילות שי לכולם.

חיים באר

„גוצות", שוקר על ההגהות האחרונות של ספרו החדש. באר לא רואה אור יום. אשתו, בתיה, אחראית על סינון הטלפונים אליו. רק חברים קרובים מצליחים להגיע.

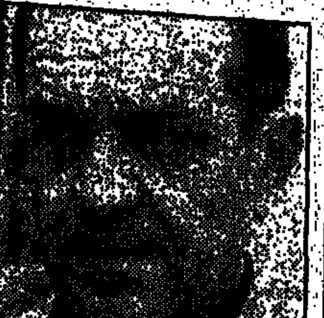
יורם יוגב

פעם שדר גלי־צה"ל, אולי מיצה את ניו־יורק. אחרי יותר מעשר שנים, בעסקי בוטיקים ולאחר מכן עסקי נדל"ן, הוא בודק חזרה, עם אשתו שרה ועם ארבעת הבנים.

יעקב חלפון

מר בחירות, מכיר טוב את עו"ד אמנון זכרוני. הוא ייצג אותו בתביעה שהוגשה נגדו על שוחד בחירות. בקרוב, ייפגשו שוב בבית־משפט. הפעם, זכרוני יגן על ח"כ אברהם שפירא מפני חלפון. שפירא, יגיד חלפון במשפט, לא שילם על עבודה שהזמין אצלו.

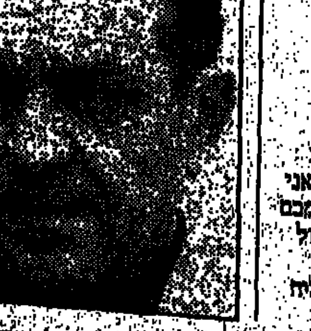

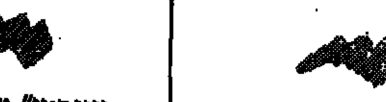

פרופ' אלכס אבירם

הבין, סוף־סוף, איפה הכסף טוב יותר. אחרי שנים בהנהלת מחלקת הדיאליזה בביה"ח „הדסה" בתל־אביב, הוא יקבל אתכם באופן פרטי.

רמי קליינשטיין

הציג את משה לוי, בהופעתו בפארק, כ„מוסיקאי הטוב ביותר בארץ". לוי, אגב, כמעט לא הגיע למופע בפארק, למרות שהבטיח.

„דיינסטי" מקומי

חביבה פלאטאו, מארגנת תצוגות אופנה, אירגנה אותן לנשות אנשי־הקבע המשרתים בנח"ל. בתצוגה היתה אמורה להשתתף, בין היתר, נילי ורדוקר, מלכת היופי 86'. נילי לא הגיעה. נסעה בעקבות האהבה, מוריס ששון, מיליונר, להונג־קונג. חברתו הקודמת של ששון היתה הדוגמנית הצעירה, החיילת ליאת רון. פלאטאו ביקשה מרון שתחליף את דרוקר. רון החליפה. לפני חודש ימים התחתן אביה האלמן של פלאטאו עם אמו האלמנה של מוריס ששון.

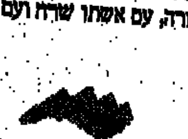
דפנה ארמוני

נראתה בפינגווינ'ה"א, יום חמישי, בחברת איציק עצמון, אח של ענת עצמון, חייל בתיאטרון צה"ל.

נעמי בראמון

פעם קצת דוגמנית, פעם קצת שחקנית. היום מוכרת ספרים בחנות הספרים של עיריות רוזלי בתל־אביב. פעם עבדה שם אורנה גאון.

חברת בארט

ממתקים, מתמחה במרציפנים, שייכת למשפחת בארט. עד עכשיו ניהלו את החברה האב יעקב והבן מיכה. עכשיו הצטרף לניהול הבן עודד, שחזר מדרום־אפריקה אחרי 13 שנה, עם שבעה ילדיו. שם ניהל חברה ליבוא ולשיווק תכשיטים. לבארט עוד שני בנים, גד ואליעזר, שלא אוהבים ממתקים אבל אוהבים מחשבים.

ויבת נוח

עברה בסוף השבוע האחרון לשפת הבריכה במלון „רן קיסריה": זוגות זוגות ישבו הפירסומאי דוד טמיר, והקבועה שלו ענת לוטן, מנכ"ל דובק, זורח גהל ואשתו עירית, המנהל האמנותי של „הבימה", עמרי ניצן ואשתו רינה.

עו"ד דב וייסגלס

ייצג את אריק שרון במשפט נגד „טיים". את יוסי גינוסר – בעניינים אחרים. רשימת הלקוחות שלו ארוכה, מפורסמת. בשבוע שעבר, עבר לווילה מפוארת ברמת־השרון, יחד עם אשתו, הבימאית ד"ר ז'אין, ושלושת הילדים.

במסעדת מנהטן

בתל־אביב חגגו מסיבה לסיום הסרט „חבצלת". בימאית: לבנת הכים. אחת הצלמות בסרט: איבון מיכאלי. עשירה יפה, בסרט ובחיים: חוה לוי. עוד היו: רפי שאולי, הקבוע של חוה, שהביא גם את אחיו טוני, עם אנגליקה, רק ירידה, אוסטרית, בת 18.

אורה בהרב

אשת חברה, בלטה בין מאות העיתונאים, אלופי צה"ל, בסדיר ובמיל', חברי כנסת, מזרעים, וחבורה גדולה של אוהדי אריק שרון, בהרצאתו המפורסמת. הכניסה, צריך לדעת, היתה רק לפי הזמנות.

גם לשמעון פרס

היה ביום ראשון לפנות ערב יום־הולדת. ביום ראשון היתה ברית־מילה לדין. אמא ואבא שלו הם רונית ובועז זורבין. המקום: חוות ומשפחה הצעירה במגשימים. נוכחים: 500 אורחים, מאוד מאוד חשובים. הסבא, הפירסומאי אליעזר זורבין, חגג אותו יום את יום־הולדתו, גם שמעון פרס, שר־החוץ, ורם כספי, עורך־דין, חגגו יום־הולדת באותו יום. נוכחים נוספים: ראש־הממשלה יצחק שמיר, שר הכלכלה גד יעקובי, שר המיסחר והתעשייה אריק שרון.

לאה שלמון

מומחית לפסל אירובי, פעם חברה של טל ברודי, למכון הבריאות והכושר שפתחה, „סטודיו 10", ייכנסו רק נשים שמידותיהן עולות על 90־60־90.

ירון לונדון

ערך מופע של קריאת שירה, בערב שהופק על־ידי בני אמרורסקי, ומה, במסגרת „זחמאס". משהו קרה בין לונדון לבין אמרורסקי. נושא המחלוקת: כסף.

כשמאדונה מטריפה

את האנגלים, אהוד מנור לא יכול להישאר בארץ. ארז את האשה, עפרה, ואת הילדים ועפו ללונדון.

חווה דיסטנפלד

נערת־החן 86', יוצאת עם ארז שכטר, שחקן כדורגל וסטודנט לכלכלה באוניברסיטת תל־אביב. אחותו, הדוגמנית יפעת שכטר, נשואה לטייס. את סוף השבוע בילו הארבעה במינימום לוחות: אילת. מלון „אביה סונסטה".

שמוליק אלגרבלי

דובר מישרד הבריאות, מתקן את „הכל טוב". „החברה שלי כן דתית. היא אפילו סטודנטית באוניברסיטת בר־אילן".

בוב דילן

ישן במלון, עם חלונות פתוחים. הכינו את המישקפות.

רפי רשף

נכון לעכשיו, שותה בשידור עם מר כספי מעיריית תל־אביב. נושא השיחה: מכת הצואה בחופי תל־אביב. בתום השיחה, התבקש כספי לבחור שיר. כספי בחר ביהורם גאון. רשף: „חשבתי שתבקש את ‚כמו צואני'".

יגאל בשן, „כמו צואני", לא נעלב: „לרפי אין לב רע, יצא לו רק מישחק־מלים יפה. ורבה יותר מעליב להשמיע את יהורם גאון כשמדברים על צואה". רשף: „בשן צודק. לא התכוונתי לפגוע".

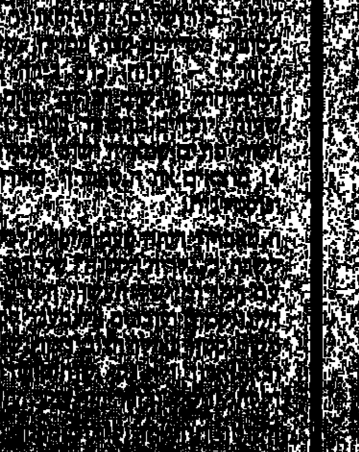
„7 לילות" ממליץ

[illegible]

זה השבוע שלך

גם אוכלים שם

עם קרת

עמנואל בר־קדמא

בין שתי עונות, חם. הקאמרי והבימה על סף נסיעות. כאן, עונת הפארק בעיצומה. בין קומזיץ לקונצרט. כולם עושים חשבונות־נפש. בלב ועל הנייר. העונה הבאה כבר מצטיירת. בעצם, היא כבר כאן. ביום ראשון בערב, מחרתיים, הבכורה החגיגית של „בית־ספר לנשים". מולייר, עם בימאי הונגרי, לאסלו מורטון. 'הבימה' פותחת את העונה החדשה.

העונה הסתיימה באקורד אדיר: „עלובי החיים" בקאמרי. סופר־ספקטאקל. ברודווי אחת־על־אחת. ממדים תקציביים מעולם אחר. עודד פלדמן, המנכ"ל החדש של הקאמרי, הימר על כל הקופה. דומה, שהצליח. עוברה: כשתקרא את השורות הללו, יהיה באריגבורו. קודם, מחזמר אחר: „המלך ואני".

תפיסה שונה של תיאטרון ציבורי. מישפט הטעון גם צליל של ביקורת. אילן רונן, המנהל האמנותי של הקאמרי: „ניתן היה לשגר כנו חיצים, לוא עשינו רק מחזות־זמר אנגלו־אמריקניים. אבל, בעונה הזו עשינו גם את 'חבלי משיח', לדעתי ההצגה החשובה ביותר בעונה. את 'החילוני האחרון', את 'רכוש נטוש', 'פולה' ו'המסע האחרון של אמא טאבורי'. גם שתי הצגות מהרפרטואר המודרני המערבי: 'אני לא רפופורט' ו'אהבה מאוחרת'.

„בעונה שחלפה טיפחנו בימאים ומחזאים חדשים. מלבד מוטי לרנר ושמוליק הספרי, שמות לא חדשים, עבדנו השנה גם עם שולמית לפיד, רם לוי, יוסי אלפי, ג'ק מסינג'ר ואהרון אלמוג.

אלמוג, אגב, הוא המנהל האמנותי החדש של קבוצת התיאטרון בנווה־צדק, ויש לו תוכנית צנועה יחסית לחודשים הקרובים. הפרט החשוב ביותר בתוכניתו: עיבוד ל„חמור הזהב" של אפוליאוס.

לקראת העונה הבאה, אפשר לומר, שומר כל תיאטרון, פחות או יותר, על צביונו המוכר.

„זו תהיה", אומר המנהל האמנותי של 'הבימה', עמרי ניצן, „עונה שתתייחד במחזאות קלאסית. 'בית ספר לנשים', בבימויו של מורטון, אינו קומדיה עם שטיקלאך. התפיסה של הבימאי האורח תביא אל הצופה מוצר אנושי, טראגי, את הסיפור של מולייר. תבליט את ערכו כמחזאי מעמיק, צופן משמעויות של כאן־ועכשיו".

▲

עמרי ניצן לא חזה גם בחזיונותיו הפריקיים ביותר, ש„מירהלה אפרת" ו„ברוך לברודווי", יהיו שתי ההצגות המרכזיות בתיאטרונו בעונת 86/87. אולי חזה את הפוטנציאל הקופתי, אבל לא את המישקל הסגולי של ההצגה ברפרטואר. העונה ב'הבימה', היתה, גם מזווית ראייתו של מי שמאמין במזל, לא משהו. הנסיבות הפכו על פיהן את הכוונות הטובות ביותר.

נקודת־מבט ערכית תשלול, מראש, את העלאת „מירהלה אפרת". שיחה משולבת עם המנכ"ל שמואליק עומר ועם ניצן, תרכך, אולי את השיפוט. עומר ישלוף את נתוני־הבסיס: על תקציב שנתי של 7.5 מיליון ש"ח, התמיכה הציבורית היא בגובה 1.8 מיליון בלבד. אין תמיכה עירונית שוטפת וקבועה. זה אומר, שהתיאטרון חייב לדאוג להכנסה עצמית בגובה 78 אחוז מתקציבו, אם ברצונו לאזן.

„זו הליכה מתמדת על סף תהום", אומר עומר. „אם אני לא דואג לכסף, אני יכול לסגור את העסק וכולנו נלך הביתה". מה שהכי מוזר זה שהתפוסה באולם הגדול היא 92 אחוז, ובקטן – 95. אי־אפשר לבקש יותר. 'הבימה' הגבילה את הפצת המנויים ל־25 אלף בלבד. לא כדאי להם למכור כל־כך הרבה כרטיסים במחירים מוזלים, אם הם יכולים לקבל גם מחירים מלאים.

מה דפק את 'הבימה' בעונה האחרונה?

„קודם כל", אומר ניצן, „הכישלון של 'בבתא'. לא מעניין עכשיו מדוע. 'בבתא', עם גורל שונה, יכול היה להיות אירוע חשוב. נכס לתיאטרון. זו היתה הצגה רב־משתתפים ועתירת־הוצאות. וזה רציני בקופה. יחד עם זאת, אני לא מצטער. אני חושב עד היום, שהעלינו מחזה חשוב, שמרים קיני, המחזאית, יוצרת חשובה. והיה גם הכישלון של 'ביכוף', מחזה מקורי שעיסוקו בשואה. קורה. והיה גם 'המקקים', מחזה ההולך־ונכתב של נסים אלוני. אחרי חצי שנה, המערכה השנייה עדיין איננה. כמה מבחירי השחקנים שלנו (בין היתר: כנאי, פולק, רונאי, גבאי), היו מנוטרלים חצי שנה של חזרות".

למנהלי 'הבימה' מגיעה, לדעתי, טפיחה על השכם בזכות הליכתם להרפתקה זו. אפילו בדיעבד, כשהפקת המחזה מוטלת בספק כה גדול. מחזה של אלוני הוא סיכוי, ששווה, לדעתי, כל סיכון. כל מה שאלוני עשה בחייו היה בחזקת הרפתקה יקרה. לא היה מחזה שלו שעלה על הבימה בתהליך הפקה שיגרתי. תמיד משכי־חזרות חסרי־תקדים, משברים, סחבת ודחיות. תמיד טרוניות נגד העלויות. אבל, אני עדיין טוען שהכל כדאי. בלעדי „הנסיכה האמריקנית", „הצוענים של יפו", „דודה ליזה" היינו, לאין־שיעור, עניים יותר ברוח.

ועוד הישג: „השקיעה" של איסאק באבל וידעה אותנו ליורי לובימוב, אחד הבימאים המעניינים של זמננו. הצלחה בינונית, למרות הסקרנות שמעוררת עבודת לובימוב. סקרנות זו עשוייה לבוא על סיפוקה, כשנראה, בעונה הבאה, את „החטא ועונשו" שלו, הצגה שהיקנתה לו תהילה בכל מקום.

שתי ההצגות הטובות ביותר ב'הבימה' בעונה האחרונה היו „הדוד ואניה", הצגתו של חנן שניר עם נסים עזיקרי בתפקיד הראשי, ו„החווה" של קרויץ, בבימוי נולה צ'לטון. האחרונה היתה דחוקה, ממוקמת ב'הבימרתף', כפקק בשולי לוח־ההצגות. כשראו שיש ביקוש, הזיזו אותה לאולם הקטן. היא רצה עד היום.

עמרי ניצן, בסוף העונה, הידק חגורה. בעצה אחת עם המנכ"ל, ויתר על שתי הפקות מתוכננות. עניין של מצוקה כספית לוחצת. „תאר לך", הוא אומר, „שלא היה לי הכיסוי של 'מירהלה אפרת' ושל 'ברוך לברודווי', כנגד כישלון 'בבתא' והרפתקת אלוני. היינו יכולים לסגור את החנות". כאילו שמישהו היה נותן ל'הבימה' ליפול.

מה שמצעו עוד יותר: 'הבימה' מתגאה ברשימת השחקנים, צעיריו ומבוגרים, שעמדו בעונה האחרונה לרשות התיאטרון. התוצאה: אגודים לחסרי־שיניים. חלקם הגדול לא עשה הרבה. אחרים תיפקדו הרבה מתחת ליכולתם.

כשהיה מנהל אמנותי של תיאטרון חיפה, היה ניצן שותף ליוזמות רבות בתחום התיאטרון המכונה רלוואנטי. היום הוא משמיע קולות נגד האינסטנט־תיאטר. „יש רעב", הוא אומר, „לצד הספרותי של התיאטרון".

מכאן רק צעד קטן ל„מעגל הגיר הקווקזי", ברכט. ניצן, כבימאי, בחזרות. יוסי בנאי הוא אצדק. יונה אליאן – גרושה. שחקנים רבים. אורלי זילברשץ, דב רייזר, יוסי יבלונקה, יעל פרל, עזרא דגן, אברהם רונאי. בין היתר. 'הבימה' נוסעת, ותתחיל לרוץ עם זה אחרי שתחזור.

הסוכריה המתוקה ביותר שניצן ייתן לעצמו בעונה הבאה היא שיפוץ יסודי של הבימרתף. מה שהיה עד עכשיו מיצבעה מאולתרת להצגות, יהיה אולם לכל דבר. כיסאות מרופדים, נוחים וניידים יאפשרו ואריאציות רבות באירגון החלל. גם תיאטרון פרונטאלי, גם זירה, גם חצי־זירה, גם בימה בין שתי טריבונות. 230 מקומות במאקסימום. עלות של רבע מיליון דולאר. מתנה של צ'יץ' לשנת ה־70.

ועכשיו, אל הקלאסיקה.

'הבימה' תעלה, כבר בראשית העונה, באולם הקטן, את „יון גבריאל בורקמן" של איבסן. ג'ק מסינג'ר, עולה חדש מקנדה, בימאי עם דמיון וגישה מקורית, כפי שלמד מי שראה את „מזמור לדוד" בפסטיבל עכו האחרון ואת „המסע האחרון של אמא טאבורי" בקאמרי. עם מישה אשרוב ומרים זוהר בתפקידים הראשיים. ובהמשך, אם איבסן אז גם סטרינדברג: „האב". באולם הקטן.

ובגדול: „החטא ועונשו". רסקולניקוב – דורון תבורי. פורפירי (החוקר) – שלמה בר־שביט. גם – „קומדיה של טעויות" (או „כטוב בעיניכם") של שקספיר, „הגולם" של ליוויק, „אנשים קשים" של יוסי בר־יוסף ו„סאלח שבתי". קישון כתב עיבוד חדש, על יסוד משולב של התסריט והמערכונים שהוצגו בשנות ה־50 בלהקת הנח"ל וב'בצל ירוק'.

באולם הקטן: „טימון איש אתונה", מחזה ידוע־פחות של שקספיר; „איבאנוב" (או „גן הדובדבנים") של צ'כוב.

ב'הבימרתף' המחודש, רק מחזות מקוריים. הרשימה: „הריון" של גורן, „השדרה" של עירא דביר,

„גן ריקי" של דוד גרוסמן, „אחד משלנו" של אורי ברבש, „פנים מול פנים" של אלכסנדר גלמן ועיבוד ל„עלילות עקביא" של יהודה בורלא.

הקאמרי מדבר גם על הרבה כמות. לא פחות מ־700 אירועים. הכי הרבה ב־20 השנים האחרונות. תקציב (מאוזן) של 6.5 מיליון שקלים. עודד פלדמן מדבר, לקראת העונה הבאה, על 6.8 מיליון שקלים.

[illegible] יורי לובימוב עם מנכ"ל 'הבימה' שמואל עומר ועם המנהל האמנותי עמרי ניצן. אולי „החטא ועונשו" יעשה מה שלא עשתה „השקיעה"

תבורי יהיה רסקולניקוב

„החטא ועונשו", [illegible]ביים לובימוב ב'הבימה', ובחיפה צפוייה סערה כשיועלה „הכת הלבנה" מפרי־עטו, על חיי הדרוזים, בבימוי אבו־סאלח מ'אל חכוואתי' ● הקאמרי יעלה 1־2 חנוך לוין ומכרם חורי יעשה בו את „זיתים" של 'דניאלה היקרה' ● יוסי בנאי יהיה אצדק ב„מעגל הגיר הקווקזי" ● זהרירה – אמא קוראז' ● איבסן, סטרינדברג, שקספיר, לורקה ● גורן, באר, מונדי, ברבש, גרוסמן ● סאלח שבתי חוזר □ זאת תהיה עונת התיאטרון הבאה

גם לקאמרי תוכניות יפות. אולי אפילו דראמה שקספירית גדולה. רוצים להביא את סטיב פימלוט, בימאי „עלובי החיים". מתחילים את העונה עם „נוצות", על־פי חיים באר. עיבוד ובימוי: הספרי. [illegible] צרפתי ואילן דר בתפקידים הראשיים. זה על בימה 2. על הבימה הגדולה, מדברים על „[illegible]", חנוך לוין, עם יוסי פולק בתפקיד הראשי. [illegible] העבודה יותר עבודת־ילדים ב„הילד חולם", ייתכן עוד חנוך לוין העונה. ההפקה המרכזית, כך נראה: „אמא קוראז'". קוראז' – זהרירה חריפאי. ענת וקסמן – האילמת.

בקאמרי יש בזמן האחרון ריכוז רציני של שחקניות חזקות. מה שמביא אותם לרעיון להעלות את „בית ברנרדה אלבה" של לורקה. איזה הרכב יכול להיות יותר טוב מאורנה פורת, [illegible], רבקה נוימן, ענת וקסמן [illegible] בבימויה של רינה ירושלמי.

יותר מידי: „בריחה", מישפחה יהודית [illegible] עד הגירתה לזימבאבווה. ושני מחזות מקוריים: „[illegible]" של מתי גולן ו„זהות גבוהה" של רומן [illegible].

על הבימה הקטנה, נראה את מכרם חורי, איש תיאטרון חיפה, שיתארח במחזה יחיד, „הזיתים" של דניאלה שמי, על חיי פועל ערבי, ואת „החקירה" של [illegible], בבימוי נולה צ'לטון.

לבימה 3 שני פרוייקטים: „באמצע היום" של עירא דביר. מחזה ל־2 שחקנים, עם יוסי ידין ועידית [illegible], וערב תיאטרון־תנועה של אושרה אלקיים־[illegible].

הקאמרי, ראש אימפריאליסטי, יפיק גם 7 הצגות לילות־יפו ויפעיל את האולם בשכונת התקווה.

▲

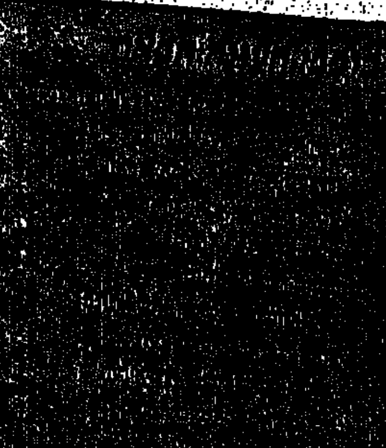
לתיאטרון חיפה לא היתה עונה מבריקה משהו, [illegible] בחיפה, כמו בקאמרי וב'הבימה' [illegible], בלשון השנה הצגות קומפאקטיות: „הפסימיסט", הצגת־יחיד של מוחמד בכרי, על־פי הרומן של אמיל חביבי (עברית וערבית); „פנוייה להצעות" של רות סגל; „הקיץ של אביה" של גילה אלמגור, „הילד מאחורי העיניים" עם אסי אשר, בעיבוד נאוה סמל. שתי האחרונות בביום איציק ויינגרטן.

במרכז „מולייר" מאת בולגקוב; „הבולשת [illegible]" ו„עלילות מאכס ומוריץ"; „אידורה" של אקרמן, „שירובין" של גוגול, „מדמואזל ז'ולי" של סטרינדברג ואנתולוגיית שירה ישראלית.

„פלשתינאית" נסעה לאירופה, תוך חילוקי־דיעות בקהילות יהודיות. תקציב לעונה החולפת: 4 מיליון שקל, מזה 2 מיליון הכנסה עצמית, לדברי נועם סמל, ללא גרעון.

נועם סמל (מנכ"ל), יחד עם שני המנהלים האמנותיים, גדליה בסר ויהושע סובול, והדרמטורגית של התיאטרון, הד"ר מרים יחיל, יעלו בעונה הבאה רפרטואר שיזכיר את העונות שהיו. במרכזו תיאטרון מקורי, עם הדגשים פוליטיים.

„הלילות העליזים של פרנקפורט", של יוסף מונדי ובבימויו, תפתח את העונה על הבימה המרכזית. גרמניה של היום, עם מישקע השואה: נקמה בנאצים באמצעות מועדון־סקס, סמים, ריקו[illegible]

היורד הישראלי וסיפורו של מתגר תורכי. הצופה ייקרא לחשיבה. אלכס מונטה, שאול מורחי, שמואל וולף, ויקי מורן.

ועוד על הבימה הגדולה:

● במרכז העונה, „סנהדרום ירושלים". סובול חוזר למרד היהודים, שהסתיים בחורבן בית שני. כדרכו, היסטוריה ואקטואליה. רוב שחקני התיאטרון בפנים. כסר מביים. ספקטאקל.

● ספקטאקל נוסף: „שלוש בנות", של יהודה סומו, המחזאי העברי הראשון. דילברטו טופאנו („בונאבנטורה"), יעלה, עם רוב חברי הלהקה, חזיון בסיגנון הקומדיה דל'ארטה.

● „ללכת שבי" של עמליה ואהרון ברנע, בעיבוד מרים יחיל, או „חיי נישואין", של דוד פוגל, בעיבוד חיים מרין.

על בימה 2: „עיר ונפשות" של ברייאן פריאל, מחזאי אירי עולה. טראגדיה על רקע מילחמת האזרחים בצפון אירלנד. איציק ויינגרטן, רדור קרן ורות סגל, בבימוי נולה צ'לטון.

צפו לסערה התרבותית סביב תיאטרון חיפה, כשיועלה מחזהו של דורון תבורי „הכת הלבנה", בנושא הדרוזים, בבימוי פראנסואה אבו־סאלח. אבו־סאלח, מנהיג קבוצת אל־חכוואתי ממיזרח ירושלים, מביים לראשונה בתיאטרון ישראלי.

שתי הפקות על הבימה המיוחדת „בר מג'", פרק מתוך רומאן גנוז של אברהם ב. יהושע, בביצוע־יחיד של אורי שחר, בימוי אילן תורן; „גשם" של גלעד עברון („לחם", בטלוויזיה), בבימויו של רמי הויה.

אטשוזו רביו סאטירי של קובי ניב. תלוי אם ראש העירייה, גוראל, ייתן את הכסף, כמו שהבטיח.

פעילות התיאטרון הפרטי תוסיף להיות הי[illegible] סטוראית, למרות כל המאמצים. הם לא יצליחו, כנראה, להחזיר את תפארת התקופה של גודיק. אפילו „גבירתי הנאווה", עם רישה ועודד תאומי, לא התקרבה. כמה לא „אירמה לה־דוס". יש לברך על יוזמות מהסוג של „המגן הצהוב".

וכמובן, אירועי שנת ה־40. גם התיאטרון בפנים. גם פסטיבל ישראל. אבל, זה כבר אנשום אחר.

ויראו

יהודה סתיו

השאלה

■ הסיפור שלא נגמר. סרט מקסים. ילד קורא ספר, מזדהה עם גיבורו ומצטרף למאמצי־ההצלה של ממלכת „פנטזיה" ההולכת ומתפוררת. חידלון וריקנות מאיימים להרוס אותה.

הבימאי הגרמני וולפגאנג פיטרסן עשה עיבוד עשיר, הומוריסטי, השובה את לב הילדים. הדימיון הוגג, הילדים ירצו לצפות בקלטת שוב ושוב. המלצה חמה (אימפריה של קולנוע).

■ עיסקה ללא רחמים. סרט־פעולה. גנגסטרים, הרבה אלימות. סיטון־השרירים ארנולד שוואריצנגר מגלם שוטר המסתנן [illegible]

המאפיה של שיקאגו, חושף רשת־פשע הפרושה לאורכה ולרוחבה של העיר ועוקר אותה מכל הכיוונים.

הסיפור והדימויות שיגרתיים. בבימוי של ג'ון אירווינג אין שום דבר חדש. יש הרבה פירוטכניקה: פיצוצים, יריות, להבות־ענק. בקולנוע, לפני חצי שנה, זה נראה גדול. עכשיו, בווידאו, משחקי־ילדים. (פורום־שלם).

■ קמיעה בחולה. תעלומה בלשית, חיים פיתולוגיים, אנתרופולוגיה בגרוש. צעיר מבית טוב הולך בשורה ונפגע אוזן. הוא הולך לחפש למי שייכת האוזן ונתקע ונגררת־קטרים נימפומנית, המכניסה אותו בסוד תענוגות הסאדו־מאזוכיזם. אם אם הוא כמנתק מבתולתו התמה, העולמת על מלאכים מעוזים בעולם שכולו אורה ושימחה, תמסור אל עולם מיסתורי ואפל, שאש גיהנום מכלה כל מי שנוהר אליו.

סרט ולני, הפרני, מתמקע מרוב סמלים. מי שאוהב את הסוג הזה, ייהנה גם מקיכמנית של איקבלת רוסליני – יפה, סקסית, פרברטית. גם דניס הופר ב[illegible] מעם [illegible] [illegible] על תסקיה ומניאק, שאינו חדל לשחרר ראיים.

[illegible]

נישא ברוח

(המשך מעמ' 13)

המשכיל הלא־יהודי אימץ אותו. לפתע, היה IN להיות יהודי.

אחד המונולוגים המרגשים ביותר של שלי ברמן מספר כיצד החליט בנעוריו לעזוב את חנות־הממתקים של אביו בשיקאגו ולנסוע לניו־יורק, כדי לנסות מזלו כשחקן. הוא מחקה את אביו, בעל המיבטא הזר, הנידהם לשמוע שבנו החליט להיות „אקטיור". בסוף השיחה מקבל האב את הדין, אבל מבקש מבנו בקשה חשובה אחת: „לעולם אל תשנה את שמך".

דני קרוון ואני – להתחמק מההצגה שלנו ולראות את ההצגה ה„מתחרה".

כשחזרנו לאולם „אריסון" פגשנו את השחקנים נרעשים. „נחשו מי היה בהצגה וביקר אצלנו מאחורי הקלעים? בוב דילן".

כך הפסדתי הזדמנות לראות את דילן־בשר־ודם שלא מקצה־הגרר.

כשקראנו אחר־כך שהוא „נולד מחדש" ברוח הנצרות, וראינו את עטיפת תקליטו, שאלנו את עצמנו כיצד מיהר כל־כך לשכוח את הסיפור מ„איש חסיד היה" על שני הקוזאקים, המכריחים את היהודי

שלדון־שלי ברמן לא שינה את שמו. גם לא מורטון־מורט סול, או אלן שרמן, או לני ברוס. גם לא סיימון וגרפונקל, שבאו אחריהם. לא כן דילן.

▲

הביוגראפיות הרשמיות המוקדמות שלו אינן מגלות אפילו ברמז, שאין זה שמו האמיתי. הרגש הושם על יצר ההיפתקות והנדודים, על הבריחות מהבית. פה ושם מופיע אפילו רמז על „דם אינדיאני". האם רק מפני שבעורקי ג'ואן באאז ורם כזה?

רק הרבה יותר מאוחר נתפרסמו פרטים על מוצאו היהודי. שמו האמיתי: רוברט אלן צימרמן, בן לאברהם צימרמן, סוחר־רהיטים עשיר במינסוטה.

בראיון עם דילן בן ה־43, התעקש המראיין, קורט לודר, לשאול אותו על הנקודה היהודית: „האם היית בילדותך מודע לאנטישמיות?"

דילן: „לא. לשום דבר לא היתה חשיבות בעיני, חוץ מלימוד שיר נוסף, הרמוניה חדשה. שנים רבות אחר־כך התחלתי לשמוע דברים כמו 'בוב דילן הוא יהודי'. ואז הייתי אומר: 'ישו, מעולם לא ידעתי זאת'. אבל, הם המשיכו לומר זאת. לכן, אחרי זמן־מה, אמרתי לעצמי בעצם, למה שלא תברוק את עניין היהדות שלך?"

האמנם לא הטרידה אותו בנעוריו שאלת יהדותו מדוע העדיף לנטוש שמו המקורי ולכנות עצמו בשם „גויי" כל־כך, הנקשר, כמובן, למשורר הוולשי דילן תומאס?

הקומיקאים והזמרים היהודים, שהתפרסמו בתחילת שנות ה־60, היו בוגרים מדילן ולא פנו לקהל הרחב, כמוהו. נראה, שצימרמן הצעיר פנה אל קהלים צעירים וחיפש שם פחות „צימרמני". הרבה יותר מזה לא ידוע.

▲

לפני כ־16 שנה, ב־197, תרגמנו והצגנו מפרי־עטי „איש חסיד היה", לאנגלית, ויצאנו עם צוות ישראלי לניו־יורק, להציגו שם. בין השחקנים היו שניים ממעריצי דילן. דני ליטאני, שאהב לא רק לשיר שירי דילן אלא אף להתלבש כמוהו ולנגן כמוהו בגיטארה ובמפוחית, ורני מסינג, שהקליט רבים משירי דילן בנוסח עברי.

עוד לפני שהגענו לניו־יורק טרח ליטאני להודיע לכולנו, שהוא מכיר את דילן אישית ומתעתד להזמינו לבכורה. בתום הבכורה הראשונה סנטנו בו: „נו, איפה החבר שלך?"

למחרת, נערכה באולם הצגה נוספת. ברחוב הסמוך הוצג אז „ישו כוכב עליון". חיינו סקרנים לראותו והחלטנו – הכימאי יוסי יזרעאלי, התפאורן

לנשק את הצלב. מאוחר יותר פורסם כי הוא נמצא בקשרים עם הרבי מלובאביץ'. מחצר הרבי אין נוטים לשוחח עם עיתונאים סקרנים בסוגיה זו, אך מאשרים כי אכן נכון הדבר. בראיון עם לודר ב־'84 הצהיר, שאין להדביק עליו תווית כלשהי: הוא מאמין בתנ"ך כפשוטו, כשם שהוא מאמין בברית־החדשה.

באותו ראיון חוקר אותו לודר שוב־ושוב על „הנקודה הציונית" בשירו „השכן משתולל", בו מואשם גיבור־השיר על־ידי אויביו, שהשתלט על אדמתם. אין לו בעלי־ברית רבים ואיש אינו שולח אנשים שיילחמו לצדו. לודר ניסה לסחוט מפיו הודאה, שזה שיר פרו־ישראלי ופרו־ציוני. תשובת דילן: „אתה, פשוט, מנסה ליישם את מילות־השיר למשהו ספציפי, אקטואלי. לא לזה התכוונתי".

כל תקליטי דילן

Bob Dylan

The Freewheelin' Bob Dylan

The Times They Are A-Changin'

חופים

מדריך חופי־רחצה

■ **כינרת, חוף שיזף, רותם וקנה.** רחב, חולי, חלוקי־נחל קטנים. נקי ומסודר.

גישה: רק לרכב פרטי. חנייה: כל שעות היום, התשלום כלול בדמי־הכניסה, אין אלטרנטיבה.

כניסה: 24 שעות ביממה. רכב פרטי – 10 ש"ח; מיניבוס, משאית – 20; אוטובוס – 50; אופנוע – 3; הולכי־רגל – חינם. עומס: 15.00־09.00.

מיקלחות פתוחות על החוף, בתי־שימוש במיבנה, אין מלתחות ואין שמירת־חפצים. אין מציל, המתרחץ – על אחריותו. עזרה: תיק עזרה־ראשונה בקיבוץ עין־גב, מרחק כמה קילומטרים. אין נקודת־מישטרה, אין טלפון ציבורי.

אין מתקנים. אין צל. מיזנון. קרטיב – 0.35 ש"ח. דיג: רק עם חכות, יש מזח. עירום: משחוף לא עמוס. לינה בחוף: כלולה בדמי־הכניסה, חופשית, ללא רכב.

■ **כינרת, כפר־הנופש עין־גב.** רחב, חולי, דשא עד המים. נקי.

תחבורה: ציבורית, פרטית. חנייה: כל שעות היום, התשלום כלול בדמי־הכניסה, יש אלטרנטיבה.

כניסה: כל שעות היום, בלילה – בהזמנה מראש. מבוגר – 6 ש"ח; ילד – 4.5; חברי עין־גב – חינם. גם בשבת. אין עומס.

מיקלחות ומלתחות במיבנה, אין שמירת־חפצים. שירותי־הצלה: 16.00־09.00. עזרה: תחנת עזרה־ראשונה בכניסה לכפר־הנופש, ארון ציוד עזרה־ראשונה. אין נקודת־מישטרה. 2 טלפונים ציבוריים.

צל: סככות ועצים. קיוסק, קפיטריה, מינימרקט. קרטיב – 0.35 ש"ח. מיתקני־שעשועים לילדים. כיסאות־נוח – חינם. השכרת־ציוד (במעגן): סירת־פדאלים – 15 ש"ח לשעה; קיאק – 8 ש"ח לשעה. דיג: אפשרי, אין מזח.

מלויים: אירוביקה מישפחתית, וידאו, ריקודים ובינגו. אין עירום.

לינה בחוף: בית־נופש (4 נפשות) – 164 ש"ח ללילה; חדרי־נופש לזוג – 99 ללילה; מישטחי־אוהלים (4 נפשות) – 44 ללילה.

■ **כינרת, מיסעדת עין־גב.** קטן, דשא, חול ואבנים. לא כל־כך נקי.

תחבורה: ציבורית, פרטית. חנייה: חינם, יש אלטרנטיבה.

16.00־09.00. ימי חול: מבוגר – 4 ש"ח; חייל, ילד – 3; קבוצות מאורגנות – 2.5 לאיש. שבת: מבוגר – 7.3 ש"ח; חייל, ילד – 4; קבוצות מאורגנות – 3.5 לאיש. חברי עין־גב – חינם. עומס: 15.00־10.00.

מיקלחות פתוחות, מחוץ לשטח המגודר: מלתחות ובתי־שימוש. שירותי־הצלה: 16.00־09.00. עזרה: תיק עזרה־ראשונה אצל המציל. טלפון ציבורי: בסמוך, ליד מיסעדת עין־גב.

צל: עצים. קיוסק ומיסעדה סמוך לחוף. קרטיב – 0.35 ש"ח. אסור לדוג, אין מזח. אין מיתקני־שעשועים, אין בילויים, אין עירום ואין לינה בחוף.

■ **כינרת, סוסיתא.** רחב, חלוקי־נחל ליד המים. ניקיון סביר.

גישה: דרך־עפר סלולה ומשובשת. תחבורה: פרטית, ציבורית – אוטובוס עוצר בעין־גב, מרחק 500 מ'. חנייה: כל שעות היום, אין אלטרנטיבה, התשלום כלול בדמי־הכניסה.

24 שעות ביממה. רכב פרטי – 10 ש"ח; אופנוע – 5; מיניבוס – 25; אוטובוס – 50; תלמידים, אנשי כוחות־הביטחון – 25; חברי עין־גב – חינם. גם בשבת. עומס: 14.00־11.00.

שירותים: בתי־שימוש במיבנה, אין מיקלחות, אין מלתחות. אין מציל, אבל מותר להתרחץ – חוף מאושר. עזרה: ציוד עזרה־ראשונה בקיבוץ עין־גב, 500 מ' מהחוף. אין טלפון ציבורי.

אין צל. קרטיב (במכונית) – 0.50 ש"ח. דיג: רק בחכות, אין מזח. מעגן־סירות. אין מיתקני־שעשועים, אין בילויים, אין עירום. לינה בחוף: כלולה בדמי־הכניסה, עם רכב, ל־24 שעות.

■ **כינרת, גופרה.** רחב, חול וחלוקי־נחל, מסודר.

גישה: רק ברכב פרטי, דרך־כורכר סלולה שלוכה מהכביש הראשי לחוף. חנייה: בכביש הראשי או לאורך קו־המים, סלולה בדמי־הכניסה.

24 שעות ביממה. רכב פרטי – 10 ש"ח; מיניבוס – 20; אוטובוס – 50; אופנוע – 2. חיילים, תלמידים וקבוצות מאורגנות – 30 ש"ח לאוטובוס; תושבי תל־קציר – חינם. גם בשבת. עומס: 16.00־11.00.

אין מציל, המתרחץ – על אחריותו. בתי־שימוש במיבנה, מיקלחות פתוחות, אין מלתחות, אין שמירת־חפצים. עזרה: נקודת־מישטרה איזורית בחוף גולן הסמוך. תיק עזרה־ראשונה בקיוסק. אין טלפון ציבורי.

צל: עצים וסככות. מיזנון, מינימרקט. קרטיב – 0.35 ש"ח. מיתקן־שעשועים גדול לילדים. השכרת־ציוד: סירת־פדאלים – 20 ש"ח לשעה; קיאק – 10 ש"ח לשעה.

דיג: אפשרי, אין מזח. אין בילויים, יש מוסיקת־רקע. עירום: בקצה החוף. לינה בחוף: כלולה בדמי־הכניסה.

■ **כינרת, חלוקים.** רחב, חולי, חלוקי־נחל במים, אבנים. מסודר.

הכניסה חופשית, 24 שעות ביממה. גישה: רק ברכב פרטי, בדרך־עפר משובשת. חנייה: ליד המים, כל שעות היום, יש אלטרנטיבה. עומס: 14.00־10.00.

בתי־שימוש, אין מיקלחות, אין מלתחות. אין מציל, אבל מותר להתרחץ – חוף מאושר. עזרה: תיק עזרה־ראשונה בקיוסק. אין טלפון ציבורי.

צל: עצים. מיזנון. קרטיב – 0.50 ש"ח. השכרת־ציוד: סירת־פדאלים – 20 ש"ח לשעה; קיאק – 12 ש"ח לשעה; סקי־מים, עם סירת־מירוץ – 20 ש"ח ל־10 דקות.

דיג: אפשרי, אין מזח. אין מיתקני־שעשועים, אין בילויים. עירום: לפעמים יש מתנדבות.

■ **כינרת, צאלון (דוגית).** רחב, חול וחלוקי־נחל. מסודר.

גישה: רכב פרטי או תחבורה ציבורית המגיעה לחוף גולן הסמוך. שביל־עפר סלול וצר מהכביש הראשי. חנייה: כל שעות היום, כלולה בדמי־הכניסה.

24 שעות ביממה. רכב פרטי – 8 ש"ח; רכב מיסחרי – 10; מיניבוס – 20; אוטובוס – 30; אוטובוס עם חיילים – 40; כוחות־הביטחון – 2 ש"ח הנחה לאיש; תושבי מועצה איזורית רמת־הגולן – חינם. גם בשבת. עומס: 14.00־11.00.

אין מציל, המתרחץ – על אחריותו. בתי־שימוש, מיקלחות, אין מלתחות. עזרה: ציוד עזרה־ראשונה בנקודת מישמר־הגבול. אין טלפון ציבורי.

צל: עצים וסככות. מיזנון. קרטיב – 0.35 ש"ח. דיג: בחכות, אין מזח. אין מיתקני־שעשועים, אין בילויים. עירום: פה ושם. לינה בחוף: ל־24 שעות, כלולה בדמי־הכניסה.

■ **כינרת, חוף גולן („לונה־גל").** רחב, חול בכניסה, דשא. המים (בחוף ובבריכה) נקיים.

בתחבורה: פרטית, ציבורית. חנייה: חינם, כל שעות היום, מיגרש גדול ומסודר, יש אלטרנטיבה.

כניסה לפארק־המים: 24.00־09.00, שבת – עד 20.00. מבוגר, ילד – 22 ש"ח; חייל – 19; קבוצות מאורגנות – 18.5 לאיש. גם בשבת. עומס: 14.00־11.00.

בתי־שימוש ומלתחות במיבנה, מיקלחות בפנים ובחוץ. שירותי־הצלה: 17.00־09.00, בחוף ובבריכה. עזרה: מירפאה עם ציוד עזרה־ראשונה, נקודת־מישטרה. 6 טלפונים ציבוריים.

מיזנון, מיסעדה, מיסעדת־דגים. קרטיב – אין. השכרת־ציוד: סירת־פדאלים – 15 ש"ח לשעה; קיאק – 10 ש"ח לשעה. שעשועים: בריכות שחייה, מיגלשות־מים, שיט־אבובים, סירות מתנגשות ועוד. בילויים: צוות־בידור גדול, מחול אירובי (גם במים), ליצני־חצר, מופעי־לילה, ריקודי דיסקו ועמים ועוד; מוסיקת־רקע כל הזמן.

כיסאות־נוח: חינם. דיג: אפשרי, אין מזח. עירום: יש „חצה־לילית" בשעות הערב ב„לונה־גל", בהשגחת מציל בלבד. לינה בחוף: כלולה בדמי־הכניסה.

(חופים נוספים בשבוע הבא)

■ דוד בן־שמול

בידור קיץ לכל המשפחה ברשת גולן גלובוס

פי 3 אקשן !!! פי 3 מתח !!!

הנינג'ה 3

עם: מייקל דודיקוף · סטיב ג'יימס · במאי: סם פירסטנברג · הפקה: מנחם גולן ויורם גלובוס

בכורה ארצית

„חוד" תל־אביב	ליל שישי: 10, 12 / מוצ"ש: 7.30, 9.30 / חול: 5, 7.30, 9.30	„עצמון" חיפה גם ליל שישי 10	„עדן" ירושלים	„אורדע" רמת־גן גם ליל שישי 10	„עצמאות" בת־ים גם ליל שישי 10	„רון" ראשון לציון

הפצה: גולן גלובוס־קנון ישראל

הגדול בסרטי הפעולים לשנת 1987

סופרמן 4

כריסטופר ריב · ג'ין הקמן

„מקסים" ת"א • מוצ"ש 7.30 • חול: 5, 7.30
שימו לב! מוצ"ש וחול ב־9.30 „תעד"
„עצמון" חיפה • 4.30 אחה"צ
„כפיר" ירושלים • 11, 4.30
„אסתר" נתניה • 11 בבוקר, 5.30, 7.30, 9.30
„היכל" פתח־תקוה • 10.30 בבוקר • 12.30 בצהריים
„אסתר" אשדוד • 5.30, 7.30 בערב

„מאור" אשקלון	„יד־שיטרית" טבריה
„היכל התרבות" עפולה	„אילת" דימונה

מוצאי שבת בבתי הקולנוע

■ **תל־אביב יפו**

אורלי: „ילדים חורגים לאלוהים" 9.30 ,7
אסתר: „קינג קונג 2" 9.45 ,7.30
בית לסין: „ראשים מדברים – הפסיקו להיות הגיונים" 11.15
בן־יהודה: „זכרונות אהבה מאפריקה" 9.40 ,6.55
גורדון המחודש: „קנגרו" 9.45 ,7.45
גת: „בלון לחופש הגדול" 9.45 ,7.30
דיזנגוף 1: „שם הוורד" 9.50 ,7.15
דיזנגוף 2: „גבר מאוהב" 9.50 ,7.30
דיזנגוף 3: „שירותים אישיים" 9.50 ,7.30
דקל: „קרוקודיל דנדי" 9.35 ,7.30
דרייב־אין: „אלדין" 7.45; „סוד ההצלחה שלי" 9.45; סקס 12
הקולנוע – בית ציוני אמריקה: „שבלול" 9.45 ,7.45; „רכבת תחתית" 11.45
הוד: „נינג'ה אמריקאי מספר 3" 9.50 ,7.30
הסינמטק הישראלי: „טעם החיים עפ"י מונטי פייטון" 8.00; „משפחת המלוכלכים" 9.30
חן 1: „הנוכל, האוהבת והמאהבת" 9.55 ,7.55
חן 2: „ליבו של אנג'ל" 9.50 ,7.45
חן 3: „אני והחברה" 9.50 ,7.50
חן 4: „בי"ס למשמר אורחי" 7.45; „חנות קטנה ומטריפה" 9.45
חן 5: „נשק קטלני" 9.55 ,7.45
לב 1: „טוויסט רוקדים במוסקבה" 10 ,7.50
לב 2: „נרדפי החוק" 10 ,8
לב 3: „ימי הרדיו" 10 ,8
לב 4: „בקצב השעון" 10 ,8
לב יפו העתיקה – התחנה הישראלית: „סלח לי אתה נושך את צוארי" 9.50
ליטור: „סוטרומן" 9.30 ,7.30; „דונה פלור נשואה לשניים" 12
מוזיאון ת"א: „מותו של סוכן" 9.30 ,7
קולנוע קיץ בגן המוזיאון: „בית האמיצים" 9.00
מקסים: „סופרמן" 7.30; „שלום לך אהובתי" 9.30
סינמה 1: „אלדין ומנורת הקסמים" 9.40 ,7.30
סינמה 2: „אהבה בחלון ראווה" 9.40 ,7.30
סירן (אלנבי המחודש): „גבר בהזמנה" 9.40 ,7.30; „בית החיות" בחצות
פאר: „לא שם זין" 10 ,8
פריז: „מונטי פייטון – בריאן כוכב עליון" 5; „לבירינט" 9.30 ,7.15; „מרד הנעורים" 11.30; „מונטי פייטון – והגביע הקדוש" 01.45 (בלילה)
צליל (יפו): „סמאמנדר" (הודי) 9 ,6.30
צפון המחודש: „שם הורד" 9.45 ,7
שחף: „סוד ההצלחה" 9.45 ,7.15
תכלת: „החנות מעבר לפינה" 9.30 ,7.45
תל־אביב: „007 באזור המסוכן" 9.45 ,7.15
תמוז: (רמת אביב) „חולית" 4.45; „בטי בלו" 9.40 ,7.15; „מופע הקולנוע של רוקי" 12.00

■ **חיפה**

9.15 ,7
אורה: „פוטו רומן"
אורלי: „לבירינט"
אמפי: „007 באיזור המסוכן"
חן: „קינג קונג 2"
סינימטק: „הכבוד של פריצי" 7.00; „ציד הצבאים" 9.30
עצמון 1: „הנינג'ה האמריקאי מס' 3" 9.30 ,7.15
עצמון 2: „שירותים אישיים" 9.30 ,7.15
עצמון 3: „ילדים חורגים לאלוהים" 9.30 ,7
פאר: „ליבו של אנג'ל"
קרן אור: (המחודש) „לא שם זין" 9.15 ,7.15; „טעם החיים לפי מונטי פייטון" 11.30
רב גת 1: „הנוכל האוהבת והמאהבת"
רב גת 2: „בלון לחופש הגדול"
רון: „סוד ההצלחה"
שביט: „לא שם זין" 9 ,7

■ **ירושלים**

9.30
אדיסון: „007 באזור מסוכן"
אורגיל: „לבו של אנג'ל" 9.15
אור 1: „פוטו רומן" 9.15
אור 2: „הפטריוט" 9.15
אור 3: „החתיך אמריקאי" 9.15; „פינק פלויד החומה" 11.15
אור 4: „אהבה בחלון ראווה" 9.15; „בתר בי" 11.15
אור 5: „בקצב השעון" 9.15; „פלטון" 11.15
אורנע: „קינג קונג 2"
בית אגרון: „מונטי פייטון צהוב הזקן" 8.15; „החברים של אלכס" 10; „האחים בלוז" 12.
הבירה – אימפריה של קולנוע: סגור לרגל שיפוצים
כפיר: „ימי הרדיו"
מיטשל: „לא שם זין"
סמדר: „בנים חורגים לאלוהים" 9.15
סינימטק 1: „להתחתן שנית" 8; „סיפורים מהחיים" 10
סינימטק 2: „גנבי האופניים" 8.30
עדן: „נינג'ה אמריקאי 3"
רון: „בלון לחופש הגדול"
תיאטרון ירושלים: „שיחות מלוכלכות" 9.15

■ **ר"ג גבעתיים**

אואזיס: „קינג קונג 2" 9.40 ,7.30
אורדע: „הנינג'ה האמריקאי 3" 9.30 ,7.15
ארמון: „הנוכל, האוהבת והמאהבת" 9.45 ,7.30
גן 1: „בלון לחופש הגדול" 9.45 ,7.30
גן 2: „ימי הרדיו" 9.45 ,7.30
גן 3: „אני והחברה" 9.45 ,7.30
גן 4: „קרוקודיל דנדי" 9.45 ,7.30
הוד: „סוד ההצלחה" 9.30 ,7.15
לילי: „לא שם זין" 9.30 ,7.30
פוקוס (כפר המכביה): „קשיים בלב" 9.30
שביט: „פוטו רומן" 9.30 ,7.30

■ **אשדוד**

אסתר: „סופרמן 4" 7.30; „ילדים חורגים לאלוהים" 9.30
אשדוד: „פוטו רומן" 9.30 ,7.30

■ **באר־שבע**

אסתר: „ילדים חורגים לאלוהים" 10 ,8
מאור: „סופרמן 4" 10.10 ,8.15
רחל: „לבירינט" 10 ,8.15

■ **באר־שבע**

9.15–7.15
אורות: „משחק פראי"

■ **בת־ים** (גילת: „בלון לחופש הגדול"; חן: „007 באיזור המסוכן" 9.30 ,7)

9.30–7.30
אורנים: „פוטו רומן"
עצמאות: „נינג'ה אמריקאי מס' 3"

■ **בית שאן**

כתנים: „בי"ס למשמר אורחי" 9.15

■ **הרצליה**

דוד: „פוטו רומן" 9.30 ,7.15
היכל: „007 באזור מסוכן" 9.30 ,7
מלון דניאל: „שם הוורד" 9.30 ,7
מועדון קולנוע דן אכדיה: „קרוקודיל דנדי" 9.30 ,7
תפארת: „נשק קטלני" 9.30 ,7.10

■ **חולון**

9.30–7.30
ארמון המחודש: „לא שם זין"; „סנינגר" 11.30
כוכב: „בלון לחופש הגדול" 9.30 ,7.30
סביון: „פושע מנטל וילדה קטנה" 9.30 ,7.30
רינה: „משחק פראי" 9.30 ,7.30

■ **חדרה**

דורית: „007 באיזור המסוכן" 9.30 ,7.15

■ **טבריה**

דקל: „לא שם זין" 9.15 ,7
יד שטרית: „פושע מנטל וילדה קטנה" 9.30

■ **כפר־סבא**

9.30–7.30
בית ב"ל קולנוע ותיאטרון: „בטי בלו" 10 ,8
חן: „המנוסל בטיטר"
עמל: „קרוקודיל דנדי"

■ **לוד**

גורן זית: „007 באיזור המסוכן" 9.45 ,7.30

■ **נתניה**

10–8
אסתר: „סופרמן 4" 9.30 ,7.30
גבור (היכל התרבות): „קרוקודיל דנדי" 10 ,8
סמטורין: „לא שם זין"
שרון: „המוכשל בטיטר"

■ **נתיבות**

שביט: „אהבה צעירה – (אסקימו לימון 7)" 10.30 ,9

■ **נהריה**

הוד: „ילדים חורגים לאלוהים" 9.30 ,7.15
רינה: „סיר ונסי" 9.15 ,7.15

■ **נס־ציונה**

מרסיה: „אופני האש" 9.15 ,7

■ **עכו**

אודיטוריום: „אהבה צעירה" 9.30 ,7.10

■ **עפולה**

היכל תרבות: „סופרמן 4" 9.15
מרסתון: „007 באיזור המסוכן" 9

■ **פתח־תקוה**

9.40–7.30
היכל 1: „סוד ההצלחה"
היכל 2: „אהבה בחלון ראווה"
היכל 3: „שם הוורד" 9.40 ,7.20
שלום: „בי"ס למשמר אורחי" 7.45; „פוטו רומן" 9.45

■ **ק. ביאליק**

סמיר: „קרוקודיל דנדי" 9.30 ,7.15

■ **ק. חיים**

בית העם: „לא שם זין" 9.30 ,7.15
היובל: „בי"ס למשמר אורחי" 9.15 ,7

■ **ק. ים**

ניצן: „צרות גדולות בצ'יינה טאון" 9.15 ,7

■ **ק. מוצקין**

אורות: „פוטו רומן" 9.30 ,7.15

■ **ק. מלאכי**

צברית: „רימון חי" 9.30 ,7.30

■ **ק. שמונה**

שניר: „ילדים חורגים לאלוהים" 9.15 ,7

■ **רמלה**

אורן: „לא שם זין" 9.30 ,7.30
היכל תרבות: „חנות קטנה ומטריפה" 9

■ **ראשון־לציון**

נעמן: סגור לרגל שיפוצים
ראשון: „זהב רטוב" 9.30 ,7.30
רון 1: „נינג'ה אמריקאי מס' 3" 9.30 ,7.30
רון 2: „סוד ההצלחה" 9.30 ,7.15
תרצה: „פוטו רומן" 9

■ **רחובות**

10–8
בית העם: „בי"ס למשמר אורחי" 8.30
חדר: „לא שם זין"
חן: „פוטו רומן"

■ **רמת השרון**

כוכב: „בי"ס למשמר אורחי" 7; „הקשר הצורפתי" 9; „ראסטי ג'יימס" 11.45

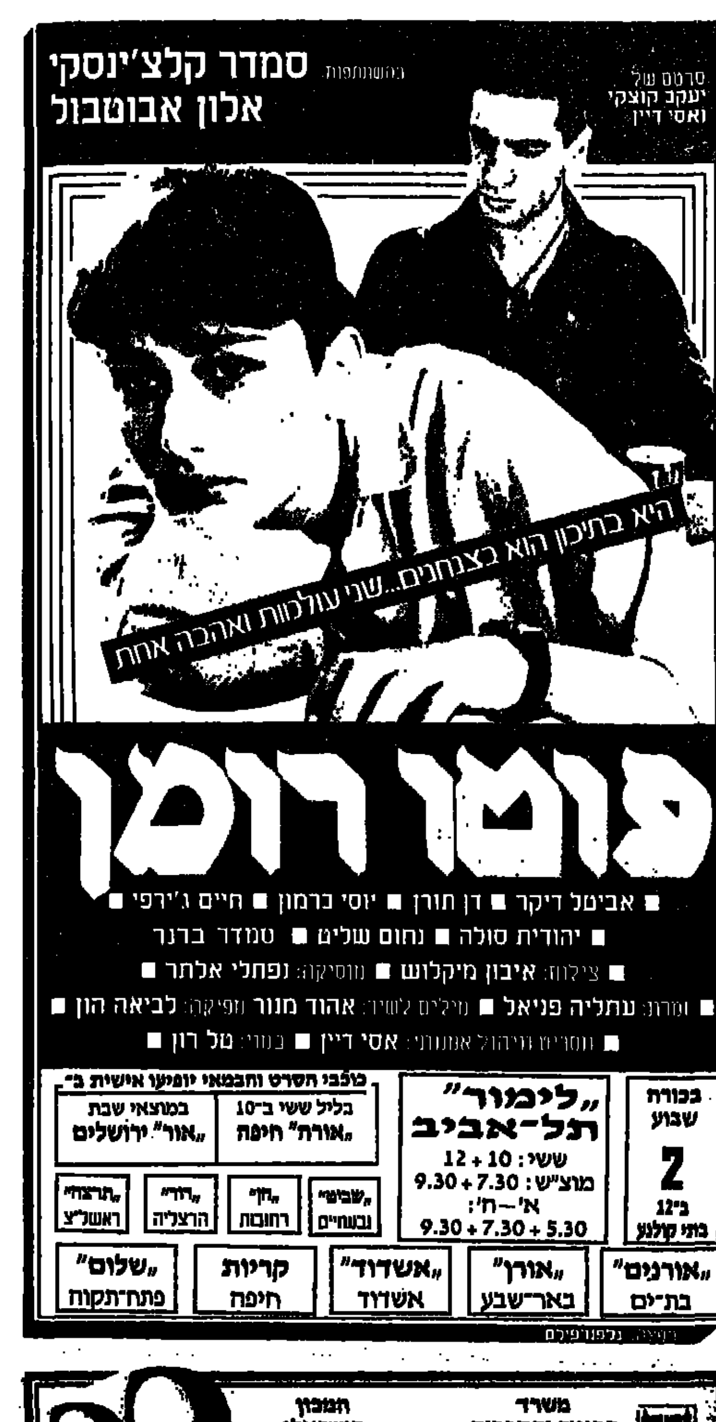
■ **שדרות**

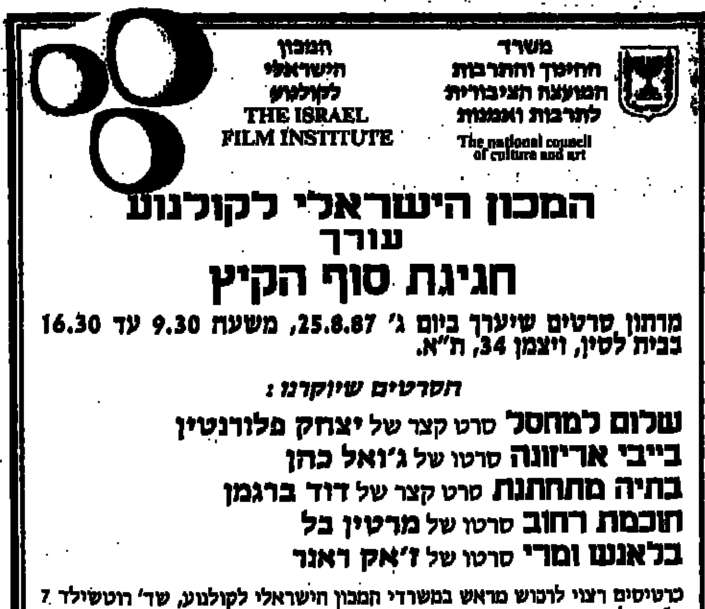
חן: „007 באיזור המסוכן" 9.45 ,7.45

„פוטו רומן" ספורה של נערת תיכון השואפת לחיות סופרת (סמדר קלצ'ינסקי) ואהבתה לחברה הצנחן (אלון אבוטבול) עפ"י תסריט של אסי דיין.
בכורה ארצית ב־12 בתי קולנוע
„לימור" ת"א • „אור" ירושלים • „אורה" חיפה וברחבי הארץ. כוכבי הסרט והבמאי יופיעו אישית בליל ששי ב„אורה" חיפה ובמוצ"ש ב„אור" ירושלים

החלה ההרשמה לסדנת הכנה ל-
להקות צבאיות
בניהולו של
דני ליטאי
ההרשמה למבחני כניסה בטל' 03-490988

קריינות
רדיו והגשה טלוויזיונית
איפור
קולנוע, טלוויזיה ותיאטרון
צילום
וידאו וטלוויזיה

טלויזיה!!!
דרושים/ות דחוף
גברים ונשים
מעל גיל 27 לספטמבר/אוקטובר
גם לסרט קולנוע
03-220225
אצלנו לא משלמים דמי הרשמה

מרכז הדרכה ואופנת שיער
הקורסים בחודש אוגוסט 87
בחודש ספטמבר 87

בחסות ראש עיריית ת"א, מר שלמה להט

חוויה מסוג אחר!
כיצד להשאר צעיר, יפה ובריא?!
כיצד לאכול נכון?
כיצד לשמור על מרץ הנעורים?
כיצד להראות יפה?

נושאי התערוכה:

תערוכה של כיף

הרצאות:

עלומים 87
לחיות נכון ולהרגיש טוב!

NIKE

מופעי תיאטרון ★ בידור ★ מוסיקה

אגוד האמרגנים והמפיקים בישראל

הבמה האחורית — מועדון זמר ישראלי
היום קבלת שבת מ־18.00 דייב אורן ★ קוסם לילדים ורחצה בבריכה. בערב: חני יופת בלהיטי כל הזמנים. על הקלידים: דני קרן. ליד הפסנתר צחי עובד. מחר מוצ"ש 22.8 מתי חורי ולהקת „אדום עתיק"

הבקתה 03-411113
הערב יום ו' שירי א"י עם הצמד זוג או פרד. אווירת שנייה ועליזה עד השעות הקטנות של הלילה

אביבית המסעדה
היום ב־15.30 קבלת שבת עם **אלי קניאל**. הערב בשעה 23.00 חוגית זמר עברי עם **ראובן ארז**. מקבלים הזמנות לארועים. דרך חיפה ת"א 415486

החמאם EL HAMAM טל: 813261-2-3-4
הערב יום ו' 21.8 ב־10.00 ובחצות **מנחם זילברמן** „ערב גלי ונשתי"

מועדון־פאב המרקיז

מסעדה קרוקודיל 052-370762
הערב יום ו' 21.8 ב־10.00 **אמנון ברנזון** ודפנת צור בשירים יפים

מועדון הסליק אבן גבירול 30 ת"א
הערב איתן מסורי וצמד שוקו חם. מחר בן (בני יוסף) ליד הפסנתר. יום ב' 24.8 להקת בשם. יום ג' 25.8 קרולין לעסורד

אלדין יפו העתיקה

Rishon cellaR מרתף ראשון 865834
הפיאנו־בר במסעדה בעיר. הערב יום ו' 21.8 **אלי קניאל**

המרתף הקטן טל. 829460

המערה טל. 03-829010
הערב יום ו' 21.8 להקת קופת־קבנה" במוסיקה ברזילאית ★ הזמרת

הפינג'אן בן יהודה 231 ת"א טל. 451679
הערב יום ו' איתמר כהן

הזמן הצהוב
ירושלים „רבקה קראון" מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.00. ת"א „צוותא" 24.8 ב־9. תיאטרון הבימה תל־אביב יום ד' 26.8 ב־8.30

דני סנדרסון חכם על קטנים
עכו „חאן אל עומדאן" הערב יום ו' 21.8 ב־10.00. תל־אביב „בית־החייל" מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.30. עין־הוד „אמפי" יום ו' 28.8 ב־10.00. תיאטרון ירושלים מוצ"ש 29.8 ב־9.00

בונדי שבץ
ירושלים „אולמי נוף" מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.30 **עפרה חזה**. מנהל: בונדי לוי

באלדי אולייר אהרלה קמינסקי „מפגש"

מנחם צילברמן ערב בלי אשתי
יפו „החמאם" הערב יום ו' 21.8 ב־10 ובחצות. קרית חיים „בית נגלר" יום ו' 28.8 ב־10.00

ויין קרדינאל ולהקתו הילדי סרג'נט
הרצליה „אודיטוריום" מלון דניאל הערב יום ו' 21.8 ב־10.30

אריק ★ גלי סיני עטרי
עין־הוד „אמפי" הערב יום ו' 21.8 ב־10.30

אפרים שמיר
ייצוג בלעדי והזמנת הופעות: יצחק גיזרי טל. 03-244393

תמונה בראור — אלי מאירי ולהקתם
חיפה „בית אבא חושי" הערב יום ו' 21.8 ב־10.00. ירושלים „חוצי קראון" מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.00. ת"א „צוותא" יום ו' 28.8 ב־10 וב־12.15

נורית גלרון משהו בדרך
תל־אביב „צוותא" הערב יום ו' 21.8 ב־10 וב־12.15

שושנה הכל מוד אסמרי
תל־אביב „עיר והנוער" מחר מוצ"ש 22.8 ב־10.00

אידמה הדוס
2 הצגות אחרונות בתיאטרון ירושלים מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.00, יום א' 23.8 ב־9.00

יונה אליאן ששון גבאי בקומדיה **זוג פתוח**
הצגות אחרונות. תל־אביב „בית ליסין" הערב יום ו' 21.8 ב־9.00, וביום ג' 1.9 ב־8.30

המחזמר טנגו בטיילת
חיפה „אודיטוריום" מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.00. עכו „חאן אל עומדאן" יום ו' 28.8 ב־10.00. ת"א „בית־החייל" 1.9 ב־9

ילד הטלפתיה אורן הקטן בסה"כ בן 8
מופע טלפתיה מיוחד יחידי בארץ ובעולם עם ילד קטן בסה"כ בן 8 שמשגע מבוגרים. להזמנת הופעות 03-244393. גיזרי הפקות בע"מ

שימי תבורי ולהקתו
לונה גיא — שער הגיא (ליד מסילת ציון) מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.30

הלב הצגה לילדים ולכל המשפחה
אלברט כהן ושחקנים. יום א' 23.8 ב־4.30. יום ב' 24.8 ב־4.30. יום ג' 25.8 ב־5.00

מועדונים

מועדון־פאב־מסעדה רנצ'ו בנצ'ו חוף מכמורת
הערב יום ו' — שרה נוי ומוסיקה לריקודים מכל הזמנים

זכור להזמין כרטיסים בטלפון בקופת הקולנוע בערב ההצגה

המחזמר טנגו בטיילת — הרגעים הגדולים של הבידור והזמר
מירי אלוני ■ רוחי הולצמן ■ יפה ירקוני ■ אריה מוסקונה ■ עירית ענבי ■ אריה בן דוד ■ עמי מנדלמן ■ מאיר סוסה
תל־אביב „בית־החייל" יום ג' 1.9 ב־9.00. מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.00 חיפה „אודיטוריום"

מרי הפקות מציגות:

יהודית רביץ
● הלהקה: מוסיקלית וקלידים: ירון בכר ● גיטרות: ארז נץ ● גיטרה בס: אלון נדל ● תופים: ז'אן פול זימבריס ● כלי הקשה: בני קוניבסקי ● תכנון תאורה: במבי

באה מאהבה
תל־אביב „היכל התרבות" יום ב' 24.8 ב־9.00
כרטי' „לאן" 247373, „לאן הערב" 052-915566, לקבוצות וכעלי „רוזה" 444725, „קסטל" 248787 „חדרן" 230898.

תיאטרון לילד — רפי שחר מציגים:
150 הצגות ★ ב־130,000 צופים ★ ההצלחה הגדולה בבידור הישראלי

בלי חשבון עם דודו טופז

הצגות לפני צאת ההצגה לסיבוב הופעות בארה"ב ובקנדה
הערב יום ו' 21.8 ב־10.00. מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.00. יום ג' 25.8 ב־9.00
באר־שבע „היכל התרבות" יום ו' 28.8 ב־10.00. חיפה „אודיטוריום" מוצ"ש 29.8 ב־9.00. תל־אביב „בית־החייל" יום ב' 28.9 ב־9.00

תיאטרון לילד, לב דיזנגוף ת"א, טל' 293905

דופוני כפת־לי
המחזמר הנפלא לילדים על פי סדרת הטלויזיה!!!

בית ברל קולנוע ותיאטרון

תיאטרון בית ברל

יום ו' 28.8	ב־10.00
הזמן הצהוב עפ"י ספרו של דויד גרוסמן	
יום ו' 18.9	ב־10.00
טנגו בטיילת	
יום ו' 25.9	ב־10.00
דודו טופז „בלי חשבון"	

קולנוע בבית ברל
החל מהערב יום ו' 21.8. 2 הצגות ב־8.00 וב־10.00
הסרט „בטי בלו" (37 מעלות בצל) מוגבל למבוגרים מגיל 18 ומעלה
כרטיסים והזמנות בטל. 052-25155/31, 052-454104

מועדון רפיס club RAFIS
הערב ★ הזמרת **אופירה גלוסקא** בשירי א"י
★ מוסיקה לריקודים מכל הסגנונות
מחר מוצ"ש ★ הפסנתרן־זמר **אלי קניאל** בשירי עמים
אוכלים שרים ורוקדים. להזמנת מקומות: טל' 424491, 5462235
מיזוג אויר מלא ● חניה בשפע
יורדי הסירה 1 ת"א טל. להזמנות 6488861

המערה יפו העתיקה
מחר מוצ"ש **מוסיקה לריקודים** עם תקליטיה עשירה ולהקת רמר־צליל
★ מיזוג אויר מלא ★
מקיימים ארועים ל־80 עד 150 איש
הזמנות בטל. 03-829018

המועדון הרמונה
הערב יום שישי
הנהלת המועדון שמחה לארח את:
★ **אריה מוסקונה** ולהקתו
★ הזמר **יוסי שמיר** בשירי א"י ושנות ה־60
★ הזמרת **מירי סגל** בשירי נוסטלגיה
מיזוג אויר מלא ★ חניה בשפע

פאב מסעדה המגל
בשישי ובמוצ"ש הופעת אמנים
פתוח (פרט ליום א') עד אחרון האורחים
רח' הזומה 3, טל. 7517809 (הכניסה מאבא הלל 12)

מתי כספי
ארץ טרופית משגעת
הצגות אחרונות — הלהקה חוזרת לברזיל ב־1.9

הצגה אחרונה בתחלט בתל־אביב „היכל־התרבות" מחר מוצ"ש 22.8 ב־9.30
כרטי' „לאן" 247373 במשרדים ובקופה טל' 293500

אשדוד „קאנטרי־קלאב" הערב יום ו' 21.8 ב־10
נתניה „שרון" יום ה' 27.8 ב־9.30
צמח „אמפי" יום ו' 28.8 ב־10.00

5/9/87 בנייני האומה ירושלים שעה 9:00 בערב
8/9/87 היכל התרבות תל־אביב שעה 9:00 בערב
12/9/87 היכל התרבות תל־אביב שעה 9:00 בערב

כרטי' בי"ם: „קלעים" 221624, „בימות", כהנא ● בת"א: „חדרן" 248787, „קסטל" 444725, וביתר המשרדים ● בבת־ים: „היום" ● בחולון: „בידוראון" 885885 ● אשדוד: נופתרון, קלרמן ● בפ"ת: „ביקורת" ● בנתניה: „סיגנל", „מופע" 053-330335
המשרד: טל. 294280, 03-283492

לונה פארק גני התערוכה ת"א
בילוי נפלא לכל המשפחה במתקנים החדשים והמרתקים
הלונה פארק פתוח מחר שבת 22.8 ובכל שבת מ־5.00 אחה"צ ועד חצות. במשך השבוע (פרט ליום ו') פתוח בכל יום מ־5.00 אחה"צ ועד 11.00 בלילה.
תחבורה: קו מיוחד 99 וכן קווים 21, 47, 48
חניה חינם בכביש העוקף של הדרייב־אין

נובמבר יפו, טל' 811548, 821243
הערב ובכל ערב פרט לימי א'
אבנר דן
★ 4 מעופפים מפולניה
★ להטוטן סכינים מהונג־קונג
★ LAMKAS – "BLACK THETARE"
★ אקרובטים מספרד
★ סטריפטיז חם עם גבר ואשה מפריס

מחירים מיוחדים
בשבת הצגה ראשונה בשעה 6.45 — 7.50 ש"ח
במוצ"ש הצגה שניה בשעה 11.15 — 12.50 ש"ח
בימי חול — 7.50 ש"ח
ערב ערב תכנית בינלאומית ומשחקי בינגו

מופע הדיסקו של **אילן בן־שחר**
ערב ערב על במת הדיסקוטק בעיר הנוער 87 בת"א בפארק הירקון
להזמנת הופעות: 03-449649

אס • פוקר • וג'וקר עם מאיר רמז
ריקודים: מ־10.00-11.00
המופע: מ־11.00-03.00
הבידור: כל דקה!
הפרסים: כל שנייה!!!
הצחוק: כל הזמן!
(וגם כשבוע לאחר המופע)
הבגדים: נשארים אצלינו... ואתם חוזרים על 4 הביתה!
הלילה יום ו' 21.8.87 משעה 10.00 עד 3.00 במועדון "כליף" יפו (ישיבה חופשית / סביב שולחנות)

הלוח — הי"ם לא מפסיק לצלצל — הכללי

קריאה מהנה בשבועון „לאשה"

חוג פו"פ — פנויים ופנויות בע"מ
בן־יהודה 1 ת"א (פסג' בנין מגדלור) 03-5101094-6
במוצאי־שבת 22.8.87
כולם נפגשים בפרק
מלון פרק הירקון 75 ת"א, משעה 21.30 לתוך הלילה
קרנבל ברזילאי בקצב הסמבה
כל הלהיטים של שנות ה־50-60-70-80 במסיבת הריקודים
המחיר 15 ש"ח בלבד – הכניסה רק עם ת.ז.

צוותא לתרבות מתקדמת
אבן גבירול 30 ת"א, טל' 250156/7
הקופה פתוחה: 11.00–13.00, 19.00–20.30

3 הצגות במחיר של 2
באוגוסט (כשרוב התיאטראות בחופש) מוצגות בצוותא 5 הצגות שכדאי לראותן: „הזמן הצהוב", „חלום ליל קיץ" (הצגות חד־פעמיות) „האופטימיסט", „במטבח. אדם אינו ציפור", „הקריריסט"
כל מי שיקנה כרטיסים ל־2 ההצגות הראשונות – יקבל כרטיס ל־1 מ־3 ההצגות האחרות. פרטים ב„צוותא" טל' 250156/7

תיאטרון
„הקריריסט" – קומדיה חדשה מאת יורם גל. בביצוע: דורית ירושלמי, עם משה איבגי ובהט קלצ'י. היום 21.8 ב־15.00, ג' 25.8 ב־21.00
„חלום ליל קיץ" — שבת 22.8 ב־21.30, 23.8, ד' 26.8, ה' 27.8 ב־20.30
„הזמן הצהוב" — ב' 24.8 ב־21.00

בידור
„נורית גלרון" — הערב 21.8 ב־22.00 ובחצות ורבע

וידאו
„מועדון הוידאו בצוותא" בהנחיית יואב קוטנר. קטעי ג'אז נדירים משנות ה־40 וה־50. יום ה' 27.8 ב־23.00

בצוותא מוצגת תערוכתה של רינה משב

הבימה התיאטרון הלאומי
מירלה אפרת — מחר 22.8 – 21.00, יום א' 23.8 ● יום ב' 24.8
בית ספר לנשים — מחר 22.8 – 21.00, יום א' 23.8 ● יום ב' 24.8
מבצע 50% הנחה בערב ההצגה מרבד מוצ"ש – באוגוסט

הקאמרי התיאטרון של תל־אביב
עלובי החיים — מוצ"ש 22.8 – 21.00 ● א' 23.8 – 20.30 ● ב' 24.8 ● ג' 25.8 ● ד' 26.8 – 16.30, ● ה' 27.8 – 20.30 ● מוצ"ש 29.8 – 21.00 ● א' 30.8 ● ב' 31.8 ● ג' 1.9 ● ד' 2.9 – 16.30, 20.30
בגלל אורך ההצגה הקהל מתבקש לדייק

בית ליסין
חגית גולדברג ולהקתה – לבקשת הקהל הופעה נוספת ואחרונה היום 21.8 ב־15.00
זוג פתוח הערב 21.8 ב־21.00 – הצגות אחרונות
ג'ורג' וג'יני – ג'ינה רביץ שרה נישואין הערב 21.8 ב־21.30
ערב עם הזמר יצחק קלפטר הערב 21.8 ב־23.45
ההרפתקאה המופלאה – לילדים מחר שבת 22.8 ב־11.30, ב' 24.8 ב־16.30
סכס ונשואים – מחר מוצ"ש 22.8 ב־21.00 הצגות אחרונות
ערב עם הזמרת נתנאלה – מחר מוצ"ש 22.8 ב־22.00
מרתף הג'אז ערב עם עמיקם קימלמן והחברים יום א' 23.8 ב־22.30
ראשים מדברים בסרט חרוק „הפסיקו לחיות הגיוניים" כל ערב ב־23.15, ו' ב־14.30 וב־23.30 מוצ"ש ב־23.30. הקרנות מיוחדות א' 23.8 ב־21.30 וב־23.15. ב' 24.8, ג' 25.8 ב־19.30, 21.30, 23.15
רח' וייצמן 34, ת"א טל. 216653, 287966

המועדון הרמונה
מחר מוצאי־שבת **מסיבת קיץ עליזה** לפנויים פנויות
זמר אורח: **דודו מויאל**
שירי א"י וכל השירים שאוהבים
מיזוג אויר מלא ★ חניה בשפע

תל אביב שלנו
הערב **ערב פולקלור רוסי־יהודי**
משולב בשירי עמים לגילאים 30 פלוס, עם הפסנתרן־זמר **שלמה נוטיק** והזמרת **זהבה** ולהקתם
תפריט עשיר בחסות השף הרוסי **מיכאל**
ארוחה מלאה + וודקה ויין –.35 ש"ח ליחיד
חניה בשפע
יורדי הסירה 1 ת"א טל. 424491, 5462235

מועדון הבורג'
עכו העתיקה, טל. 04-917857
תוכנית חדשה לחודש אוגוסט
★ רביעית אקרובטים קומיים „...הקהל משתולל.."
★ זוג חשפניות כושיות – סטריפטיז
★ להטוטנית מארגנטינה
★ שלישיית סמבה מברזיל
★ מופע קניבאלי מדהים ממוזמביק
★ צביקה פיק

קרוואן
מועדון לילה ביפו העתיקה טל: 828255
פתוח ערב ערב פרט ליום א'
★ שימי תבורי
★ פאקיר מספרד
★ להקה בת 5 יפהפיות מאנגליה
★ צמד אקרובטים מהונגריה
★ חשפנית
★ קוסם סמוראי מיפן
והזמר **משה הלל**
בואו ותווכחו
המחיר ליום ו' – –.15 ש"ח ליחיד

המועדון המפואר ביותר בארץ
NIGHT CLUB No1 מועדון
ערב שישי — 21.8 — דיסקו משגע + הפתעות
מוצ"ש — 22.8 — צביקה פיק
יום שני — 24.8 — שימי תבורי
יום שלישי — 25.8 — אופירה גלוסקא
אל תחמיצו ● כיכר העצמאות 4, נתניה
053-617474, 053-613434

פאב מסעדה „הבריכה"
על שפת הבריכה אבן־יהודה
★ ערב שישי 21.8 הזמר **גילי** בשירי א"י ושנות ה־60
★ רחצת בבריכה, סאונה וג'קוזי ★
מתקבלות הזמנות לארועים וחתונות על שפת הבריכה
טל' להזמנת מקומות 053-699758

הרצליה, שישי 21/8, ק. "דוד" 22.00 — חיפה, רביעי 26/8, אודיטוריום 21.00
ת"א, שני 24/8, בית החייל 21.00 — כרמיאל, שישי 28/8, היכל התרבות 22.00
ירושלים, מוצ"ש 29.8 ז'רר בכר 21.30

אנו מציעים לך להיות
טכנאי שירות
וידאו־
טלוויזיה
הכנסה גבוהה • עבודה מעניינת
המכון להכשרה מקצועית

קמרה אובסקורה
מודיע
על ההרשמה ללימודים מלאים וחלקיים בשנה"ל 87/8
במגמות:
• צילום • וידאו/קולנוע • מולטימדיה
ההרשמה בימים אלה
בין השעות 10:00 עד 19:00.
קמרה אובסקורה. בית הספר לאמנות
תל אביב: אלנבי 57, משרד: 03-298191 03-298291
חיפה: הנביאים 13, 04-662773

TOEFL
הכנה לבחינות TOEFL
Israel American Institute
COLLEGE ADVISORS

השנה
החלטתי
ללמוד
אנגלית
ספיקינג
הבלעדית למכון מילי"ה
שיחה אישית חינם
ספיקינג - השנה תדבר אנגלית

